

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2012/06 • 10 Şubat 2012 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

Sermayenin saldırılarına karşı

emeğin baharını örgütlemeye!

İÇİNDEKİLER

Sermayenin topyekûn saldırısını emeğin kızıl baharıyla püskürtmeye!.....	3
Toplumsal-siyasal yaşamı gericileştirme hamleleri	4-5
“Demokrasi” yalanları ve düzenin yeni politik platformu... ..	6
Devletin “terör zirvesi”nin gösterdikleri.....	7
8 Mart'ta mücadele alanlarına!.....	8
Ankara BDSP:	
Bahara hazırlanıyoruz!	9
Emekçi kadınlar	
8 Mart'a çağırıyor!.....	10
Direnışçi işçi Alper Ekici'ye	11
Direnışçi işçilerden coşkulu ve kitlesel dayanışma gecesi.....	12
Belde A.Ş işçileri:	
“Biz de varız!”.....	13
Sendikal örgütlenme ve işçiye baraj!.....	14
Tersaneler cehenneminde patlama.....	15
Emperyalist savaş aygıtı NATO dağıtılsın!	16-17
ABD'nin yeni jeopolitik yönelimi:	
BOP'tan Asya Pasifik'e... / 2	
- Volkan Yaraşır	18-19
Emperyalist saldırganlık ve gerici boğazlaşma tırmandırılıyor... ..	20
Bir-Kar: Faşizm bir düşünce değil, suçtur!.....	21
Sermaye ve düzeninden bağımsız, bürokratik yozlaşmadan arınmış devrimci bir DİSK için.....	22-23
Yerel işçi bültenleri:	
Değiş, değiştir!.....	24
Esenyurt'ta program seminerleri.....	25
Kuyrukta 500 bin kişi var	26
Katliam emri Ankara'dan!	27
Gazi'deki çete saldırısına karşı ortak tutum.	28
ESP'li'lere ceza yağdı	29
Cellat bir kez öldürür, umutsa hep taşınır!	30
Mücadele Postası	31

Sosyalizm Yolunda

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2012/06 * 10 Şubat 2012

Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten ÖZDOĞAN

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Molla Şeref Mahallesi,
Simsar Sokak, No: 5, D: 3 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: <http://www.kizilbayrak.org>
<http://www.kizilbayrak.net>

Baskı: SM Matbaacılık

Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Altay Sk. No 10 A Blok

Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /

Tel: 0 (212) 654 94 18

Kızıl Bayrak'tan...

Sermaye devleti bir taraftan işçi ve emekçilere, Kürt halkına, gençliğe ve ilerici ve devrimci güçlere pervasızca saldırırken öte taraftan düzen içi çatışma ve hesaplaşmalar da devam ediyor.

Son günlerde MİT ekseninde yaşanan yeni gelişmeler düzen güçlerinin yeni çatışma alanına işaret ediyor. Eski ve yeni MİT yetkililerinin İstanbul Özel Yetkili Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından ifadeye çağırılması ve öncesinde iki üst düzey polis yetkilisinin görevden alınması bu çatışmanın boyutları hakkında fikir vermektedir. Ancak gelişmelerin henüz netleşmediği bir tablo var karşımızda. Önümüzdeki günler içinde bu çatışmanın nerelere uzanacağı konusunda daha kesin veriler ortaya çıkacaktır. Şimdilik çatışmanın tarafları kendi konumlarını güçlendirmeye ve karşısındaki güçler üzerinde hakimiyet kurmaya yönelmiş bulunuyorlar.

Sermaye düzeninin temel kurumları arasında yeni bir hesaplaşmanın yaşandığı bir dönemde emeğin baharına hazırlanıyoruz. "Sermayenin saldırılarına karşı emeğin baharını örgütleme" şiarı ile hareket eden sınıf devrimcileri faaliyetlerine hız kazandırmış bulunuyorlar. Bahar yaklaştıkça devrimci sınıf faaliyetinde bir canlanma, faaliyetin temposunda ve kapsamında bir güçlenme, kazanma iradesinde ise kesin bir kararlılık yansımaktadır. Sınıf devrimcileri bulundukları tüm alanlarda emeğin baharını kazanmaya yönelik hazırlıklarını belirlenmiş hedefler üzerinden adım adım uygulamaya koyarak süreci derinleştirme yönünde ilerliyorlar.

Baharı kazanma iradesi ve bu iradenin yön verdiği devrimci sınıf faaliyeti önüne koyduğu hedefleri kazanma çabasında hiçbir zorluk ve engele takılmadan bunu başarmak zorundadır.

Burada üzerinde durulması gereken bir nokta ise bahar faaliyetinin gerek siteye gerekse yayına düzenli bir tarzda iletilmesi sorunudur. Bu açıdan esasa ilişkin bir sorun bulunmuyor. Ancak çok yoğun bir faaliyet dönemi içinden geçildiği düşünülürse çalışmanın tablosunun her açıdan yayına ve siteye yansıtılması büyük bir önem taşımaktadır. Çalışmanın çok yönlü olarak siteye ve yayına yansıtılması hem devrimci sınıf

faaliyetinin etkisini ve sonuçlarını sınıf ve emekçilere taşımak ve propaganda etmek hem de büyük bir emek, yoğun bir çaba ve sınırsız bir enerjiye dayanan bu faaliyetin kalıcılaştırılması ve güvence alınması bakımından gereklidir.

Sınıf devrimcileri bir taraftan baharı kazanma yönünde planlanan faaliyeti pratikte hayata geçirirken öte taraftan bunun sonuçlarını da düzenli olarak yayınlara yansıtmak görev ve sorumluluğu taşımaktadırlar. Sınıf devrimcilerinin, bu sorumluluğun gereklerini yerine getirmek konusunda üzerlerine düşeni yapacaklarından hiçbir kuşku duymuyoruz.

Baharı kazanmak, devrimci sınıf partisinin önüne koyduğu güncel hedeflere ulaşmada anlamlı bir dönemeç olmalıdır.

Sermayenin topyekûn saldırısını emeğin kızıl baharıyla püskürtmeye!

Egemen sınıflar ve onların hizmetindeki Amerikancı rejim, emekçileri karakışa mahkûm edecek kapsamlı saldırılarla baharın önünü kesmeye çalışıyor. Güçlendikçe pervasızlaşan dinci-gerici AKP iktidarı, artık keskin dişlerini göstererek saldırıyor. Biat etmeyenleri ya zindanlara dolduruyor ya da savurduğu tehditlerle dize getirmeye çalışıyor.

Kürt halkına ve hareketine, ilerici ve devrimci güçlere, hak arama mücadelesini yükseltenlere karşı devlet terörü estiren sermaye iktidarı işçileri, emekçileri ve gençliği kölelik ve geleceksizliğe razı edebilmek için dört koldan kırbaç sallıyor. Kürt halkının özgürlük ve eşitlik özlemlerini boğmaya odaklı politika izleyen bu iktidar, emperyalistlerden de aldığı güçle Kürt hareketine yükleniyor.

Gericiliği yaygınlaştırıp topluma hakim kılmaya çalışan bu gerici, cinsiyetçi şiddeti körüklemekle kalmıyor, bazı temsilcileri aracılığıyla katledilen kadınları suçlu ilan ederek, fütursuzca gerici şiddetin arkasında duruyorlar.

Resmi ve gayri resmi kurumlarını, yayın araçlarını kullanarak yıllardır gericiliği yaygınlaştıranlar, bu uğursuz planın öncelikli hedefi olan gençleri ortaçağ karanlığına hapsedmeye kararlı olduklarını da bizzat başbakanları aracılığıyla ilan etmiş bulunuyorlar.

Yıllardır tarikat ve cemaatler eliyle genç nesilleri zehirleme kampanyaları yürüten AKP hükümeti, bu kapsamlı saldırıyı artık bir devlet politikası olarak icra edeceğini açıklıyor. Bu politikaya bağlı olarak Diyanet İşleri Başkanlığı'nın hazırladığı "Stratejik Plan"ın okulları, hastaneleri, hapishaneleri, kütüphaneleri, mahalleleri ve meyhaneleri kapsayacağı söyleniyor.

Neoliberal politikalarla emekçi kökenli genç kuşaklara kölece çalışma koşulları, işsizlik ve geleceksizlik dayatanlar, din afyonu ile onları uyuşturup sömürü ve köleliğe karşı mücadeleden uzak tutmayı da hedefliyorlar.

Kıdem tazminatının gaspı, bölgesel asgari ücret, özel istihdam büroları gibi saldırılarla işçi sınıfını bir "köleler sürüsü" haline getirmek isteyen sermaye ve AKP iktidarı, sendikaları TİS yapma hakkından yoksun bırakıp tasfiye etme niyetinde olduğunu da ilan etmiş bulunuyor. İşkolu barajını demoklesin kılıcı gibi sendikaların tepesinde sallayan dinci Amerikancılar, hükümete biat eden "tek sendika" ile yola devam etme hevesindeler.

Bu kapsamlı saldırıların esas hedefi kapitalist sömürü ve kölelik çarkının sorunsuz bir şekilde dönmesini sağlamaktır. Bu gerici hedefe ulaşmak ancak Kürt halkı özgürlük ve eşitlik ideallerinden vazgeçerse, işçi ve emekçiler kölece çalışma ve yaşam koşullarına uysalca boyun eğerse, ilerici ve devrimci güçler dize getirilebilir ve nihayet genç kuşakların sömürü, eşitsizlik ve

geleceksizliğe karşı biriken öfkesinin mücadele kanallarına akması engellenebilirse mümkün olabilir.

Ancak, burjuvazi ve onun vurucu gücü AKP iktidarının bu hevesleri kursaklarında kalacaktır. Zira ne Kürt halkı ulusal özgürlük ve eşitlik idealinden vazgeçecek, ne işçi sınıfı sendikalarının ortadan kaldırılmasına sessiz kalacak, ne ilerici ve devrimci güçler zorbalık karşısında mevzilerini terkedecek, ne

de genç kuşakların geleceksizlikten başka bir şey vaat etmeyen düzene olan öfkelerinin mücadele kanallarına akması engellenebilecektir.

Sömürü ve eşitsizliğin, zulmün ve zorbalığın olduğu yerde direniş de kaçınılmazdır. Nitekim emperyalistlerden güç alan gerici iktidarın pervasız saldırganlığına karşı Kürt halkı ve hareketi, işçi sınıfı ve emekçiler, ilerici ve devrimci güçlerle gençliğin mücadelesi devam ediyor. Bahar sürecinin başlamasıyla birlikte bu mücadele daha yaygın, daha kitlesel, daha militan bir niteliğe bürünecektir.

”

Elbette sermaye sınıfı ve onun vurucu gücü AKP iktidarı da

bunun farkındalar. Bunun içindir ki, karakışı dayatıp emekçilerin bahara ermesini engellemek istiyorlar. Bu topyekûn saldırıyı, baharı kazanma şiarını temel alan

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rahtey.org>

birleşik, militan bir mücadele ile püskürtmek, bahar sürecinin temel gündemi olmalıdır. 8 Mart'tan 21 Mart'a, 30 Mart'tan 1 Mayıs'a, 6 Mayıs'tan 18 Mayıs'a ve oradan 15-16 Haziran'a!.. Aylara yayılan bu süreci, saldırıları püskürtme ve hesap sorma perspektifiyle örebilmeliyiz.

Bu gündemler emekçi kadınların, ezilen Kürt halkının, gençliğin ve işçi sınıfının mücadele tarihinden miras kalan ilerici ve devrimci değerlerin simgeleridir aynı zamanda. Bu günlerin anmasını tarihsel, sınıfsal ve devrimci özüne uygun bir şekilde yapmak, güncel plandaki saldırıları ise, bu tarihsel mirasın izinden giden, ondan öğrenen ama onu aşan bir direnişle karşılamak gerekiyor.

Bahar sürecini egemenlerin pervasız hücumuna karşı birleşik, militan direnişi örmenin olanağına çevirme, sermayenin dayattığı karakışı ise emeğin kızıl baharıyla aşma iddiası ve cüretiyle faaliyetini örgütlemeliyiz.

Bahar süreci ve siyasal gündemlerin yoğunluğu, seçilmiş hedeflere odaklı devrimci sınıf çalışmasında bir dikkat kaymasına yol açmamalıdır. Tersine, bahar sürecini bu alanlarda mesafe katetmenin, kalıcı mevziler kazanma hedefine doğru ilerlemenin olanağına çevirebilmeliyiz.

Siyasal faaliyetin yoğunlaşmasına rağmen bunu başarmak mümkündür. Yeter ki öncelikleri hesaba katan bir planlama ve bunu tamamlayan yaratıcılıkla pratik siyasal faaliyeti örgütleyebilelim.

Bahar sürecini kazanmak için güçleri, olanakları ve araçları bu uğurda seferber etmeliyiz.

Toplumsal-siyasal yaşamı gericileştirme hamleleri

Geçtiğimiz hafta Başbakan Tayyip Erdoğan'ın “dindar nesil yetiştireceğiz” sözlerinin yol açtığı tartışmalar gündemde geniş yer buldu. Önce, Kılıçdaroğlu'nun kendisine yönelttiği “*dindar değil, din tüccarı*” sözlerine, “*muhafazakâr demokrat partisi kimliğine sahip bir partiden ateist bir gençlik yetiştirmemizi mi bekliyorsun?*” ifadeleriyle yanıt verdi. Ardından sarf ettiği sözlerin birçok kesimin tepkisini çekmesi üzerine demagojiye başvurarak şunları söyledi: “*Bir haftadır köşelerinde yazanlara sesleniyorum. Bu gençliğin tinerci olmasını mı istiyorsunuz? Büyüklerine isyankâr bir nesil mi olmasını istiyorsunuz? Milli manevi değerlerinden kopuk hiçbir istikameti olmayan, meselesi olmayan bir nesil mi olmasını istiyorsunuz. Biz sizlerle burada anlaşılamayız*”.

Bu tartışmalar vesilesiyle Erdoğan, devlet içerisindeki hâkimiyetini pekiştiren AKP iktidarının, dindar gençlik yetiştirme hedefini açıkça söyleme fırsatı buldu. Şimdiye kadar yapılan baskıcı-yasakçı uygulamaları örnek göstererek, kendi dinci- gerici icraatlarına dayanak yapmaya çalışarak şunları söyledi: “*Sizler belki hatırlamazsınız, sizler belki görmediniz, yaşamadınız ama bu ülkede bir dönem kitaplar yasaklandı, toplandı. Şehirlerin merkezlerinde kasaba meydanlarında kitap dağları yakıldı. En masum kitaplar, elifba cüzleri, Hz. Ali cenkleri yasaklı ilan edildi. Bunlar evlerden toplandı. Bu ülkenin evlatlarının dini değerlerini, manevi, millî değerlerini öğrenmeleri engellendi. Kim yaptı bunları? İşte o malum CHP zihniyeti. Milli manevi değerleri öğrenenler, öğretmenler cinayet işlemiş gibi tutuklandı, takip edildi.*”

Geçerken belirtelim ki, bu ülkede devlet kuruluşundan beri baskı ve zorbalığa dayanır. “Tek dil, tek vatan, tek din-mezhep!” şiarında özetlenen tek tip insan yetiştirmeyi amaç edinen bir devletin geleneği olarak, muhalif her kesim takiplerin, tutuklamaların hedefi olmuş, baskı ve zulüm görmüş, kitaplar yakılmış, yasaklanmıştır. Dinci-gerici AKP hükümeti ise devlet içinde giderek hâkimiyetini kurarak bu geleneğin günümüzdeki yeni sürdürücüsüdür. Bundandır ki hapishaneler devrimciler başta olmak üzere öğretim üyelerinden gazetecilere, öğrencilerden her kesimden muhaliflerle doldurulmaktadır. Şimdi de kitaplar yasaklanmakta ve hatta devrimci önderlerin posterleri dahi “suç” sayılmaktadır. Muktedir olmanın verdiği güçle Erdoğan'ın politikalarına en ufak bir eleştiri dahi uzun tutuklamalarla cezalandırılmaktadır. Erdoğan sıkça başvurduğu bir yöntem olarak neyi eleştiriyorsa, onun katmerlisini yapmaktadır. O nedenle açıklamaları laf ebeliğinden ibarettir, bilinçleri bulandırma amacı taşımaktadır.

Konumuza dönersek yükselen dinci-gericilik toplumsal yaşamın her alanına kendi rengini verme çabasındadır. Bu nedenle dindar gençlik yetiştirme çabası yeni de değildir. Sadece toplumun çoğunluğuna hitap edecek, eğitecek ve şekillendirecek mekanizmaları ele geçirmenin verdiği rahatlıkla daha açık ifade edilmektedir. Bu durum, kendini bir hükümet olmaktan öte, bir iktidar gücü olarak örgütleyen dinci parti ve cemaati de içine alan dinci-gerici koalisyonun, baskı ve sömürü düzeninin çarklarını daha rahat döndürebilmek için toplumu gericileştirme adımlarını daha da sıklaştıracaklarına işaretler.

Bunun son adımları ise Erdoğan'ın bu pervasız

Yükselen dinci-gericilik toplumsal yaşamın her alanına kendi rengini verme çabasındadır. Bu nedenle dindar gençlik yetiştirme çabası yeni de değildir. Sadece toplumun çoğunluğuna hitap edecek, eğitecek ve şekillendirecek mekanizmaları ele geçirmenin verdiği rahatlıkla daha açık ifade edilmektedir.

açıklamalarına paralel olarak Diyanet İşleri Başkanlığı'ndan gelen yeni projelerde görülmektedir. Hükümetin 2012 yılı bütçesinden 3.9 milyar dolar pay ayrılan bu kurumun 2012-2016 Stratejik Planı'nda yer alan bilgilere göre, ‘gençlerin ahlakını korumak’ adı altında dinsel gericilik toplum geneline pompalanacak. Bu kapsamda dini içerikli romanlar yazılacak, çocuklara dini çizgi film, çizgi roman ve yaygın eğitimde kullanılmak üzere ücretsiz yayınlar hazırlanacak. Ayrıca ayrılan bütçenin Diyanet TV kurulmasına, gençleri Umre'ye götürmeye, yüzlerce dini danışman, sözleşmeli 7 bin İmam Hatipli, 2 bin de müezzin olmak üzere 9 bin personel almaya ayrılacağı belirtiliyor. Başkanlık merkezinde ‘irşat ekipleri’ oluşturularak, aile irşat ve rehberlik bürolarının hizmet etkinliği arttırılacak, cami dışı din hizmetleri için özel kadrolar oluşturulacak, din görevlileri cami dışı din hizmetlerine teşvik edilecek, cami derslerine etkinlik kazandırılacak. Aile konusunda çalışma yürüten diğer kurum ve kuruluşlarla işbirliği yapılacak ve medyada yer alan dini programlara Diyanet temsilcilerinin katılımı sağlanacak.

Bunun yanında yazılı ve görsel medyaya uygulanacak sansür, sosyal yaşamı dinsel geleneklere göre biçimlendirme çabaları sonucunda bir dizi baskıcı-yasakçı uygulama yaşam alanlarında karşımıza çıkacaktır.

Görülmektedir ki zorunlu din dersleri, İmam Hatip liseleri, İlahiyat Fakülteleri, Kuran kursları ile yetinilmemekte, tüm toplum “eğitilmek” istenmektedir. Çocukluktan başlayan gerici eğitim süreciyle şekillenen bir gençlik tabii ki, Erdoğan'ın korkusunu dışavurduğu gibi, “büyüklerine isyankâr bir nesil” olmaz, (devlet büyükleri olarak okunmalıdır) ama aynı zamanda “minareler süngüsü”, “camiler de kışlası” olan bir gençlik ordusu olabilir.

Bu ülke tarihinde hiçbir zaman din devletten ayrı olmamıştır. Diyanet İşleri Başkanlığı'nın olmasından da rahatlıkla anlaşılabacağı üzere, asla laik temelde kurulmamıştır. Dinin devlet eliyle ve yasal imkânlar sağlanarak, resmi kurumlaşması güçlendirilmiştir. Devlet ancak kendi denetimine alamadığında yasaklamış, engellemek istemiştir. Yoksa dinsel istismar kitlelerin yönetilmesinde etkin bir şekilde en başından beri kullanılmaktadır.

“Tek dil, tek vatan, tek din” söylemiyle kendinden olmayanı yok sayan faşizan anlayışın imha politikalarının sayısız örneği bu coğrafyada yaşanmış ve yaşamaya devam etmektedir. Türk sermaye devleti dönemsel çıkarına göre ön plana ya “Türk “kimliğini ya da “Sünni İslam” kimliğini çıkararak bu ülke halklarına sayısız kıyım yaşatmıştır; Dersim’de, 6-7 Eylül’de, Maraş’ta, Sivas’ta, çok kez tırnak aldığımız üzere...

Sermaye düzeninin bekası için, bilinci dinsel ve ırkçı öğelerle bulanmış gruplar düzenin böl-parçala-yönet taktiğinde kullanılan maşa olmuşlardır. Kendinden olmayanı katletmek için “allahsız”, “komünist” demek yeterli olmuştur. Bugün de Erdoğan aynı dili konuşmaktadır. “*Muhafazakâr demokrat partisi kimliğine sahip bir partiden ateist bir gençlik yetiştirmemizi mi bekliyorsun?*” deme pervasızlığı, aynı devlet geleneğinin AKP eliyle daha da katmerli bir şekilde uygulanmaya devam edeceğini açıklıkla söylemektir. Karşımızda ABD emperyalizminin bölgesel çıkarlarına uyumlu ılımlı İslam projesinin Türkiye özgülündeki yeni modeli “muhafazakâr demokrat” AKP bulunmaktadır. Tekelci burjuvazinin çıkarlarını savunma konusunda bir

sıkıntı yaratmadığı koşullarda (zaten arkasındaki “yeşil” sermayenin de desteğiyle yükselen) AKP, gerisindeki cemaatlerle birlikte, daha önceden de belirttiğimiz gibi bir hükümet olmaktan öte bir iktidar gücü olarak örgütlenmektedir. Ordudan polise, yargıya tüm devlet kurumlarında değişiklikler, eğitim bakanlığında dinsel ideolojiye uygun düzenlemeler yapılmaktadır. Topluma yeni muhafazakâr bir biçim verilmekte, ders kitaplarında bu yönlü yapılan müdahaleler ve medyaya RTÜK üzerinden getirilen dayatmalar hep buna hizmet etmektedir.

Vurgulamalı ki, bu yenilenmeyle aslında işin özünde değişen bir şey olmuyor. Baskı ve zulüm uygulayanların kimlikleri değişiyor sadece. İşçi ve emekçiler sömürü ve kölelik koşullarında yaşamaya devam etsin, bu bezirgân saltanatı sürsün diye dünün apoletli zihniyetinin yerini, bugünün sarıklı zalimleri alacak. İster “modern-laik” ister “muhafazakâr demokrat” olsun devlet, sermayenin devleti olarak kaldığı sürece, işçi ve emekçilere kan kusturmaya devam edecektir.

Şunu da belirtmek gerekir ki, sermaye düzeninin aktörleri rollerini iyi oynamaktadır. Bir kez daha toplum bu tartışmalar vesilesiyle laik-dinci kutuplaşmasıyla oyalanmaktadır. Kapitalist düzen toplumu dinsel, mezhepsel ve ırksal alt kimliklerle bölme ve parçalama konusunda oldukça deneyimlidir. Son dönemde laik-dinci kutuplaşmasını da iyi kullanmış ve görüldüğü gibi kullanmaya devam etme niyetindedir. Bu nedenle dinci-gerici parti AKP ve uygulamaları eleştirilirken, onun

öncesi dönem unutulmamalıdır. Dinci-gerici akımın önünü 12 Eylül askeri cuntacıların, Amerikancı generallerin düzlediği unutulmamalıdır. Başından beri gericilikle malul bu düzende, AKP ile bu gericiğin rengi daha da belirginleşmiş ve giderek koyulaşmaktadır. Sermaye düzeni tüm kurumlarıyla yıkılmadan bu gericiликтen kurtulmak asla mümkün olmayacaktır.

Sermaye düzeni dinsel, mezhepsel, ırksal alt kimlikler üzerinden yaratmak istediği kutuplaşmayla işçi ve emekçilerin sınıf kimliğini unutturmak istemektedir. Böyle kutuplaşmalara tekrar ihtiyaç duyulacaktır; çünkü önümüzdeki süreçte sermayenin artan saldırıları, Ortadoğu’da emperyalist çıkarlar gereği girilen etkin taşeronluk dönemine hazırlık bunu gerektirmektedir. Bilinçlerde yaratılan yanılsamalarla gerçeğin üzeri örtülmek istenecektir. Böylesi bir durum sermaye için dikensiz gül bahçesi olacaktır.

Bu nedenle böylesi gerici kutuplaşmalara, tartışmalara işçi sınıfının bağımsız tutumuyla karşı koyulmalıdır. Kapitalizmin yapısal sorunları nedeniyle geleceksizliğe itilen emekçi halkı dinsel gericiğin istismarına karşı korumak gerekmektedir. “Sermayenin dini imanı olmaz” diyen Erdoğan’ın niye dindar gençlik yetiştirme amacında olduğu anlatılmalıdır. Sınıfsal mücadelenin önüne geçen, hak ve özgürlüklerin gaspına neden olan her türden gericiilik ve ayrımcılıkla da etkin bir şekilde mücadele edilmelidir.

Diyanet’e dev bütçe

Dinci-gerici AKP hükümeti eğitim ve sağlık gibi temel kamu hizmetlerine ayrılan bütçe ödeneğinde kesintiler yaparken, Diyanet İşleri Başkanlığı’na ayrılan bütçe her yıl artıyor. AKP hükümetinin şefi Erdoğan’ın, “dindar nesil yetiştireceğiz” sözlerine paralel olarak da Diyanet’ten yeni projeler geliyor.

Diyanet bütçesinde yüzde 22.4’lük artış

Diyanet İşleri Başkanlığı’nın, 2012 bütçesinden aldığı 3.9 milyar liralık pay bir önceki yıla göre, yüzde 22.4’lük bir artışı ifade ediyor. Bu artış, AKP’nin iktidara geldiği 2002 yılından bu yana, Diyanet bütçesinde gerçekleşen en yüksek oran.

Diyanet İşleri Başkanlığı 2012-2016 planında gençlerden, kadınlara, engellilerden mültecilere kadar birçok kesime ulaşmayı planlıyor. Kurumun 2012-2016 Stratejik Planı’nda yer alan bilgilere göre, ‘gençlerin ahlakını korumak’ adı altında dinsel gericiilik toplum geneline pompalanacak. Bu kapsamda dini içerikli romanlar yazılacak, yaygın eğitimde kullanılmak üzere ücretsiz yayınlar hazırlanacak.

Bozdağ’dan gerici açıklamalar

Başbakan Yardımcısı Bekir Bozdağ, bir gazetecinin yönelttiği sorulara verdiği cevaplarda gericiğin ne demek olduğunu bir kez daha gösterdi. Uludere katliamı’nı “kaza”, mollaları “alim” olarak niteleyen Bozdağ, “Cemevinden ibadethane olmaz, İslam’ın mabedi camidir” dedi.

“Uludere katliam değil, kaza”

Uludere’deki katliam hakkında konuşan Bekir Bozdağ, 34 Kürt köylüsünün devletin savaş uçaklarıyla bombalanarak katledilmesini “kaza” olarak niteledi ve “*Kasıt yok. Böyle bir şey olabilir mi? Devlet bile bile vatandaşını öldürebilir mi? Terörle mücadelede zaman zaman kazalar olabilir. Kaza olduğu çok açık. BDP yaşananlara seviniyor. Kişisel olarak ben olayda kasıt olmadığı konusunda ikna oldum*” dedi.

“Sivil cumalar tutmaz, çünkü alimler çok”

BDP’nin düzenlediği “sivil itaatsizlik” eylemleri kapsamında gerçekleştirilen “sivil cuma namazları” için “Terör örgütünün ‘Camilerde devletin imamı arkasında saf tutmayın’ propagandası tutmadı” diyen Bozdağ bunun nedenini bölgede bulunan “alimlerin” çokluğuna bağlayarak “Bölgedeki vatandaşın din bilgisi yüksek, orada âlimler de çok. İslam’ın kurallarına aykırı olan böyle bir şeyi başaramadılar. İslam teröre karşıdır; ölmek veya öldürmek diye bir anlayış yok. Kürt ırkçılığı için bir müslüman hayatını veremez” dedi.

“Cemevinden ibadethane olmaz”

Cemevlerine ibadethane statüsü verilip verilmeyeceği sorusuna da cevap veren Bozdağ, bir şeyhülislam edasıyla “Bir statü verilebilir; bu inanç ve kültür merkezi olabilir ancak ibadethane olmaz. İslam’ın ortakmabedi camidir” dedi. Bozdağ, Aleviliğin Diyanet’te temsilinin de olamayacağını söyledi.

“Demokrasi” yalanları ve düzenin yeni politik platformu

İçinden geçtiğimiz dönemde düzenin politik yaklaşımında göze çarpan bir değişim var. Geçmişin “karanlık” olaylarını aydınlatmak, “demokrasiyi işletmek” üzerine yoğunlaşan bir bakış hakim bu “değişime”. Esasen değişen devlet yapısı değil onun politik platformudur. Geçmişte olayları açıklama yöntemindeki saldırgan üslup ve tarzın kendi aleyhine süren gelişimini kırmak için bu değişim öne çıkmaktadır.

Geçmiş hükümet ve devlet erkanından daha çok olayların üzerine gitme açıklaması düzenin yeni dönemiyle ilgili bir gereksinimi ifade eder. Sermaye düzeni geline aşamasında toplumsal muhalefetin tamamen kendi kontrolünde olduğu ve en düşük seviyeye çekildiği bir sürece ihtiyaç duyuyor. Bundan dolayıdır ki tarzını kitleleri arkasında yedekleyebilecek bir platforma taşıyor. Tayyip Erdoğan’ın tarifiyle “muhafazakar-demokrat” kimlikte bir partinin bugün sermaye adına hükümet olması bundan kaynaklanıyor. Hem dini değerleri istismar gücüne sahip bir muhafazakarlık hem de burjuva demokrasisini “reformlarla iyileştiren” bir “demokrat” kimlik. Aslında burada bir ek olarak CHP ve diğer düzen partilerindeki dönüşümü de eklemek gerekir. Son seçim sürecinde iyice açığa çıkan genel siyasi atmosferde demokrasi havariliği en üst noktaya taşınmıştır. CHP’de Kılıçdaroğlu dönüşümünde düzenin bu alana dair yedeklerini hazırda tutma niyetidir. Biriken toplumsal öfke ve sınıf hareketi zeminleri ancak bu bakışla zayıflatılıp düzen içerisinde eritilebilir.

AKP hükümetinin üzerine en çok gidildiğini ifade ettiği olaylara bir bakmakta fayda var. 2 Temmuz Sivas Katliamı, Hrant Dink Davası, 12 Eylül Darbesi, Kürt sorunu merkezli bir dizi katliam. Hepsisi geçmişte sermaye düzeninin dolaylı-dolaysız savunmaları yapılmış, bu yönlü aklama gelişmelerine sahne olmuştur. Hepsinde aynı aymazlıkla katliamlar açıklanmıştır. Şimdi sermayenin ihtiyaçları üzerinden bu geçmiş muhasebe konusu oluyor ve “mahkum” ediliyor. Tabii ki mahkumiyet kişiler bazında ve düzenin aklanması mantığıyla işliyor.

Ertuğrul Günay’ın “orada tarihimizin yüzünü karartan utanç olaylarından biri yaşandı. Devletin, askerin, savcının gözü önünde insanlarımız ölüme terkedildi. Orada lokanta yapılmış olması beni iğrendiriyor” sözleriyle yeniden gündeme geldikten sonra Madımak için yüzeysel adımlar atılmıştır. 2 Temmuz Sivas katliamının yaşandığı yerdeki kebabçı yıllar sonra kapatılıp İl Özel İdaresi tarafından kısmi bir dönüşüme tabi tutulmuştur. Müze talebi yok sayılmıştır. Yeni Anayasa ile gündeme gelen 12 Eylül darbesini yapanların yargılanması da benzer bir olgudur. Kenan Evren mahkeme salonuna çağrılır fakat o dönem darbeden beslenenler aklanmaktadır. Recep Akdağ ise “hukuk neyse gereğini yerine getirir. Burada biz bir kişiyi yargılamıyoruz. Biz anayasayı değiştirerek hukukun, yargının, bir kişi ya da üç-beş kişiyi yargılamasının önünü açmadık. Biz diktatörlüğün, zulmün, baskının, demokrasinin katledilmesinin hesabı sorulur dedik. Şimdi bunun hesabı soruluyor” diyerek süreci tariflemektedir. Aslında 12 Eylül iddianamesinde yer alan bakış açısı

bile durumu tariflemeye yeterlidir. “Devletin gereğini yapması yasal zemine dayanmadan ordu tarafından yapılmıştır” deniyor. Yani katliamları, işkenceyi, idamları meclis karar alsaydı sorun olmayacaktı. Hükümetin çıkardığı genelge ile asker sokaklara çıksaydı yapılanlar meşru olacaktı. Dün bunu “asmayalım da besleyelim mi?”, “bana sağcılar cinayet işliyor dedirtemezsiniz!” diyerek ifade ediyorlardı. Şimdi Tayyip Erdoğan; “örneğin, 32 saatte bu işin failini yakalamış bir hükümetiz biz. Ondan sonrası yargıya ait bir süreçtir. Yargıya ait süreç uzamıştır. Hemen hemen 5 yıl oldu bu süreç. Kamuoyu vicdanı rahat değil ama faille ilgili verilmiş olan ceza zaten bundan daha başkası olmaz; ağırlaştırılmış müebbet hapis. İdam olmadığına göre bundan daha fazla ceza verilmez” diyerek açıklıyor. Ogün Samast için en yüksek ceza arkasındaki güçler için aklama! Durumun açıklamasında satır arasında saklanarak söylenen budur.

Abdullah Gül, bu süreci değerlendirirken “esas önemi caydırıcılık anlamında. Türkiye’nin artık nasıl bir ülke haline geldiğini gösterir. Herkes kendi alanını, anayasal sınırlarını bilmesi gerekiyor. Dönemler geliyor geçiyor. Bugün Türkiye’yi yönetenler için de, hepimiz için de geçerli olan bir şey. Herkes kendi anayasal sınırlarını bilecek” diyerek bu noktaya vurgu yapıyor. Asıl önemli olan burjuva hukuku ve demokrasisinin zarar görmemesidir. Yoksa onlar da aynı katliam zihniyetini esas alırlar. Bundan dolayı geçmişin dosyalarını açarken günümüzün olaylarını aynı devlet iradesiyle kapamaktadırlar. Org. Mustafa Muğlalı’nın adını kışla tabelasından kaldıranlar dönüp Roboski Köyü’nden 34 Kürt emekçisini sorgusuzsualsiz katlediyorlar. Katliamdan 12 saat sonrasına kadar sessiz kalanlar olayı yargıya intikal ettirerek suskunluklarını uzatıyorlar.

Kenan Evren 12 Eylül gecesi televizyonlarda; “kendi kendini kontrol edemeyen demokrasiyi sağlam temeller üzerine oturtmak, kaybolan devlet otoritesini yeniden tesis etmek için yönetime el koymak zorunda kalmıştır” diyerek darbeyi açıklamıştır. Aslında burjuvazi için demokrasi ve şiddet yan yana kullanılır. “Hayata dönüş operasyonu”, “Irak’a demokrasi ve özgürlük götürmek” tüm burjuva sistemin işleyişinde karşımıza çıkan seçilmiş açıklamalardır.

Bize geçmişin günah keçilerini sunarak düzene dair tepkilerimizi dizginlememizi bekliyorlar. AKP Diyarbakır İl Başkanı Halit Advan’ın şu açıklaması durumu özetliyor: “Yargı mensuplarına, basın kuruluşlarına saldırılar yapılabiliniyorsa ‘burada bir örgüt yoktur’ diyemeyiz. Danıştay üyeleri saldırısında güvenlik kayıtları silinebiliyorsa, burada bir örgüt vardır. Bir yerde cesetler çıkıyorsa ‘örgüt yoktur’ diyemeyiz. Şükürler olsun ki AK Parti döneminde böyle karanlık bir tarih yok. Biz yapmadık ve yaparı da kollamadık. İçeride olan onlarca general de bunların kanıtıdır.”

Şerzan Kurt, Ceylan Önkol, Uğur Kaymaz, Hrant Dink katliamları ve davaları aslında AKP hükümetinin de elinin diğer düzen sözcüleri kadar kirli olduğunu gösterir. Dönüp 38 Dersim katliamı üzerine arşivleri açıklayan AKP döneminde yüzlerce davaya gizlilik kararı konarak “adil yargılama” ilkesi bertaraf

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

edilmiştir. İşte böylesi bir süreçte döne döne vurgu kendilerinin temiz olduğu üzerinedir. Irak işgalinde hava kuvvetlerine ev sahipliği yapan, İsrail’e uçuş eğitimi veren, NATO’nun Libya müdahalesinin merkez üssü olanlar katliamların karşısında duruyor olabilir mi?

Düne kadar varlığı inkar edilen JİTEM şimdi “yargılanıyor!” Yılanın kabuk değiştirmesi gibi bugün düzen de kendi kabuğunu değiştiriyor. Toplumsal bilinci bulandırmak, devlete karşı biriken öfkeyi dağıtmak için en temel hesaplaşma alanlarının içi boşaltılmaya çalışılıyor. Bu adımların samimiyetsizliği her açıklama ile tekrar gün yüzüne çıkıyor. Diyarbakır’da çıkarılan kemikler için hiçbir dönem toplu mezarların üzerine gidilmediğini ifade ediyorlar. O alanda yapılan bir restorasyon çalışması ile açığa çıkan durumu dahi kendileri için bir propaganda zeminine çeviriyorlar. Geçmişle hesaplaşma niyetleri samimi olsaydı bu ülkenin insan hakları derneklerinden toplumsal araştırmalar sunan bir dizi örgütüne kadar birçok toplu mezar ve JİTEM araştırması vardır. Bunların açığa çıkması için çalışılır. Hrant Dink davasıyla sürdürdükleri aklama sistemini mahkum ederler. Kararı veren hakim bile karardan rahatsız olduğu bir absürtlük ortaya çıkmaz.

Gerçek olan bugünün olaylarını gizlemek ve geçmişi mahkum etmektir. Böylece timsah gözyaşları arasında düzenin bekası savunulmaya devam edilebilir. Bu ülkede halen Kürt siyasetçileri, aydınlar, gazeteciler, devrimci ve ilerici güçler cezaevindeyken demokrasiyi savunmak sermaye hükümeti için ikiyüzlülüktür.

Bize düşen tüm bu yeniden inşa sürecindeki devlet gerçeğini su yüzüne taşımaktır. Yeni anayasa referandumunda da karşımıza çıkan “cumhuriyetin kazanımları ve iyileştirmeler” aldatmacasına karşı sistematik olarak devlet aygıtının burjuvazi tarafından işlediği sürece esas yapısının değişmeyeceğini ifade etmektir. Dünyü yargılayanlar bugün katlediyorlar. Bu gerçeğe her katliam ve demokrasi ikileminde katilin devlet olduğu olgusu ön planda olmalı ve gerçek demokrasinin işçi ve emekçi iktidarı olmadan sağlanamayacağı söylenmelidir.

Devletin “terör zirvesi”nin gösterdikleri

“PKK’nin finansal desteğini kesmek” amacıyla İstanbul’da yapılan zirveye MASAK uzmanları, Adalet Bakanlığı’nı temsilen hakim ve savcılar, Maliye Bakanlığı’ndan yetkililer ile İstanbul, İzmir, Hakkari, Mersin, Şırnak, Dersim’in de aralarında bulunduğu 15 ilin siyasi şube müdürleri ve Kaçakçılık Daire Başkanlığı’ndan polisler katıldı.

Toplantıda bir dizi kararlar alındı. Kürdistan’da ihalelere katılan kapitalistlerin vergilendirilmesinin önüne geçilmesi için operasyonların arttırılması, kapitalistlere ve ailelerine koruma tahsis edilmesi, can güvenliklerinin sağlanması karar altına alındı. MASAK’ın bağış toplanması olaylarını sıkı bir şekilde kontrol etmesi kararlaştırıldı.

“PKK’nın kasası” olarak tanımlanan isimlerin interpol aracılığı ile kırmızı bültenle aranması için karar çıkarılması da toplantıda kararlaştırıldı. Bu doğrultuda hakim ve savcılardan, daha hızlı hareket etmeleri istendi. Kürdistan’da faaliyet gösteren PKK’ye yardım ettikleri saptanan işyerlerinin banka hesaplarının incelenmesi, gerekli görüldüğü takdirde hesaplara el konulması gerektiği belirtildi.

Toplantıda, Kürdistan’da yatırım amaçlı yapılan ihalelerden Kürt hareketine finansman sağlandığı iddia edildi. Bunun önüne geçmek için bir dizi tedbir paketinin uygulamaya geçirilmesi için düğmeye basıldı. AKP’nin denetimini kabul etmeyen Kürt burjuvaları hedefe çakıldı. Böylece Kürt burjuvaları PKK işbirlikçisi olarak kodlandı. Hepsinin hesaplarının kontrol edileceği ilan edildi. Kürdistan’daki belediyelere ayrılan bütçenin büyük bir kısmının PKK tarafından kullanıldığı yönündeki sermaye devletin kara propagandası toplantıda yinelenildi. BDP’nin yönetiminde bulunduğu belediyeler ihanet etmekle ve hainlikle suçlandı.

Toplantıda alınan kararlar hızla meclis İçişleri Komisyonu gündemine taşındı. Düzen partileri temsilcileri kararları komisyonda görüşüp kabul etti. Birçok saldırıyı içinde barındıran yasa taslağı yakında Meclis Genel Kurulu’nda görüşülecek. Bu işleyişteki sürat ve düzen partilerinin tam bir anlayış birliği içinde olması, var olan düzenin niteliğini Kürt halkına düşmanlığını kanıtlamak için fazlasıyla yeterlidir.

AKP hükümetinin Kürt sermaye çevrelerine yönelik tehdit ve yaptırımlarının hem ekonomik hem de siyasal sonuçları olacaktır. Birinci olarak bugün Kürtler’in yoğun olarak yaşadığı 21 ilin ülkedeki toplam yatırımlar içindeki payı 2002-2006 arasındaki verilere göre sadece yüzde 4.4’tür. Bu 21 ilin toplamı bir Bursa etmemektedir. Meclis’e sunulan tasarı yasalaşırsa- ki AKP’nin memurlarının kararı ile istenilen Kürt burjuvalarının bütün mal varlıklarına el konulabilecektir- AKP’nin güdümünde olmayan hiçbir işyerinin yaşama şansı kalmayacaktır.

Toplantıda çıkan kararlar sermaye devletin imha ve inkar politikasındaki ısrarının açık göstergesidir. Yürütme, yasama ve yargının kuvvetler ayrılığı maskesini çıkarıp düzenin mali menfaatleri doğrultusunda tekleşmesinin ifadesidir. Ortaya çıkan bu tablo AKP hükümeti eliyle tırmandırılan faşist baskı ve terörün artarak süreceğinin en açık kanıtıdır.

Kürt halkına yönelik bu pervasız saldırganlık, "Kürt açılımı" adı altında demokrasi rüzgarlarının estirildiği ve birçok liberal kesimin de bu rüzgara kapıldığı sürecin gerçek niteliğini gözler önüne sermiştir. Özelde AKP hükümetinin genelde sermaye

devletinin Kürt sorununu çözmeye niyeti olmadığını bir defa daha kanıtlamıştır.

Kuşkusuz ki bu ekonomik terörü derinleştirmeye yönelik kararların AKP hükümeti tarafından sergilenen açılım oyununun fiyaskoyla sonuçlanmasının ardından gündeme getirilmesi tesadüfi değildir. Açılım sürecinde vereceği göstermelik tavizlerle Kürt hareketini bitirebileceğini sanan AKP hükümeti Kürt halkının taşıdığı devrimci enerjinin yarattığı birikim karşısında tökezledi.

Meclis Genel Kurulu’nda yasalaştırılması planlanan kararlar aydın ve akademisyenleri de içine alan KCK operasyonlarının, 12 Eylül faşist darbe dönemini aratmayan toplumsal muhalefete yönelik faşist baskı ve şiddetin son halkasıdır. Özelde Kürt hareketinin genelde emeğin toplumsal kesimlerinin parça parça aynı pervasız saldırganlıkla karşı karşıya kalması Türkiye’de de sınıfsal ve siyasal çatışmaların derinleşmeye devam edeceğinin en açık kanıtıdır. Zaten Tayyip Erdoğan da “terör örgütünü oksijensiz bırakacağız!” diyerek her cephede saldırganlığı daha da derinleştireceklerinin, yeni saldırı yasalarını gündeme taşıyacaklarının sinyali çok önceden vermişti.

Kürt halkına yönelik bu pervasız saldırganlıkta dinci gericiliğin özel hesaplarının olduğunu da unutmamak gerekir. Dinci gericilik ABD’den aldığı onayla birlikte yürüse de burada tutunma gücünü esas olarak cemaat örgütlenmesi sayesinde elde etti. Sadece devlet kurumlarını değil, ülkenin dört bir yanını bir ağ gibi saran bu örgütlenmenin en çok zorlandığı alan ise Kürdistan oldu. Açılım

hesaplarıyla geçici bir süre ertelenen buradaki hesaplaşma ise yine emperyalist merkezlerden alınan onay ile birlikte başlamış oldu. Yani özünde dinci gericilik Kürt halkına başlattığı cadı avı ile kendi egemenliğini pekiştirmenin ve derinleştirmenin de adımlarını atmaya başladı.

Terör zirvesi kararlarının yasalaşması durumunda faşist baskı ve şiddet önümüzdeki günlerde daha da ağırlaşarak devam edecektir. Hiçbir ayırım yapılmaksızın Kürt halkının ve emeğin korunması mücadelelerinin yanında saf tutan, savaş, faşist baskı ve şiddet politikalarına karşı mücadele edenler hedef tahtasına çakılacak, tüm ilerici-devrimci dinamikler yok edilmeye çalışılacaktır.

“Kan parasına dokunmayacağız!”

Şırnak’ın Uludere ilçesi Roboski Köyü’nde TSK’ya ait savaş uçakları tarafından gerçekleştirilen bombardımanda yakınlarını kaybeden köylüler katliamın hesabını sormakta kararlı.

TBMM İnsan Hakları İnceleme Komisyonu üyelerinin, 34 kişinin katledildiği Roboski Köyü’ne gelerek incelemelerde bulunduğu sırada, katliamda yaşamını yitirenlerin aileleri adına hazırlanan 2 sayfalık dilekçe milletvekillerine okunarak verildi. 8 maddelik talepten oluşan dilekçede, 34 kişinin failleri bulunana kadar kan parasına dokunulmayacağı ifade edildi.

Dilekçede, katliam tarihine kadar Gülyazı Köyü’ndeki korucuların Gülyazı Taburu’na bağlı askerlerle birlikte Beyaz Tepe Üs Bölgesi’nde nöbet tuttukları belirtildi.

Dilekçede ‘Sınır ticareti’ denilen kaçakçılık dışında köylülerin bir geçim kaynaklarının bulunmadığı belirtilerek, bunun da askerlerin bilgisi dahilinde yapıldığı öne sürüldü.

“Kan parasına dokunmayacağız”

Katliam günü sınır ticaretinin yapıldığı 4 yolun da askerler tarafından kapatılarak, köylülerin girişine izin verilmediği kaydedildiği dilekçede, şöyle denildi: “Olayın olduğu gece Türkiye’ye girişi

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

olan yolların tamamının kapatılması ve olay anında aydınlatma mermilerinin atılması bir ilktir. Sınır ticaretinde Irak tarafında kullandığımız tek güzergah ve geçiş yolu bulunmaktadır. Ancak, tam sıfır noktasında Türkiye tarafından açılan 4 yol bulunmaktadır. Bu yolların tamamı geçiş için kullanılan yollardır. Ancak olay gecesi bu yolların tamamı askerler tarafından kapatılmış, çocuklarımızın Türkiye tarafına geçişlerine mücade edilmemiştir. 34 kişinin ölümüne sebebiyet veren bu vahim olayın failleri tespit edilip cezalandırılıncaya kadar devletten hiç bir tazminat talebinde bulunmayacağımızı, yapılmış ve yapılacak maddi manevi tazminat tekliflerini reddedeceğimizi bilmenizi isteriz. İçimiz kan ağlarken, çocuklarımızın kan bedeli olan paraya dokunmayacağımızın bilinmesi gerekir.”

“Failler bulunsun”

Dilekçenin son bölümünde, 34 kişinin ölümüne neden olan olayın araştırılması isteminde bulunuldu. Bu olayda insansız hava aracından aktarılan görüntüleri izleyen, değerlendiren, koordinat veren ve bombardımanı yapanların saptanması ve yargı önüne çıkarılması gerektiği belirtildi.

Sömürüye, eşitsizliğe, gericiliğe, baskıya ve şiddete karşı

8 Mart'ta mücadele alanlarına!..

8 Mart'ın Dünya Emekçi Kadınlar Günü olarak kutlanmaya başlanması üzerinden 102 yıl geçti. Ancak emekçi kadınlar halen dünyanın dört bir yanında sınıfsal, cinsel, ulusal baskı ve ayrımcılığa maruz kalmaktadırlar. Bu olgu, kapitalizmin sınıfsal, cinsel, ulusal, mezhepsel baskı ve sömürüyü her gün yeniden üreten kokuşmuş bir düzen olduğunu kanıtlamaktadır.

Eşitsizlikleri her gün yeniden üreten bu sistem ayakta kaldığı sürece, sömürü ve ayrımcılığa maruz kalan emekçi kadınların eşitlik ve özgürlük ideallerine ulaşmaları olası değildir. Sömürüye maruz kalan işçi sınıfı ve emekçiler gibi ikinci cins muamelesi gören emekçi kadınların da kurtuluşu, özel mülkiyet ve sömürüye dayalı kapitalist sistemin yıkılması, sosyalist işçi-emekçi iktidarının kurulmasıyla gerçekleşecektir.

Emekçi kadınlar!

Her tür sömürünün, baskının, eşitsizliğin ve ayrımcılığın kaynağı olan kapitalist düzen, emekçi kadına bu rezilliklerin katmerlisini reva görmektedir. Zira sınıfsal baskı ve sömürüye cinsel, ulusal, mezhepsel baskı ve sömürüler eklenmektedir. Bu kadar sorun yetmezmiş gibi, on yıldan beri ülkemize hakim olan dinci gerici AKP iktidarı, emekçi kadınlar üzerindeki şiddetin on kat artmasına neden olmuştur. Kadını toplumsal yaşamdan sürüp eve kapatmak için özel politikalar geliştirmek de bunun bir parçasıdır.

Kokuşmuş karanlıklar düzeninin bu onur kırıcı saldırganlığına karşı isyan etmek, her emekçi kadının vazgeçilmez görevidir. Kadını ortaçağ karanlığında boğmak isteyen bu cinsiyetçi zorbalığı geriletmenin tek yolu, emekçi kadınların erkek sınıf kardeşleriyle omuz omuza örgütlü mücadeleyi yükseltmelerinden geçmektedir.

Gerçek kurtuluşa ulaşmak, yani sömürü ve eşitsizliği ortadan kaldırmak için, bu musibetleri her gün yeniden üreten kapitalizme karşı meşru militan zeminde mücadele etmekten başka yol yoktur.

Unutulmamalıdır ki, yüzyılı aşkın bir süredir ezilen cins olarak kadınların yararlanabildiği tüm temel haklar sosyalizm bayrağı altında mücadele eden kadın-erkek işçi ve emekçilerin azmi, cesareti ve kararlılığı sayesinde kazanılmıştır.

Azgın sömürüye, vahşi çalışma koşullarına ve kaba cinsiyetçi zihniyete karşı onyıllara yayılan mücadelenin kazanımı olan 8 Mart'ın 102. yılını, emekçi kadınlar, özgürlük ve eşitlik mücadelesini yükseltme çağrısı saymalılar. Bu mücadele her türden sömürü ve ayrımcılığa karşı çıkmakla yetinmemeli, özel mülkiyet ve sömürüye dayalı, demek oluyor ki sömürü, eşitsizlik ve zorbalığın kaynağı olan kapitalist sistemi ortadan kaldırmayı da hedeflemelidir.

Emekçi kardeşler!

Emperyalistlerin ve sermayenin hizmetindeki AKP iktidarı işçi sınıfına ve emekçilere azgınca saldırmakla kalmıyor, gericiliği yaygınlaştırarak cinsiyet ayrımını ve kadına yönelik şiddeti de körüklüyor. Kürt hareketine, ilerici devrimci güçlere yönelik azgın devlet terörü ile kadın cinayetlerindeki dehşet verici artış bunun somut göstergeleridir.

Sömürü, ayrımcılık, eşitsizlik ve şiddeti giderek derinleştiren sermaye iktidarına karşı alınması gereken tutumu, 8 Mart'ı bize miras bırakan komünist ve işçi kadınların şanlı mücadeleleri göstermektedir.

TKİP, sömürüyü, eşitsizliği, şiddeti, cins ayrımcılığını, ulusal ve mezhepsel baskıyı ortadan kaldırmak ve sorumlularından hesap sormak için tüm emekçi kadınları 8 Mart'ta mücadele alanlarına çağırılmaktadır.

Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü!

Sınıfsal, cinsel, ulusal, mezhepsel sömürü, baskı ve ayrımcılığa son!

Kurtuluş devrimde, kurtuluş sosyalizmde!

Türkiye Komünist İşçi Partisi

(www.tkip.org sitesinden alınmıştır...)

BDSP 8 Mart'a hazırlanıyor

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP), 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü hazırlıkları çerçevesinde 5 Şubat'ta Gebze ve Bursa'da toplantılar gerçekleştirdi.

Gebze

Gebze'deki toplantı, bahar dönemine girerken Türkiye ve dünyadaki siyasal gelişmeler, işçi ve emekçilerin karşı karşıya kaldığı saldırılar üzerine bir konuşma ile başladı. 8 Mart'ın güncel saldırılara karşı mücadele sürecine çevrilmesi gerektiği vurgulandı.

Konuşmalarda 8 Mart'ın tarihi anlatılarak işçi sınıfının mücadele günü olduğu, sınıfsal içeriğine uygun ele alınması gerektiği söylendi. Burjuvazinin 8 Mart'ın anlam ve önemini altını boşaltmaya yönelik çabaları, 8 Mart süreçlerindeki ayrışma, bu seneki devrimci 8 Mart'ın örgütlenme süreci üzerinde duruldu.

Gebze'de kadınların çalışma yaşamında tuttıkları yer, üretim dışında kalan emekçi kadınların yaşadığı sorunlar, kadına yönelik şiddetin gerek fabrikada gerek aile içinde yaşanma yoğunluğu üzerine sohbetler gerçekleştirildi.

Toplantı 8 Mart sürecinde bölgede yürütülecek faaliyetlerin konuşulması ve planlanması ile sona erdi.

Bursa

Toplantıda sohbetler eşliğinde kahvaltı yapıldı. Daha sonra 8 Mart üzerine konuşularak BDSP Kadın Komisyonu içerisinde 8 Mart'ı örgütlemek için nasıl bir çalışma yürütülmesi gerektiği üzerinde tartışıldı. Diğer siyasetlerle yapılacak etkinlikler hakkında bilgi paylaşımı yapıldıktan sonra planlama çıkarıldı.

8 Mart günü yapılacak panel ve 11 Mart günü yapılacak ortak eylemin yanısıra Kadın Komisyonu 5 Mart günü bir etkinlik gerçekleştirecek. Bu etkinlik öncesinde merkezi materyallerin ve komisyondakilerin yazılarından oluşan bültenin dağıtımı yapılacak. Bursa'daki örgütlü kadın işçilerle röportaj yapılarak bültende kullanılmak üzere 8 Mart çağrısı alınacak. Ayrıca ev toplantıları gerçekleştirilmeye çalışılacak.

Kızıl Bayrak / Gebze - Bursa

Ankara BDSP: Bahara hazırlanıyoruz!

Faşist baskı ve terörün tırmandırıldığı, emperyalistlerin bölgeye yönelik saldırı hazırlıklarının devam ettiği, sermayenin işçi ve emekçilere yönelik topyekün saldırılarının arttığı bir dönemde Ankara BDSP bahar sürecini yoğun bir faaliyet temposuyla karşılıyor.

1 Mayıs'a uzanacak süreçte sosyal yıkım saldırılarına karşı mücadelenin örgütlenmesi çağrısını öne çıkartmayı hedefleyen BDSP, Ocak ayı başında yürürlüğe giren GSS'ye, Çalışma Bakanlığı tarafından Şubat ayı içerisinde meclise getirilmesi planlanan "Kıdem Tazminatı Fonu Yasa Tasarısı" ve aynı saldırı paketinin bir parçası olan Özel İstihdam Büroları'na karşı işçi ve emekçileri mücadeleye çağıran bir faaliyet başlattı.

12 Şubat günü Mamak'ta gerçekleştirilecek "GSS" başlıklı söyleşinin hazırlıklarının ardından diğer sanayi bölgelerinde de yıkım saldırılarına karşı çeşitli taleplerin öne çıkartıldığı bir imza çalışması başlatıldı.

Baharın ilk gündemi olan 8 Mart da bu kapsamda ele alındı. İmza kampanyasının yanısıra, yerel olarak hazırlanan ve yıkım saldırılarına karşı

emekçi kadınları örgütlü mücadeleye çağıran bildiriler kullanılmaya başladı.

Bu kapsamda 26 Şubat günü "Sömürüye, eşitsizliğe, gericiğe ve şiddete karşı emekçi kadınlar bir adım ileri!" şiarıyla bir etkinlik düzenlenecek.

TAKSAV'da gerçekleştirilecek olan etkinlikte Ezgi Saykan, Mamak İşçi Kültür Evi Müzik Topluluğu, Mamak İşçi Kültür Evi Şiir Topluluğu, Anadolu Üniversitesi öğrencilerinin oluşturduğu **Perde"ŞİZ"** tiyatro topluluğu ve belgesel gösterimi yer alacak. Etkinlikte, gündeme ilişkin konuşmalar da yapılacaktır.

Etkinliğin, işçi, emekçilere ve gençlere yönelik çağrılar yapılırken, sendika ve kurumlara da çağrılar ulaştırıldı, etkinliğe katılımları ve destek vermeleri talep edildi.

8 Mart hazırlıkları, önümüzdeki günlerde yapılacak ev toplantıları, kadın sorununa ilişkin seminerler, çalışma alanları ve şehir merkezinde bildiri dağıtımları, etkinlik duyuruları ve miting hazırlıkları ile devam edecek.

Kızıl Bayrak / Ankara

İşçiler bahar dönemini planlandı

İzmir'de Çiğli ve Bakırçay havzasındaki metal fabrikalarda çalışan öncü işçiler Metal İşçileri Birliği'nin Çiğli'de düzenlediği toplantıda biraraya geldi. Sermaye örgütleri ve hükümetin gündemindeki kıdem tazminatı, esnek çalıştırma, kiralık işçi büroları vb. saldırılara karşı temel taleplerini tartışan işçiler bahar sürecine ve 1 Mayıs'a yönelik planlamalarını da yaptılar.

Toplantıda, UİS, kıdem tazminatı hakkının gaspı yasası ve sendikalar yasası hakkında kısa bilgilendirmeler gerçekleştirildi. Billur Tuz ve Savranoğlu işçilerinin direnişleri de toplantının bir diğer gündemini oluşturdu.

Çiğli Organize'den metal işçilerinin katıldığı toplantıda, sermaye sınıfının saldırılarına karşı işçi sınıfının bilinçlenmesi ve mücadeleye çağırılması için bir işçi toplantısının yapılması, bunun çağrılarının organize sanayi ve demir çelik işçilerine görsel propaganda araçlarıyla taşınması kararı alındı. Güncel saldırılar karşısında işçilerin bilinçsizliği, yanlış bilgilendirilmesi ile kafa karışıklığının yaratılmaya çalışıldığına dikkat çekilerek, bu panelde, UİS ve kıdem hakkının gaspına yönelik kısa bilgilendirme seminerleri yapılacaktır.

Yine 1 Mayıs öncesinde işçi kürsüsü oluşturularak, metal işçilerinin temel taleplerinin ve 1 Mayıs'a çağrılarının olacağı bir forum düzenlenmesi kararlaştırıldı.

Kızıl Bayrak / Çiğli

Direnişten direnişe mesaj

İzmir'de direnişlerini sürdüren Billur Tuz işçileri, Maltepe Belediyesi önünde direnen sınıf kardeşlerine mesaj gönderdiler. Billur Tuz işçileri taşeron işçilerine başarılar dilerken direnen işçilerin kazanacağını vurguladılar.

Direnişçi Billur Tuz işçilerinin gönderdiği mesajlar:

"Yaşasın sınıf dayanışması!"

Mustafa Erdem: Billur Tuz işçisi olarak direnişimizin 36. gününde ayakta kaldığımızı, işçilerin gücünün sermayeyi yeneceğine inandığımız için Maltepe Belediyesi işçi arkadaşlarımızın başarıya ulaşmalarını temenni ediyoruz. İnşallah onlar da bizim gibi ayakta kalıp, direnirler. Hepinize ayrı ayrı selamlarımızı iletiyoruz. Yaşasın sınıf dayanışması.

"Direne direne kazanacağız!"

Kerim Laçın: Billur Tuz işçisi olarak 36. günümüzde direnişimize devam etmekteyiz. Tek amacımız işimize geri dönmek. Buradan Maltepe işçisi arkadaşlarımıza direnişlerinde başarılar diliyoruz. Billur Tuz işçilerinden kucak dolusu sevgiler iletiyoruz. Yanlarında olamazsak da yüreklerimiz yanyanadır. Direne direne kazanacağız.

"Zafer bizim olacak!"

Mehtap Tekin: Billur Tuz direnişimizin 36. gününe geldik. Malum hava soğuk, kış şartları. Sürekli dışarıdayız. Ama direnişin sıcaklığıyla mücadelemize devam ediyoruz. Maltepe Belediye işçilerine de selamlar yolluyoruz. Bu direnişler bütün işçi sınıfına örnek olsun. Zafer bizim olacak!

Emekçi kadınlar 8 Mart'a çağırıyor!

Ümraniye'de emekçi kadınlar 8 Mart'ta mücadele alanlarında olacak. 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'ne ilişkin görüşlerini gazetemizle paylaşan işçi ve emekçi kadınlar örgütlü mücadeleyi büyütmenin önemine vurgu yapıyorlar.

“8 Mart'ta mücadele alanlarına!”

Bizler hayatı üreten emekçileriz. Bugün insanlığın devamı için ne gerekiyorsa bizim sayemizde oluyor. Giydiğimiz elbiseden yediklerimize, evimizdeki araç gereçlere kadar biz üretiyoruz. Ürettiklerimizin çok küçük bir kısmına sahip olmak ise çoğu zaman bizim için bir hayaldir. Çünkü yaşadığımız düzen sömürü düzenidir. Bir yanda zenginlikler içerisinde mutlu bir azınlık, diğer yanda her geçen gün daha da yoksullaşan geniş bir halk yığını.

Hayatı üreten emekçi kadınların ve böylesi bir dünyada bizim sırtımızdaki yük daha da ağırlaştırılıyor. Bir yandan geçinebilmek için ücretli kölelik ve hatta ücretsiz emek sömürüsüne tabi olmak, diğer yandan ise kendi hanemizi çekip çevirmek, çocuklarımızı yetiştirmek zorundayız. Bir bölümümüz evlenip evin kadını olabildiği için kendini şanslı hissediyor. Çünkü iş aramak zorunda kalanlarımız ya iş bulamazlar ya da bulsalar bile çok ucuz ücretlere, niteliksiz ve yoğun işlerde çalışmak zorunda kalırlar. Çünkü ya ailemiz izin vermez ya da ekonomik gücümüz yetmez. Emekçi kadınlar üzerinde yoğunlaşan ucuz iş gücü, baskı ve sömürüden kurtulabilmek biz insanlığın elinde. Örgütlü mücadele ile başaramayacağımız hiçbir şey yok. Üreten biz isek bu düzeni yıkacak yine bizleriz. 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'müz kutlu olsun.

Emekçi bir kadın

“8 Mart'ta alanlara!”

İşyerlerinde kadın-erkek arasında ayrım yapılarak kadın işçilere daha düşük ücret veriliyor. Kadınlara ev geçindirmek zorunda olmayan biri olarak bakılıyor. Bunun dışında, işyerlerinde kadın işçiler gözle bile tacize uğruyorlar. Çalışan bir anne ise bir kat daha fazla yoruluyor. Hem iş, hem ev, hem eş, çocuk yükümlülükleri kadına bırakılıyor. 8 Mart

Dünya Emekçi Kadınlar Günü bu yüzden önemli. Sorunlarımıza çözüm bulmak için tüm kadın işçileri 8 Mart'ta meydanlara bekliyorum.

Haklarımızı almalıyız!

Toplumda kadınların eğitim alması erkeklere göre daha sınırlı olduğu için kadınlar daha çok vasıfsız işlerde çalıştırılıyorlar. Bu işler de beden gücü isteyen işler oluyor. Çalışma hayatında da farklı sorunlar karşımıza çıkıyor. Örneğin taciz... Özel günlerde kadınların çalışması oldukça güçleşirken kadın işçiler bırakalım bu günlerde izin kullanmayı lavabo ihtiyaçlarını bile zor karşılıyorlar. Hem işte hem evde çalıştığımız için ne kendimize ne çocuklarımıza zaman ayırabiliyoruz. Bu sorunların çözümü birlik olmaktan geçiyor. Bunun için dayanışma içerisinde olmalı, haklarımızı almalıyız.

Kadın-erkek el ele örgütlü mücadeleye!

Kadınların özgürleşmesi, bizlere dönük uygulanan sömürünün, şiddetin ve acımasızca yazılan törelerin bilincine varıp bunlara karşı kadın-erkek birlikte örgütlü bir şekilde mücadele ederek olacaktır. Bu yüzden 8 Mart 1857'de kadın işçilerin verdiği mücadele bir adımdı. Bu adımı alanlara çıkararak çoğaltmak istiyoruz. Yaşadığımız tüm sorunlara en büyük yanıt 8 Mart günü alanlarda

atacağımız sloganlar olacaktır.

Penta Elektronik'ten kadın işçiler

Ekmek gül ve hürriyet

Kadınlar, bütün bir ömürlerini tüketirken, sanki yeryüzüne hiç gelmemiş gibiler. Tek bir gün kendileri için yaşamadan geçip gidiyorlar. Kadın olmak zor bu yer yüzünde: namus cinayetine kurban gidersiniz, töre diye başlık parasıyla satılırsınız, alınterimle para kazanayım dersiniz, iş yerinde tacize uğrarsınız... Saymakla bitmez kadın olmanın zorlukları. Hayatımız hep bir mücadeleyle geçer. Geçim derdine düşeriz, çocuklarımızın bakımıyla ilgileniriz, kimi zaman yalnızca bir ev emekçisiyken GÜNÜ gelir ekmek kavgası için erkeklerle yan yana mücadele ederiz fabrikalarda, alanlarda. Yılın yalnızca bir GÜNÜ kadınlara verilmişken meydanlarda yükselir sesimiz “ekmek, gül ve Hürriyet ...” diyerek. Gelin emekçi kadınlar bu 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde de haykıralım. Ekmek gül ve hürriyet!

8 Mart'ta alanlarda olacağım!

Ben tekstil, gıda gibi sektörlerde çalışmış kadın bir işçiyim. Çalıştığım süre boyunca çeşitli sorunlarla karşılaştım. Örneğin, kayıt dışı çalışıyorduk. Sigortamız yapılmadığı gibi 20 liralık, 30 liralık zamlar arkadaşlarımızdan gizli yapılıyordu. Birbirimize, aldığımız zamları söylememe konusunda tembihleniyorduk. Ya da mesai ücretlerimizi “Size bu parayla kurban keseriz” diyerek vermiyorlardı. Hastalandığımız zaman ne olduğunu bilmediğimiz ilaçlar verip çalışmaya devam ettiriyorlardı. Yıllık izin kullanamıyorduk. Tam bir köle gibi çalışıyorduk. 7-8 yıl sigortasız çalıştım. Böylelikle emekli olma hakkım da elimden alınmış oldu. Şu an çalışmıyorum olsam da yine sorunlarla karşılaşıyorum. Aylarca hastaneden randevu alamadığım için tedavim erteleniyor. Bu sorunları yaşamak istemiyorsak birlik, beraberlik içerisinde hareket etmeliyiz. 8 Mart'ta bu sorunlarımızı ve taleplerimizi dile getirmeliyiz.

Tekstil işçisi bir kadın

Direnişçi işçi Alper Ekici'ye ...

Direniş ateşinde ısınan yüreklerin iradesi yenilmezdir!

Geçmişten gelen dost seslere mektup yazıyordum. Aynı yolda yürüdüğüm, aynı gençlik ateşini paylaştığım kardeşlerime mektup yazıyordum. Kimisi aile kurmuş, kimisi tutsak düşmüş, kimi üniversiteli olmuş. Sonra bunların içinden birini atladığımı farkettim. Seni, Alper kardeşimi. Duydum ki sen de direnişçi bir işçi olmuştun o zaman sana yazılacak mektup kişisel değildir. Zira sen artık sınıfının bir neferi olarak mücadelenin içindesin. Bundan dolayıdır bu açık mektubu kaleme alışıma.

Sevgili kardeşim Alper,

Zor günler gördük. Mücadelenin kazanabileceğine dair umutların umutsuzluk olduğu, her geçen gün büyüdüğü günlerde liseli olduk. Gülsuyu'nun devlet giremez günlerinin son demine yetiştik. Emekçilerin, “her şey bitti” diyen yüzlerine baka baka kızıl bayrak taşıdık. Okulda, stajda, mahallede gördüğümüz her insana umudu taşıdık. Gülsuyu'nda aynı pankartı tutarak sloganlarımızı haykırdık. Birlikte 1 Mayıs'ta meydanlara gittik. Zaman bizi birbirinden ayrı kulvarlara yönlendirse de aynı yolu yürümeye devam ettik. Farklı yerlerde olsak da hep haberlerini aldım. Evlendiğinde yanında değildim. Gecikmiş bir tebrik de sunayım. Kezban'la bir ömür mutluluklar dilerim. Ve şimdi sen direnişçi bir işçisin. Mücadelemizin o gurur simgesi direnişçi önlüğüyle senin fotoğraflarını gördükçe mutlu oluyorum.

Mahallemizin insanları sen ilk belediyeye girdiğinde nasıl farklılaşmıştı onu hatırlıyorum. Makam arabasıyla mahalleye gelişin gözümde canlanıyor. Mahallenin genç Alper'i “artık makam şoförü olmuş bize yukardan bakar ” diyenler vardı. Ama Alper değişmedi. Babasının oğlu değişir mi hiç! Emekçi bir ailenin emek mücadelesi ile büyümüş oğlu değişir mi? Bugün o önlüğü giyiyorsa geçmişini hiç bırakmadığı içindir. Şimdi yanılan mahalleliler kendinden utansın! Alper yine emeğin hakkını savunuyor, yine sokaklarda alınterinin mücadelesini veriyor. Kendisi ne kadar rahat olsa da park-bahçelerde çalışan diğer emekçi kardeşlerine bakarak mücadele ediyor. Yol bakım şantiyesine her gelişinde gördüğü adaletsizliğe karşı direniyor. Evi Gülsuyu'nda değilse ne olmuş. Yüreği emeğiyle ve mücadeleyle atıyor!

Gözleri umutla dolu, ıslıl ıslıl gülüşün var önümde. Yılbaşı gecesi çekilmiş bir fotoğrafınızda. Direniş ateşiyle karşılanan yeni yılda “yine sokaklardayız” diyen bir fotoğraf. Mustafa Zengin'e saplanan bir ok daha aslında bu fotoğraf.

Bir de insanın kalp atışlarını hızlandıran bir coşku ve tokluk taşıyan o cümlelerin olduğu; “*İnsan iradesinin doğa koşullarına dayanabildiği kadar buradayız!*” diyen röportajını okudum. Direniş ateşiyle ısınan yüreklerin iradesi var bu sözde. İşte bunu hiçbir güç yenemez!

“*Ben bir evlat yetiştirdim. O evlattan da onur, gurur duyuyorum. Çünkü direniş önlüğünü ona ben giydirdim ve bundan sonra da bu önlüğü giymeye devam edeceğiz. Buradan, Maltepe Belediye Başkanı Mustafa Zengin'e de teşekkür ediyorum. Bu onurlu görevi benim oğluma verdiği beni de onurlandırdığı için teşekkür ediyorum.*” Bu sözleri söyleyecek bir babam olmasını ne kadar çok istedim. Benimki bir

baba hasreti değil. Farklı hayatları yaşayan, işçi sınıfının parçası olmaktan kaçıp devletin adamı olan bir babaya sahip olmanın verdiği bir imreniş. Ahmet amca bunun için benim yüreğimde hep baba boşluğunu dolduracaktır. Ahmet amca eskiden de böyleydi zaten. Gençliğimizin tüm toyluğuna söylediği iki sözle yol gösterirdi. Parçası olduğu sınıfının farkında olmak böyle bir şey herhalde. Mücadelemizde hep eski tüfeklerden yakınırsınız. Aslında tüfekler eskimez onu pas tuturanlar vardır. Ahmet amca onlardan değil işte. O, tek başına kendi çocuğunu değil tüm devrimcileri evladı sayan bir baba. Sağolsun hala bize de babalık ediyor. Baba-oğul direniş türküsü söyleniyor bu topraklarda. Omuz omuza vermiş baba oğul. Direniş alanında yoldaş, evde evlat.

Mustafa Zengin anlayabilir mi bunun anlamını. *Prestij* gazetesinde yazan adam neyse adı anlar mı acaba işçi sınıfının mücadelesini yürütenlerin annesinin ameliyatı sırasında da direniş alanında olmasını. Onlar işin duygusal boyutunu görür yalnız. Ama bu öyle bir mücadele ki dengi yok! Mustafa Zengin emekçi çocuğu olduğunu söylüyor. Maalesef babası evlat yetiştirmek ne demek bilmiyormuş ya da babası da sınıfının parçası olamamış. Yoksa bugün sol yumruğunu kaldıran adam candan baktığında sol yumruğu havada işçiler görmezdi.

Maltepe Belediyesi'nde direnen tüm işçi kardeşlerim;

Kusuruma bakmayın. Mektup biraz daha Alper kardeşimin özelinde oldu. Çünkü Alper'le yılları bulan bir geçmişi paylaştık. Birlikte 1 Mayıs'a gittik. Siz de bilirsiniz ki 1 Mayıs'ı paylaşmak yoldaşlığın adıdır. Siz de Taksim 1 Mayıs'ıyla çıkmadınız mı bu yola. Artık ölünceye kadar unutmayacağımız, çocuklarımıza ve dostlarımıza anlatacağımız anılar yüklü hafızamızda.

Ama biliniz ki artık siz de benim bir kardeşim ve abimsiniz. Çıktığınız bu onurlu mücadele yolunu hep birlikte arşınlayacağız. Belki yüz yüze hiç konuşmayacağız. Belki bir gün direniş alanında birlikte çay içip direniş sloganları atacağız. Onlarca kilometre ötede olsak da aynı mücadeleyi anlatacağız. Siz, şimdi her örgütsüz işçinin simgesi oldunuz. Taşeron işçisinin köle olmadığını gösteriyorsunuz. Sizin sesinizi taşıyoruz olduğumuz her yere. Sizin sesiniz gürleştikçe daha çok yükseliyor sesimiz. Sesinize ses katarak başka işçilerin sesini taşıyacağız geleceğe. Seslerin birleşmesinde uğultu değil senfoni oluşacak! Mustafa Zengin bir de bu senfoniye dinlesin bakalım.

Siz bugünlere gelinceye kadar çok yol katettiniz. Belki de son yılların içinde işçi iradesini en çok temsil edildiği bir mücadele sergilediniz ve sergilemeye devam ediyorsunuz. Komitesini seçerek mücadelesini ören, eylem takvimini tüm işçi tabanı önünde karara bağlayan, atılan bir işçi kardeşini dahi yüzüstü bırakmayıp onunla birlikte direnişe geçen, arkasında sendikası dahi yokken bu mücadeleyi ören kaç örnek biliniyor? Patronların sesini duyulmaz kılacak sloganların sahiplerine buradan bir kez daha selam olsun!

50. günde dayanışma

Maltepe Belediyesi taşeron işçilerini, direnişin 50. gününde pek çok kurum ziyaret etti. Sabah işe giriş saatinde belediye önünde toplanan direnişçi işçiler, güne pankartlarını asarak başladılar. Direniş ateşini yakan işçiler, soğuk hava koşullarına rağmen direnişlerine büyük kararlılıkla devam ettiler. İşçilerin kararlılığını gören bazı işçi ve emekçiler, direnişçi işçilere çay, simit ve çeşitli gıda maddeleri vererek direnişe destek sundular.

Öğlene doğru direniş alanına Tez-Koop-İş Sendikası İstanbul 1 No'lu Şube Başkanı Erdal Güzel ve temsilciler gelerek destek verdiler. Direniş süreci üzerine sohbet edildi ve birlikte öğle yemeği yenildi.

Devrimci İşçi Hareketi'nden temsilciler de direniş alanına ziyaret gerçekleştirdiler. Süreç en başından anlatıldı, geçmiş deneyimler üzerine sohbet edildi.

Günün son ziyaretçisi ise Halkın Kurtuluş Partisi oldu. HKP'liler şimdiye kadar gelmedikleri için özür dileyerek sohbete başladılar. Direniş süreci üzerine bilgi aldıktan sonra belli önerilerde bulundular. Bundan sonra desteğe geleceklerini belirttiler.

Diğer yandan, direnişe destek veren ve belediye yönetiminin hazırladığı deklarasyona imza atmayan Tüm Bel Sen Maltepe Belediyesi temsilcisi Serdar Kızılay hakkında soruşturma açıldı.

Kızıl Bayrak / Kartal

Direnişçi işçilerden coşkulu ve kitlesel dayanışma gecesi...

“Maltepe Belediyesi’nde direniş kazanacak!”

CHP’li Maltepe Belediyesi’nde işten atmalara ve taşeron köleliğine karşı mücadelelerini kararlılıkla sürdüren **Maltepe Belediyesi taşeron işçileri**, direnişlerinin 46. gününde Kartal’da kitlesel ve coşkulu bir dayanışma gecesi düzenlediler.

4 Şubat akşamı Kartal Rahmanlar’daki İlhan Düşün Salonu’nda yapılan geceye direniş kararlılığının yanısıra sınıf dayanışması damga vurdu. Çeşitli sendika ve demokratik kitle örgütlü temsilcilerinin yanısıra ilerici, devrimci güçlerin ve yüzlerce emekçinin katıldığı gecede, direnişi kazanana dek mücadeleyi sürdürme kararlılığı haykırıldı.

Sendikal ihanete güçlü yanıt

Gecede yapılan konuşmalarda öne çıkan bir diğer önemli nokta ise sendikal bürokrasiye ve ihanete karşı mücadele çağrısıydı. DİSK’e bağlı Genel-İş Sendikası İstanbul Anadolu Yakası 2 No’lu Şube ile Belediye-İş İstanbul 6 No’lu Şube’nin, belediye yönetimi tarafından hazırlanan deklarasyona imza atmasının da teşhir edildiği gecede, şube başkanları Nevzat Karataş ve Ali Beyaz istifaya çağrıldı.

Gecede Genel-İş İstanbul Anadolu Yakası 1 No’lu Şube ise sendikal ihanete karşı anlamlı bir dayanışma örneği gösterdi. Şube Başkanı Mahmut Şengül ve yönetim kurulu üyeleri ile Ataşehir, Kadıköy ve Kartal’daki temsilciler etkinliğe katılarak direnişçi işçilerin yanında olduklarını belirttiler. Şube Başkanı Mahmut Şengül direnişçi işçilerin önlüğünü de gece boyunca giyerek 2 No’lu Şube yönetiminin ihanetine anlamlı bir yanıt verdi.

Genel-İş üyesi Kartal Belediyesi taşeron işçileri ve Ataşehir Belediyesi taşeron işçilerinin de katılım sağladığı etkinlikte, Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, Mücadele Birliği, İşçi Mücadele Derneği, EMEP ve TKP’nin de aralarında bulunduğu çok sayıda ilerici ve devrimci kurum da yer aldı.

“Haklı olduğumuzu biliyoruz, biz kazanacağız!”

Dayanışma gecesi selamlama konuşması ve sınıf mücadelesinde yaşamını yitirenler anısına saygı duruşuyla başladı.

Kartal İşçi Kültür Evi tarafından hazırlanan sinevizyon salon tarafından ilgiyle izlendi. Direnişçi taşeron işçileri adına söz alan **İlhan Yıldırım**, taşeron şirketlerde yürüttükleri mücadelenin geçmiş sürecini özetledi.

Yıldırım, taşeron köleliğini kendi çalışma koşulları üzerinden anlattı. Ugradıkları sendikal ihanete değinen Yıldırım, Genel-İş 2 No’lu Şube’nin, örgütlenme mücadelelerini ve direnişlerini ortada bıraktığını, kendilerini sendika üyesi yapmayarak sırtını döndüğünü dile getirdi. Sendika yöneticilerinin patronlarla kolkola olduğunu söyleyen Yıldırım, mücadelelerinde kendilerini yalnız bırakmayan Genel-İş İstanbul Anadolu Yakası 1 No’lu Şube ile belediye yönetiminin deklarasyonuna imza atmayan Tüm Bel Sen 3 No’lu Şube’ye teşekkür etti.

Yıldırım’ın konuşması “Kahrolsun sendika ağaları!” sloganıyla kesildi. Direnişçi işçilerin önümüzdeki sürece dair eylem planını da aktaran Yıldırım, Ankara’da bulunan CHP Genel Merkezi önüne ve TBMM’ye yürüyeceklerini dile getirdi. Yıldırım konuşmasını, “Haklı olduğumuzu biliyoruz. Bu gücü işçi sınıfından alıyoruz. Sonunda biz kazanacağız” diyerek sonlandırdı.

Sınıf dostlarına plaket

Direnişçi işçiler, direniş süreci boyunca mücadelelerine destek olan yerel basın-yayın organlarına ve destekçi güçlere de plaketler verdiler.

Gecede, dayanışmalarından ötürü kendilerine plaket verilen Genel-İş 1 No’lu Şube, Tüm Bel Sen ve Birleşik Mücadele Platformu temsilcileri de birer konuşma yaptı.

Genel-İş İstanbul Anadolu Yakası 1 No’lu Şube Başkanı **Mahmut Şengül** şunları söyledi:

“Burada sendikal kimliğimden çok Maltepe’de direnen arkadaşların bir parçası olarak varım. Üzerimdeki önlük sembolik bir önlük değil. Sadece Maltepe’nin değil, Türkiye’nin kanayan yarısı olan ücretli kölelik düzeni taşeron sisteminin tamamen ortadan kalkıp sendikalı, kurallı, düzenli bir çalışma sistemi gelene kadar, başta Maltepeliler arkadaşlarımla beraber, daha sonra kendi bölgemizde ve Türkiye genelinde tüm taşeronlarla beraber, yasal kazanımlar sağlanması için bir çalışma içerisine gireceğiz”

“Maltepe bir kıvılcımdır, bunu bir ateş topuna dönüştürelim” diyerek taşeron işçilerine de seslenen Şengül, Maltepe direnişini zaferle taçlandırana kadar mücadele çağrısı yaptı.

“Milan savunma, militan direniş, militan mücadele”

Birçok müzik grubunun ve sanatçının sahne aldığı gecede araştırmacı-yazar **Volkan Yaraşır** da bir konuşma yaptı.

Tarihsel bir dönemden geçildiği tespitinde bulunan Yaraşır, bu gelişmelerin kapitalizmin krizleriyle bağlantısı olduğunu altını çizdi. Gelişmelerin Türkiye’ye yönelik yansımalarına da değinen Yaraşır, TC.’nin Ortadoğu’daki lejyonerlik ve taşeronluk

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

rolüne

vurgu yaptı. Bu sürecin diğer ayağının Çin çalışma rejimi olduğunu ifade eden Yaraşır, taşeron sistemi, güvencesizlik ve esnekleşmenin işçi sınıfı açısından ne anlam taşıdığını anlattı.

Örgütlenmenin önemine değinen Yaraşır, 7 gün 24 saat sınıf içinde çalışma yürütmenin ve sınıfın organik bir parçası olmanın önemine dikkat çekti. “Ya çağdaş barbarlığa onay vereceğiz ya da başka bir dünya kuracağız” diyerek konuşmasını sürdüren Yaraşır, Marx’ın “İşçi sınıfı örgütlüyse her şeydir, örgütsüzse hiçbir şeydir” sözünü hatırlattı. Kürt halkının ulusal özgürlük mücadelesinin işçi sınıfının devrimci enerjisiyle birleştirilmesinin önemine de değinen Yaraşır, “işçilerin birliği halkların kardeşliği” şiarının sınıf içerisinde hayata geçirilmesinin önemini vurguladı. Yaraşır konuşmasını, “Militan savunma, militan direniş, militan mücadele” sözleriyle sonlandırdı.

Dayanışma gecesinden notlar:

- Baştan sona canlı ve coşkulu bir atmosferde geçen geceye 600’ü aşkın işçi ve emekçi katıldı.

- İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu (BİR-KAR), BDSP, TKP, Kartal Belediyesi taşeron işçileri, Arçay Tekstil İşçileri, Adana Çukurova’dan bir grup taşeron işçisi, Mersin Büyükşehir Belediyesi’nden Genel-İş üyesi taşeron işçileri, Mersin Limanı direnişçi Uğursan taşeron işçileri, EMEP İstanbul İl Örgütü, Birlik Dayanışma Hareketi, Ümraniye İşçi Birliği, TÜM-İGD, Halkların Demokratik Kongresi 1. Bölge Yürütmesi, İşçi Mücadele Derneği, Devrimci Anarşist Faaliyet, Gebze’den Birleşik Metal-İş, Türk Metal ve Çelik-İş üyesi metal işçileri, Ontex-Canbebe direnişçi işçileri, İşçi Gazetesi, Ekim Gençliği, Tersane İşçileri Birliği ve birçok kurum geceye gönderdikleri dayanışma mesajlarıyla selamladı.

- Pınar Sağ, Enver Çelik, Hasan Akyol, Beydilli, Grup Emeğe Ezgi, Nazım Kültürevi Orkestrası, Hasan Ali’nin yanısıra Gülsuyu Gençlik Halk Oyunları Ekibi’nin de sahne aldığı gecede, Pınar Sağ’ın konuşması katılımcılardan büyük alkış aldı.

Kızıl Bayrak / Kartal

Belde A.Ş işçileri: “Biz de varız!”

CHP’li Çankaya Belediyesi’ne bağlı Belde A.Ş.’de çalışan Sosyal-İş Sendikası üyesi işçiler, toplu iş sözleşmesinden doğan haklarını alamadıkları için 8 Şubat’ta bir günlük iş bırakma eylemi gerçekleştirdiler. İş bırakma eylemine katılan kadın işçiler 1 günlük grev ve yaklaşan 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü’ne ilişkin görüşlerini gazetemizle paylaştı...

“Biz de varız”

Çankaya Belde A.Ş. bünyesinde **sözleşmeli personel** olarak çalışan sendika üyesi bir kadın işçi, belediye yönetiminin, talepleri görmezden geldiğini söyledi.

“Burada bulunan arkadaşlarımızın bir kısmı gündüz bakım evleri ve etüt merkezlerinden, bir kısmı toplumsal dayanışma merkezlerinden, fen işlerinden, müdürlük çalışanlarından. Ama ortak paydamız sözleşmeli personel olmamız” diyen Belde A.Ş işçisi, sendikanın tutumu üzerine düşüncelerini şu sözlerle dile getirdi:

“İş bırakma eyleminden beklentimiz muhatap alınmaktır. Bu eylemin en temel söylemi ‘Çankaya Belediyesi’nde biz de varız’ demektir. Bizim en temel sıkıntımız görmezden gelindiğimizi hissetmemiz. Birtakım haklar konusunda, bu toplu iş sözleşmesinde kazandıklarımız olsun, sözleşmeli personel olarak sözleşmede geçen haklarımız olsun, en temelinde ücretlerimiz olsun... Birçok haktan mahrumuz ve günlük rutinlerimiz bu yüzden çok akıyor. Bu yüzden en başında maddiyat boyutunda bu sonuçları doğururken bir yandan da muhatap alınmadığımızı hissetmeye başladık. En temel söylemimiz biz varız ve farkedilmek istiyoruz.”

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü’ne ilişkin görüşlerini de aldığımız kadın işçi, birlik olmanın önemine vurgu yaptı.

Kadın işçi şöyle konuştu:

“Kadınlar çok güçlü. Bu güç birlik olunca çok daha korkutucu ve somut bir şeye dönüşüyor. Hep beraber olmakta her zaman fayda var. Birlikte daha güçlüyüz. Kadın kadına dayanışarak ama buna mutlaka erkekleri de dahil ederek -kadın meselesi tek başına kadınların meselesi değil- bu eylemin ses getirmesini istiyoruz ve biz aslında şunu görüyoruz; işyerlerinde kadınlar her şeyin başını çekiyor. Çok fazla önplanda ve söz söyleme cesaretindeler. Erkekleri de bu kadar cesur olmaya davet ediyorum.”

“Taşeronluk sona ersin”

Belde A.Ş’de **sosyal hizmet uzmanı** olarak çalışan başka bir işçi de, geçmişe yönelik hakları almak, maaşların düzenli olarak yatırılması için iş bıraktıklarını söyledi. Sosyal-İş üyesi işçi şöyle konuştu:

“Bu konuda gerçekten mağdur oluyoruz. Kredi ödemesi olanlar var, kirasını ödeyemeyen var, kışın ortasında -20’lerde evinde ısınamayanlar var. Sonuç olarak mağdur oluyoruz. Bizim haklarımız nerde? Belediye yönetimi işçilerden yana bir tavır sergilesin. Meydanlarda, seçim meydanlarına çıkıp işçiden yana olduğunu ve taşeronlaşmayı bitireceğini söyleyen bir parti geleneğinden gelen bir belediye, ama bakıyorsun kendi içinde asıl taşeronluğu kendisi yapıyor. Dolayısıyla bizim isteğimiz taşeronluğun bitirilmesidir.

Sendikanın dönem dönem hataları, eksik yaptığı şeyler oldu, ama tüm bunlara karşı sendika iyi bir tutum aldı.”

Belde A.Ş. işçisi, yaklaşan 8 Mart öncesinde kadın işçilere de seslenerek “hiçbir alanda kendilerini ezdirmeme” çağrısında bulundu.

“Kadınlar yılmasın”

“Yani kendi haklarına, kadınsal ihtiyaçlarına sahip çıkmalıdırlar. Hiçbir şekilde erkek egemen zihniyeti kabul etmesinler. Her haksızlığa isyankar bir şekilde karşı durmalıdırlar” diyen kadın işçinin ardından Belde A.Ş bünyesinde, **kreşte yardımcı öğretmen** olarak görev yapan başka bir işçi söz aldı.

En önemli taleplerinin, maaşların gününde yatması, alacakların ödenmesi ve insan yerine konulmak olduğunu belirten işçi konuşmasına şu sözlerle devam etti:

“İkinci veya üçüncü sınıf insan olmak istemiyoruz. Sığınma evlerindeki kadınlara sahip çıkıldığı kadar kendi işçilerine de destek çıkmalarını istiyoruz. Verilen sözlerin yerine getirilmesini istiyoruz.

Kadınlar yılmasınlar, sonuna kadar mücadele etsinler. Bizler yılmadık, bu soğukta yine geleceğiz, bu son olmayacak. Taleplerimiz yerine getirilmediği sürece biz yine buraya geleceğiz. Gerekirse beş gün, gerekirse on gün”

İşçi yakını: “Desteğe geldim”

İş bırakma eylemine destek veren **bir işçi yakını** da eyleme ve 8 Mart’a ilişkin düşüncelerini şöyle dile getirdi:

“Benim kızım ve komşum burada çalışıyor. Onlara destek vermeye geldim. Benim eşim yok. Ben de çalışıyorum. Maaş alamıyoruz. Evde doğalgazımız yok. Kredi kartları borçlarımız var. Hepsini katlanarak büyüttü. Hakkımızı aramaya çıktık. Kadınlar her şeyin en iyisine layık, ama haklarını alamadıktan sonra ne yapsın? Kadınlar ölmüş Türkiye’de. Böyle direniş alanlarında sesimizi duyurmaya çalışıyoruz. Buradaki herkes haklı bir mücadele veriyor. Çoluk çocukları var, haklarını alamıyorlar. Bizim sesimizi duysunlar.”

Kızıl Bayrak / Ankara

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Belde A.Ş. işçileri başkaldırdı

Belde A.Ş.’de çalışan Sosyal-İş üyesi işçiler, toplu iş sözleşmesinden doğan haklarını alamadıkları için 8 Şubat’ta 1 günlük greve gittiler. Katılımın yüksek olduğu grevde, işçiler CHP’yi de protesto ettiler.

Çankaya Belediyesi önünde toplanan işçiler ve destekçi güçler grev halayıyla birlikte eyleme başladılar.

“Mücadele yeni başlıyor”

Çankaya Belediyesi Maltepe Kampüsü önüne yürüyen işçiler buraya geldiklerinde kürsü kurdular. İşçiler, maaşlarını zamanında ve tam olarak alamadıklarını, müdürlerin arayıp tehdit ve küfürler savurdıklarını belirttiler. Ayrıca 8 Şubat’ın bir milat olduğunu ve mücadelenin yeni başladığını ifade ettiler. Grev katılım oranının yüzde 85 olduğunu belirttiler.

Kreşler ve Sosyal İşler Müdürlüğü çalışanlarının tamamı iş bırakırken veliler de greve destek verdi. Söz alan bir veli mücadelenin meşru olduğunu vurgulayarak veliler olarak sonuna kadar destek olacaklarını ve gerekirse çocuklarını da alana taşıyacaklarını belirtti.

İstanbul Milletvekili Levent Tüzel’in de söz aldığı eylemde konuşan Sosyal-İş Genel Başkanı Metin Ebetürk, toplu iş sözleşmesinin altında imzası bulunan Bülent Tanık’ı sözleşmeye uygun davranmaya çağırdı.

“İşçiler başkaldırıyor”

Konuşmaların ardından Sosyal-İş Sendikası Ankara Şubesi Başkanı Murat Bozbeyoğlu basın açıklaması yaptı. Ücretlerin her ay geç ya da eksik verilmesinden dolayı işçilerin kara kışın ortasında geçim savaşı verdiklerini ve borç batağına sürüklendiklerini söyleyen Bozbeyoğlu, belediyenin ve taşeron şirketin, sorunların çözümü için hiçbir adım atmaması üzerine işçilerin uyarıyı bırakıp başkaldırdığını belirtti. “Maaşların tam ve zamanında yatırılması, geriye dönük alacakların ödenmesi, toplu iş sözleşmesinin yükümlülüklerine uyulması” taleplerini sıralayan Bozbeyoğlu, “bu sorun masada ya da sokakta er ya da geç çözülecektir” dedi. Yaklaşık 300 işçinin katıldığı grev halaylarla sona erdi.

Kızıl Bayrak / Ankara

Sendikal örgütlenme ve işçiye baraj!

Türk-İş ağalarının, sermaye hükümeti AKP'nin şefleriyle 31 Ocak akşamı yaptığı pazarlıklar sonucu TBMM'ye gönderilen "toplu iş ilişkileri" yasa taslağında yer alan % 3 barajı ile işçi sınıfı ve emekçilerin örgütlenme hakkına baraj konuluyor. Tasarıya göre, şu anda toplu sözleşme hakkı bulunan sendikalar 5 yıl süreyle bu hakkını koruyabilecek. Ancak, taslak hayata geçirildiği koşullarda 5 milyon 70 işçi, yani tüm kayıtlı işçilerin % 46'sı için Toplu İş Sözleşmesi (TİS) hayal haline gelecek.

"Sendikal özgürlükleri genişlettiği" iddiasıyla çıkartılan yasada grev yasakları genişletilirken güvencesizlerin, taşeronların örgütlenmesi konusunda, kolaylaştırıcı ve koruyucu hiçbir önlem bulunmuyor.

DİSK-AR'dan rapor

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK) Araştırma Enstitüsü'nün (DİSK-AR) SGK Temmuz 2011 İstatistikleri ile Çalışma Bakanlığı İstatistikleri Temmuz 2009 verileri üzerinden hazırladığı "Sendikalar ve Yetki Sorunu" raporuna göre, % 3 barajı ile 5 milyon 70 işçi, yani tüm kayıtlı işçilerin % 46'sı için TİS hayal haline geliyor. Taslak bu haliyle hayata geçirilirse bu işçilerin bulunduğu 6 işkolunda işçiler yetkili sendika bulamayacak.

Baraj %24'e yükselecek

Rapora göre mevcutta % 10 olan ve kamuoyuna yeni taslakta % 3 olarak sunulan baraj istatistik oyunları ile % 24'e yükselecek. Mevcutta yetkili sendikalar bile bu nedenle yetkisiz kalacak. Rapora göre bunun iki nedeni var;

1) Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı yerine aynı bakanlığa bağlı Sosyal Güvenlik Kurumu istatistiklerinin esas alınmasından ötürü 2 katına çıkan işçi sayısı,

2) Sendika üye sayılarının sadece dörtte birinin

geçerli sayılacak olmasıdır. Bunun yanında sektör birleşmeleri nedeni ile kimi işkollarında baraj daha da yükselecektir.

Sendikaya değil, işçiye baraj

Mevcut yasaya ve istatistiklere göre yetkili olan kimi sendikalar, 5 yıl içinde üye sayısını 10 kattan fazla artırarak 90 bin üyeye ulaşmak zorunda.

Sendikalaşma oranlarının barajlar ve yetki sorunları nedeniyle sürekli olarak azaldığı bir süreçte, mevcut yapıyı koruyan düzenlemeler üye sayılarında ciddi bir artış beklemenin mümkün olmadığı belirtilen raporda, yasada tanınan 5 yıllık süreç üye sayılarında çok ciddi bir artış yaşanmazsa işçilerin üye olup, TİS yapabilecekleri sendika bulamayacakları işkolları şunlar:

Ağaç ve kâğıt işkolu: Sektörde 4'ü yetkili olan 6 sendika bulunuyor. Baraj 6 bin 447 kişi, ağaç sektöründe üye sayısı birbirine yakın iki sendikanın TİS'ten faydalanan toplam üyesi 6 bin 345. Yani en büyük sendikanın TİS kapsamında üye sayısı 3 bin civarında. Demek oluyor ki % 3'lük, 6 bin 447 kişilik barajın yarısı kadar üye söz konusu.

Ticaret, büro, eğitim ve güzel sanatlar: 3'ü yetkili 5 sendikanın bulunduğu sektör, 3 milyon kayıtlı işçi ile en büyük işkolu. Buna karşın toplam TİS kapsamındaki işçi sayısı 32 bin 849 kişi. Yani % 3'lük ve 90 bin kişilik barajın 3'te 1'i oranında toplam üyeye sahip. Sendikaların eşit dağıldığı varsayımı altında, sektördeki sendikalar beş yılda üye sayısını 9 kat artırmak durumunda.

Taşımacılık: Demiryolu, deniz, hava, kara taşımacılığı ile ardiye ve antrepoculuk işkollarının birleşmesi ile oluşturulan sektörde, toplam kayıtlı işçi sayısı 773 bin seviyesinde. % 3 baraj, işkolu birleşmesi ile zaten % 10'un üzerinde bir etkiye sahip. Sektörde 6'sı yetkili olan 8 sendika bulunuyor. Bu sendikalar arasında en büyük olanının TİS kapsamındaki üye sayısının en fazla olduğu işkolu demiryolları. Söz konusu sektördeki sendika 9 bin 935 üyesi ile 23 bin kişilik barajın yarısının bile altında TİS kapsamında üyeye sahip.

Konaklama ve eğlence yerleri: Sektörde 2'si yetkili 6 sendika bulunuyor. İş kolunda kayıtlı işçi sayısı 710 binken, TİS kapsamındaki sendika üye sayısı sadece 11 bin. % 3 yetki barajı ise 21 bin düzeyinde.

Sağlık: Sağlık sektöründe 3 sendika bulunuyor. Bu sendikalarından biri yetkili. Ancak DİSK'e bağlı Dev Sağlık-İş Sendikası yetkili olmadığı halde etkili mücadelesi ile sektörde en etkili güç ve 8 bin 426 kişilik % 3 barajının sınırlarına gelmiş durumda. Yetkili olan sendikanın TİS kapsamında üye sayısı ise kılpayı barajın altında. Sektörde kayıtlı 281 bin işçi var.

Basın-Yayın sektörü: Sektörde 83 bin 700 kayıtlı işçi bulunuyor. Buna karşın TİS kapsamındaki sendika üye sayısı ÇSGB'nin son verilerine göre 1.746. İşkolunda iki yetkili sendika var. Her iki sendika da % 3 barajının altında kalıyor.

Raporun sonuç bölümünde ise, toplu iş ilişkileri yasa taslağının grev yasaklarının alanını genişlettiği, barajlar ve yetki prosedürleri ve işkollarının tespitinde devlet kurumlarının inisiyatifinin devam ettiği ifade edildi.

Uzlaşmadan grev kırılcılığı çıktı

Türk-İş yöneticilerinin baraj pazarlığından grev kırılcılık çıktı.

Türk-İş'in de onay verdiği, sendikaların yetki barajının yüzde 10'dan yüzde 3'e indirilmesi konusundaki uzlaşmanın ayrıntıları ortaya çıkmaya başladı. Toplu İş İlişkileri Yasası'nda hava işkoluna ilişkin özel grev kırılcılığı hükmü ilave edildi. Tasarıya eklenen özel hüküm, havayollarındaki grev hakkının fiilen engellenmesi anlamına geliyor.

Hava-İş: Skandal!

Hava-İş Sendikası Genel Merkez Yönetim Kurulu bu gelişme ile ilgili basın açıklaması yaptı.

Açıklamada, yaşanan gelişme "skandal" olarak nitelendirilirken Meclise sunulan Toplu İş İlişkileri Yasası'na son anda "YENİ BİR GREV YASAĞI" konulduğu duyuruldu. Tasarının Grev ve Lokavt uygulaması başlıklı 64. Maddesine 6. Fıkra eklenerek; hava taşımacılığı işkolunda da fiili grev yasağı getirildiğinin altını çizen sendika, grevde işverenlerin hava ulaşımında faaliyetlerinin %40'ını sürdürmesine olanak sağlanmasının fiilen grev hakkının ortadan kaldırılması anlamına geldiğini belirtti.

"Darbe anayasasında bile yok"

Tasarıya konulan böyle bir özel hükmün, 12 Eylül anayasasında bile bulunmadığını hatırlatan Hava-İş'in açıklamasında böylesine özel hüküm içeren bu maddenin tasarıdan çıkarılması, tüm barajların kaldırılarak örgütlenme özgürlüğünün önüne engel konulmaması talep edildi.

Tersaneler cehenneminde patlama

Kölece çalışma koşullarının hüküm sürdüğü Tuzla tersaneler cehenneminde 4 Şubat günü öğle saatlerinde Mengiyay Yatçılık'ta meydana gelen patlamada 2'si ağır 4 işçi yaralandı.

Patlamada yaralanan işçilerden birinin, aynı zamanda çıraklık okulu öğrencisi olan Kadir Soy, diğer ikisinin de Ali Okur ve Engin Yıldız olduğu ifade edildi. İşçilerin verdikleri bilgilere göre, kimsenin sokulmadığı olay yerinde patlamanın ardından temizlik çalışması yapıldı.

Üretimin azalması ile beraber kriz bahanesi ile öncü işçileri işten atan böylece kazaları gizleme imkanı bulan tersane patronları kamuoyunu aldatarak tedbirleri aldıklarını ve bu nedenle kazaların azaldığını ifade etmişlerdi. Ancak yaşanan tüm gelişmeler yalanlarını sürdürmelerinin önüne geçmeye devam ediyor.

Son olarak tersaneler bölgesindeki Nuh Sanayi Sitesinde faaliyet gösteren

Mengiyay Yatçılık A.Ş.'de Burcu Denizcilik Mobilya isimli taşeron firmanın çalıştığı yatta yanıcı madde ile sıcak çalışmanın aynı anda yapılması nedeniyle patlama yaşanmış, 2'si ağır olmakla beraber 4 işçi çıkan yangında yaralanmıştır. Daha önce de tersanelerde yaşanan patlama ve yangınlar aynı şekilde patronların tedbirsiz çalıştırması üzerinden yaşanmıştı. Yanıcı madde ile kaynak ve montaj gibi sıcak çalışma yaptırmak için alınan "tedbirlerin" ne düzeyde olduğunu gözler önüne sermektedir. İşçilerin sırtından servetlerine servet katanlar bu düzeyde basit tedbirleri almaktan dahi kaçmaktadırlar.

Tersane İşçileri Birliği Derneği olarak tersane patronlarının kurnasızlıklarına ve kölelik dayatmalarına karşı başta iş cinayetleri ve kazaları olmak üzere her türlü hak gaspına karşı yıllardır mücadele yürütüyoruz. Tersane patronlarının dayattıkları kölece çalışma koşulları karşısında geçmişte olduğu gibi bugün ve yarın da durmaya devam edeceğiz.

Tersane İşçileri Birliği Derneği

Evliya çelebi mah. Genç Osman (İstasyon) cad.
No: 33 D: 4 Tuzla

Tel: 0 542 843 16 01
Email: tersanel@gmail.com

OSTİM ve İvedik unutulmadı

Ankara'nın önemli sanayi bölgelerinden OSTİM ve İVEDİK'te 3 Şubat 2011'de yaşanan patlamalarda 20 işçi hayatını kaybetmişti. İşçi katliamının birinci yıldönümünde patlamaların yaşandığı yerde eylem ve anma etkinlikleri gerçekleştirildi.

Katliamda yaşamını yitiren yakınlarını anan aileler patlamanın "iş kazası değil cinayet olduğunu" vurguladılar.

İşçi katliamı lanetlendi

OSTİM metro çıkışında toplanan aileler ve destekçi güçler ikinci patlamanın yaşandığı İvedik Organize Sanayi Bölgesi'ne gitti. Fabrikanın içine, aileler tarafından hazırlanan "İş kazası değil, bu bir cinayet!" yazılı afişler asıldı. Çarşamba günü patlamayla ilgili afişleri İvedik OSB'ye asmak isteyen ailelere özel güvenlik tarafından saldırı gerçekleştirildi ifade edildi. 15 civarında güvenliğini sürekli taciz ve tehditlerle afişlerin asılmasını engellemeye çalıştıkları belirtildi. Patlamada ölen işçilerin yakınlarından **Zehra Kavak** "Biz başka ailelerin canları yanmasın istiyoruz, bunun için çabalıyoruz" dedi. Patlamada yaşamını yitiren Dilek Gürer'in kardeşi **Demet Gürer**, bütün kaygılarının ve mücadelelerinin ekmek mücadelesinin, işçinin hayatına mal olmaması olduğunu belirtti. Mahkeme sürecinde herkesin birbirini sorumlu tuttuğunu vurgulayan Gürer, davanın geldiği aşamada, denetimlerde sorumlu olan kurumların sorumluluklarını yeterince yerine getirmediklerini açığa çıktığını söyledi. Dosyadaki bilirkişi raporunun yeterli olmadığını düşündüklerini belirten Gürer, aileler olarak OSTİM ve İvedik'te bir park yapılmasını istediklerini dile getirdi.

OSTİM'e yürüyüş

Açıklamanın ardından, ilk patlamanın olduğu OSTİM Mega Center'a yürüyüş gerçekleştirildi. Patlamanın yaşandığı yerde yapılan açıklamayı da patlamada yaşamını yitiren Abdullah Karakulak'ın oğlu **Fatih Karakulak** okudu. Açıklamalarda dava sürecinden, yapılan ihmallerden ve yapılmayan denetimlerden bahsedildi. Açıklamanın ardından fabrikanın duvarına karanfiller bırakıldı ve afişler asıldı.

BDSP: "Unutma, hesap sor!"

Ankara **Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu** (BDSP) OSTİM Metro çıkışında yaptığı basın açıklaması ile işçi katliamlarını protesto etti.

Eylemden günler önce çağrısı yapılan basın açıklamasının duyurusunu işçi ve emekçilere taşıyan sınıf devrimcileri bu çerçevede hazırladıkları bildirileri Mamak'ta işçi servis noktalarına dağıttılar. Bunun yanında özellikle OSTİM'de atölye ve fabrikalar tek tek dolaşarak yapılan bildiri dağıtımında işçilerle tartışmalar/sohbetler gerçekleştirildi.

Basın açıklamasında "Ostim-İvedik, Tuzla, Davutpaşa... İş kazası değil, Katliam! Unutma, Hesap Sor! / BDSP" ozaliti açıldı. OSTİM işçilerinin iş kıyafetleriyle katılarak destek verdiği açıklamada bir yıl öncesinde gerçekleşen patlama ve birçok örnek üzerinden yaşanan işçi katliamları hatırlatılarak ortak özelliklerinin sermayenin kar hırsı olduğu söylendi. Patronların ceplerini daha fazla doldurmak uğruna işçilerin can güvenliklerini hiçe saydıkları devletin de yasaların da onları koruduğu belirtildi. Tüm bu saldırılar karşısında

Ostim işçilerinin örgütsüz tablosuna vurgu yapılarak örgütlenme çağrısı yapıldı.

Kızıl Bayrak / Ankara

3 Şubat 2012 / Ankara

Egemenler savaş aygıtı NATO adına tetikçiliğe devam

Emperyalizme ve iç mücadeleyi

Türk sermaye devleti ve AKP hükümeti, kapitalist-emperyalist sistemin vurucu gücü NATO'ya girişin 60. yılını kutlama hazırlığına başladılar.

Kuruluş anından itibaren kan ve irin içinde yüzen NATO'ya üyelik kutlanacak değil, olsa olsa utanılacak bir tarih olarak anılabilir. Zira sicilinde savaşlar, içsavaşlar, katliamlar, askeri faşist cuntalar, beyaz terör ve kanlı provokasyonlar bulunan bir savaş aygıtına katılmayı övünç kaynağı sayıp bunu kutlamaya vesile etmek, ancak burjuvazi ve onun siyasi temsilcileri gibi kokuşmuş karanlıklar düzeninden beslenenlerin işi olabilir.

60 yıla yayılan alçaltıcı suç ortaklığı

Türk devletinin 18 Şubat 1952'de NATO'ya üye kabul edilmesi, yüzlerce emekçi çocuğunun Kore Savaşı'nda telef edilmesinin "mükâfatı" olmuştur. Binlerce askeri ABD emperyalizmi adına "savaşın" diye Kore'ye gönderen dönemin Adnan Menderes hükümeti, binlerce kilometre uzaktaki bu ülkenin dağlarına gömülen genç cesetlerin üzerine basarak NATO üyeliğini elde etmiştir.

Bu tarihten itibaren hem Sovyetler Birliği'ne hem Ortadoğu halklarına karşı NATO'nun tetikçiliğini yapan Türk burjuvazisi ve onun devleti, bölgede emperyalizme ve siyonizme karşı gelişen her hareketi bastırmak için adeta çırpınmıştır. Yine o yıllarda ABD tarafından "Ortadoğu'nun NATO'su" olarak tasarlanan Bağdat Paketi'nin ilk üyesi olan Türk devleti, bu girişim halkların direnişiyle boşa düşürülünce, yerine konulan CENTO'nun da aktif katılımcısı olmuştur.

Geleceğini emperyalizme yaslanmakta gören Türk burjuvazisi ve onun devletinin bu karşı devrimci militarist örgütlere rağbet göstermeleri, utanç verici olsa da anlaşılır bir durumdur. Zira sömürü ve köleliğe dayalı saltanatlarını ancak militarist güçlere dayanarak koruyabileceklerinin farkında olan işbirlikçi burjuvazi ve onun iktidarı, bu uğurda hiçbir zorbalıktan kaçınmamışlardır.

Emperyalistlerle suç ortaklığının 60. yıldönümünü kutlamaya hazırlanan sermaye devleti ve dinci Amerikancı AKP hükümeti, NATO'nun füze kalkanını Kürecik'e kurarak, emperyalistler adına tetikçiliği yeni bir evreye taşımıştır. Bosna'da, Kosova'da, Afganistan'da NATO/ABD adına tetikçilik yapanlar, Libya'yı yakıp yıkan saldırıya da katılarak suç ortaklığını pekiştirmişlerdir.

Kurulduğu günden beri ABD savaş makinesinin saldırı merkezi olan İncirlik Üssü ise, halen bu rezil amaçlarla kullanılmaktadır. Bu üste bulunan 90 atom bombasının sökülmemesi, ABD'ye tüm Ortadoğu'yu defalarca yok edecek bomba stokunu bölgenin merkezinde bulundurma olanağı sağlamaktadır.

ABD ile ilişkileri tarihinin en iyi noktasına taşımakla övünen dinci gerici AKP şefleri, komşu halklara karşı girişiyecek olası ABD/NATO saldırılarında "etkin tetikçi" olmaya hazır bekliyorlar. Bu çerçevede siyonist İsrail'i korumak adına füze kalkanını kuran AKP iktidarı, aynı anda hem Ortaçağ zihniyetini yaymaya çalışıyor hem de ABD emperyalizmi adına tetikçilik yapıyor. NATO'nun kanlı sicili kabardıkça, Ankara'daki işbirlikçi takımının suç dosyaları da kabarıyor.

NATO hem savaş hem iç savaş örgütü

Bir savaş örgütü olarak kurulan NATO, 50 yıl boyunca esas olarak bir iç savaş aygıtı olarak çalışmıştır. Türkiye'deki 12 Mart ve 12 Eylül askeri faşist darbelerinin planlanıp uygulanması, 1 Mayıs 1977, Maraş, Çorum ve diğer kitlesel katliamların kontrgerilla eliyle tezgâhlanmasının gerisinde bizzat NATO-CIA vardır.

"Özel Harp Dairesi" adıyla anılan kontrgerilla örgütlenmesini denetleyen NATO ve CIA, Türkiye'deki sınıflar mücadelesinde doğrudan taraf olmuştur. Türk ordusunu, polisini, istihbaratını, dinci ve sivil faşist gruplarını güden NATO-CIA ikilisi, işçi sınıfı hareketini ve ilerici ve devrimci güçleri ezmeyi amaçlayan kanlı saldırıları bizzat koordine etmiştir.

etmiştir.

Bu vahşi suçların altına imza atan NATO-CIA ikilisinin en büyük suç ortağı Türk burjuvazisi, onun ordusu ve devleti olmuştur. Dinci gericiler ile ırkçı faşistleri tetikçi olarak kullanan devlet ve tüm burjuva hükümetler, işçi sınıfı ve emekçilerin sınıfsız, sömürsüz bir dünya özlemini kanla boğmaya çalışmışlardır.

Bir zamanlar tetikçi olup şu anda düzenin efendileri olan dinci gericiliğin şefleri, hem Libya saldırısıyla suç ortaklığı yaparak hem füze kalkanını kurarak, aynı zihniyetin temsilcileri olduklarını bir kez daha ispatlamışlardır.

NATO, sadece Türkiye'de değil, tüm üye ülkelerde iç savaş aygıtı olarak iş görmüştür. ABD'de, İngiltere'de, İtalya'da, Fransa'da, Almanya'da, Norveç'te ve diğer ülkelerde gladio/kontrgerilla örgütlenmeleri oluşturulmuş, gizli çalışan bu örgütler işçi sınıfına, emekçilere ve komünistlere azgınca saldırmışlardır. Bu da NATO'nun sadece Sovyet kampına değil, her ülkedeki işçi hareketi ve ilerici devrimci güçlere karşı da savaştığını kanıtlamaktadır.

1990'lı yıllarda pek çok ülkede Gladio örgütleri deşifre edildi. Ancak Türkiye'deki kontrgerilla vahşi icraatlarına devam etti. Kürt hareketi ve devrimci güçlere karşı kirli savaş yöntemleriyle saldıran Türk

yor...

Dayanaklarına karşı Ükseltelim!

Gladiosu, şu sıralar dinci-gerici iktidarın denetimindedir. Ergenekon davasını “devletin çetelerden temizlenmesi” diye yutturmaya çalışan dinci Amerikancı iktidarın yaptığı, kontrgerillayı denetim altına almak ve iktidara muhalefet edenleri etkisizleştirmekten öte bir şey değildir. ABD’ye karşı çatlak ses çıkaran kontrgerilla şeflerine dokunanlar, diğerlerini dokunulmazlık zırhı ile koruyorlar.

ABD emperyalizminin vurucu gücü: NATO

Kuzey Atlantik Paktı diye adlandırılan NATO, ABD, Kanada ve Avrupa’nın belli başlı emperyalist devletlerinin katılımıyla kurulmuş olsa da, özünde ABD’nin elinde bir vurucu güç olmuştur. Bu işlevi halen de devam etmektedir. Türkiye gibilerinin ise temel misyonu tetikçilikten ibarettir.

Elbette emperyalistler arasındaki rekabet ve çatışmalar NATO içinde de yaşanmaktadır. Nitekim halen devam eden Afganistan işgalinde, aralarında Fransa ve Almanya’nın da bulunduğu birçok NATO üyesi savaş bölgesine asker göndermekten kaçınıyor. NATO’nun genişlemesi ile bu çelişki ve çatışmalar daha da artmıştır. ABD’nin hegemonyasından rahatsız olan Fransa-Almanya ikilisi, henüz kafa tutacak güçte olmasalar da, pek çok noktada Pentagon’un savaş baronlarından ayrılmaktadırlar.

Savaş aygıtı NATO, AB’li emperyalistlerin çıkarlarına da hizmet ediyor. Buna karşın ABD’nin çıkar ve hesapları her durumda önceliklidir. Bu da, savaş aygıtı NATO’nun halen esas olarak ABD emperyalizminin vurucu gücü olduğunu göstermektedir.

Böyle bir savaş aygıtında yer alan Türk sermaye devleti, dolaysız bir şekilde ABD emperyalizmi adına tetikçilik yapmaktadır. Ankara’daki işbirlikçi takımı bu 60 yıl boyunca efendilerine hiçbir kayda değer sorun yaratmamış, Pentagon ve Brüksel’deki şeflerin talimatlarına tam bir sadakatle uymuştur.

NATO’ya ve iç dayanaklarına karşı birleşik mücadele!

İşçilere, emekçilere ve ezilen halklara karşı dünya ölçüsünde ağır suçlar işleyen savaş aygıtı NATO’nun en rahat cirit attığı ülke Türkiye’dir. NATO’yu bir “iç olgu” haline getiren egemen sınıflar ve onların iktidarı, ilerici ve devrimci güçleri “dış mihrakların maşası” olarak karalamaya çalışmaktan da geri durmuyorlar. Kürt halkına karşı yürüttükleri kirli savaşta emperyalistlerden çok yönlü destek almalarına rağmen, utanmadan Kürt hareketini yabancı güçlerle işbirliği yapmakla suçluyorlar.

Bir inandırıcılığı olmasa da bu kirli propaganda

İşçilere, emekçilere ve ezilen halklara karşı dünya ölçüsünde ağır suçlar işleyen savaş aygıtı NATO’nun en rahat cirit attığı ülke Türkiye’dir. NATO’yu bir “iç olgu” haline getiren egemen sınıflar ve onların iktidarı, ilerici ve devrimci güçleri “dış mihrakların maşası” olarak karalamaya çalışmaktan da geri durmuyorlar.

devam ediyor. Ancak bu ülkedeki sıradan insanlar bile ABD’den icazet almayan partinin hükümet kurmadığını, Beyaz Saray’da görücüye çıkmayan kişinin başbakan olmadığını, Türk ordusunun Washington’dan onay almadan darbe yapmadığını bilmektedir. Dinci-gerici iktidarın son yıllarda ordu içinde giriştiği tasfiyelerin Pentagon onaylı olduğu da bir sır değildir. (Nitekim Wikileaks belgeleri bunun örnekleriyle doludur) ABD onay vermeseydi, NATO’nun ikinci büyük ordusunun generallerini hapse atmak AKP’nin haddine düşmezdi.

Türk burjuvazisinin farklı kesimleri, onların devleti, ordusu ve her türden sermaye partisinin ABD ve NATO sözkonusu olduğunda aynı telden çalmaları, bir rastlantı değil. Bu, geleceğini emperyalistlere hizmette gören, bunu güvence sayan bir sınıfın, burjuvazi ve onun hizmetkârlarının bilinçli bir

tercihidir.

Bu gerici Amerikancı koalisyon kendi içinde çatışsa da, emperyalizme uşaklık ve emekçilere düşmanlık sözkonusu olduğunda tam bir birlik içinde hareket eder. İşçi sınıfına, emekçilere, ilerici ve devrimci güçlere, Kürt halkına ve Kürt hareketine saldıranlar, her zaman sırtlarını NATO’ya yaslamışlardır.

Bundan dolayıdır ki, sömürü ve köleliğe karşı mücadele de, özgürlük ve eşitlik uğruna mücadele de hem sermaye iktidarına hem emperyalizme karşı birleşik bir tarzda örülmek durumundadır. Bu bütünlükten yoksun bir mücadelenin hedeflerine ulaşması mümkün değildir. Her ciddi ve tutarlı devrimci mücadele, organik bir bütün oluşturan kapitalizmi ve emperyalizmi hedef almak durumundadır.

ABD'nin yeni jeopolitik yönelimi: BOP'tan Asya Pasifik'e... / 2

Volkan Yaraşır

İran savaşı İsrail'in İran'a saldırması şeklinde başlayabilir. Savaşın bölgesel güç odaklarının “müşterek” desteğiyle ABD'nin açık işgali şeklinde gelişmesi de olasıdır.

İran savaşı Ortadoğu'yu cehenneme çevirici içeriktedir. Bu savaş, başta bölgesel güç odakları olmak üzere tüm Ortadoğu'yu şiddetle sarsacaktır.

Ortadoğu'da mezhebi bir yarılmanın yaşanma ihtimali yüksektir. Bu yarılma ve polarizasyona bağlı bölge ülkelerinde iç savaşların ve iç çatışmaların gerçekleşmesi muhtemeldir. İç savaşın ateşi, başta Lübnan, Irak, Bahreyn, Yemen, Ürdün hatta Suudi Arabistan'ı sarabilir. “Herkesin herkesle” savaşı ABD'nin yeni jeopolitiğine uygundur. Ortadoğu'nun “Lübnanlaşması” makro tahakkümün inşasını kolaylaştıracaktır. “Yaratıcı kaos” makro tahakkümü besleyici içeriktedir. Ateş çemberindeki Ortadoğu ABD'nin Asya hamlelerine güç kazandıracaktır.

Vietnam sonrası en büyük bölgesel savaş olması beklenen İran Savaşı'nın ayrıca küresel düzeyde yansımalarının olması da kaçınılmazdır. İran'a yönelik ambargo adımları AB ve ABD tarafından onay görse de Rusya ve Çin ambargoya karşı bir tavır sergiledi. İran'ın uluslararası diplomatik atakları Çin ve Rusya'nın yanında, özellikle Latin Amerika'da sonuç verdi. Latin Amerika'da sol-popülist iktidarlar İran'a sempatiyle bakıyor.

İran 'sorunu' bütün bu yönleriyle küresel bir soruna dönüştü. İran'ın dünyanın en büyük doğalgaz ve petrol üreticilerinden biri olması sorunun küreselliğini besliyor.

ABD'nin Ortadoğu kaynaklı enerji ihtiyacının azaldığı koşullarda; Çin'in bölge petrolüne ihtiyacının artması ABD'ye hamle şansı veriyor.

Çin ve Hindistan Ortadoğu'nun petrol ve doğalgazına yakıcı ihtiyaç duyuyor. Çin, Suudi Arabistan'ın en büyük petrol alıcısı ve 2011 yılında ihracatının birinci sırasına oturdu. Çin, Katar'dan yaptığı petrol ithalatını geçen yıl olağanüstü artırdı. Çin ayrıca yıllık petrol ihracatının yüzde 11 gibi büyük bir oranını İran'dan karşılıyor.

İran dışında, Ortadoğu'da Çin'in enerji ihtiyacını karşılayan ülkeler ABD nüfuzu içinde yer alıyor. Bir anlamda petrolün vanaları ABD'nin elinde. Bu da ABD'ye, Çin'i denetlemesi anlamında müthiş olanaklar sağlıyor. İran bu yönleriyle Çin açısından stratejik önem taşıyor. İran 'sorunu'nun “çözümü”yle Ortadoğu petrolünün bütünü ABD'nin kontrolüne geçecek. ABD böylece Çin'i bloke etme şansı kazanacak. ABD Asya atakları ve Pasifik hamleleriyle Çin'i felç edici bir kısıp sokabilir.

Libya müdahalesi ve Kaddafi rejiminin yıkılması Çin'in Afrika hamlelerini sınırladı. ABD Libya'yı Afrika kapılarını aralayan bir üsse çevirmeyi amaçlıyor. Africom'un yeni üssü Libya olacak. Önümüzdeki yıllar ABD'nin Afrika'ya yönelik operasyonlarının yoğunlaşması beklenmelidir. Libya müdahalesi, Çin'in Afrika'da ekonomik ve nüfuz alanını daraltıcı bir etken oldu. İran Savaşı da Asya ve Ortadoğu'da sıkışmasına yol açacaktır.

Bunun farkında olan Çin İran'a ambargo uygulanmasına net olarak karşı çıktı. Çin ambargoyu kendi stratejik çıkarlarına yönelik bir hamle olduğunu açıkladı. Ayrıca İran'la ticari ilişkilerini yoğunlaştırdı. Benzer adımları Hindistan da attı. Çin öte yandan Suudi Arabistan ve Körfez ülkeleriyle ekonomik ilişkiler geliştiriyor.

TC'nin transforme oluş süreci küresel sermayenin ihtiyaç ve hamlelerine uygun biçimlendi ve bölgesel bir karşıdevrim merkezi gibi konumlanışını sağladı. ABD bu sürecin bütününe hakimdi ve bu konumlanış ABD'nin Ortadoğu politikalarını tamamlayıcı içerikte gerçekleşti.

Rusya da gelişmeleri dikkatle izliyor. İran'a yönelik ambargoya karşı olan Rusya, Suriye açıklarına yolladığı savaş gemileriyle coğrafyada söz sahibi olduğunu ortaya koydu. İran'la askeri, diplomatik ve ticari ilişkilerini geliştirdi. İran Rusya'yla petrol ticaretinde dolar kullanmayacağını açıkladı. ABD'nin senyoraj ilişkilerine darbe anlamına gelen bu gelişme, Rusya tarafından fiilen onaylandı. Benzer adımları Çin'in atması ABD için ciddi

problemler yaratabilir.

İran ikinci bir tesiste daha uranyum zenginleştirmeye başladı. İran, petrol ticaretinin küresel düzeyde yasaklanması için ABD ve AB'nin başlatacağı ambargoya misilleme olarak Hürmüz Boğazı'nı kapatabileceğini açıkladı. ABD bu açıklamaya karşı İran'a gizli nota gönderdi. ABD jeo-stratejik hedefleri doğrultusunda İran'a kilitlenmiş durumda. Ortadoğu'da ABD'nin aktif taşeronları olan bölgesel güçler de bu hedefe kilitlenen adımlar atıyor. Büyük bölgesel bir savaşın sesleri bugünden duyuluyor. 2012, İran savaşının başlamasına sahne olabilir.

Önümüzdeki günlerde Ortadoğu'nun Şii fay hattında büyük provokasyonlar yaşanması olasıdır. Lübnan ve Suriye'nin bu anlamda dikkatle izlenmesi gerekiyor. İran'ın ön cephesinin ve bu cephedeki güçlerin yıkılması için her düzeyde operasyonlar gündeme gelebilir.

TC'nin bölgesel güç olma atakları ve Ortadoğu'da yeni dengeler

TC Ortadoğu'nun yeniden dizaynında aktif rol alıyor. BOP'a tam angaje olan TC, Ortadoğu'da bölgesel güç olmanın adımlarını attı.

Neo-osmanlılıkla, emperyalizmin aktif taşeronluğuna ve lejyonerliğine soyundu. Neo-osmanlılık'ın içerideki ifadesi ise şiddetli gericilik ve militarizm oldu.

Anadolu toprakları küresel sermayenin üslerinden birine dönüştü. Aynı zamanda yine bu sürecin parçası

olarak emperyalizmin en önemli ikmal üssü ve ön cephesi haline geldi.

TC bir transformasyon süreci içine girdi. Geçmiş soğuk savaş dönemine ait devlet yapılanması “dönüştürüldü.” Küresel sermayenin yeni rasyonları ve finans kapitalin aktüel ihtiyaçlarına yönelik yeni bir devlet yapılanması inşa ediliyor. AKP bu süreci ören en önemli aktör olarak öne çıktı. ABD'nin yarattığı ve açtığı olanaklarla hamle üstüne hamle yaptı. Orduyu hizaya soktu. Bir güç odağı olarak özerklik alanını iyice daralttı. Egemen klik içinde inisiyatifi kırı. Bütünüyle finans kapitalin ihtiyaçlarına uygun bir konumlanma içine girmeye zorladı. Bu yöndeki operasyonların büyük kısmı tamamlansa da halen bazıları sürüyor.

TC'nin transforme oluş süreci küresel sermayenin ihtiyaç ve hamlelerine uygun biçimlendi ve bölgesel bir karşıdevrim merkezi gibi konumlanışını sağladı. ABD bu sürecin bütününe hakimdi ve bu konumlanış ABD'nin Ortadoğu politikalarını tamamlayıcı içerikte gerçekleşti. Yani bir anlamda TC, şahlık dönemi İran, Güney Afrika ve İsrail gibi bölgesel güç odağı ve karşıdevrim merkezi haline geliyor.

Yeni dönemde TC Ortadoğu'dan Kuzey Afrika'ya kadar karşıdevrimci tertip, operasyon ve müdahalelerde aktif rol üstlenecektir. Tabii ki bu rol ABD'nin belirlediği çerçevededir. Öte yandan ülke içinde bir savaş rejimine geçişin zeminleri örülüyor. Mahir Çayan'ın terminolojisiyle “sürekli faşizm” derinleşiyor. Bunun biçimleri olan örtülü ya da açık uygulamaları içiçe geçiriliyor. Özellikle kapitalist krizin yıkıcılığı ve

tahribine karşı devlet tahkim ediliyor. Dışardaki agresyona uygun içerde toplumsal muhalefeti felç edici uygulamalar devreye sokuluyor.

Küresel sermayeyle bütünleşmiş, onun parçasına dönüşmüş ve yine onun adına hareket eden finans kapital büyük bir açlık ve agresyonla Ortadoğu’ya yöneldi. Türkiye ikinci kuşak kapitalist ülkeler içinde yer alıyor. Türkiye kapitalizmi sermaye ihraç eder noktaya ulaştı. Bu yön finans kapitalin agresyonunu tetikliyor.

TC bu agresyonun ihtiyaçlarına uygun hareket ediyor ve Ortadoğu’nun altüst olma sürecinde aktif rol almaya çalışıyor. TC’nin bu hamleleriyle, AB ve ABD’nin bölgeye ilişkin projeleri -BOP dönemi ya da yeni jeopolitikle- uyumlu bir seyir izliyor.

TC’nin Libya’ya yönelik müdahaleye katılması, Libya’daki muhaliflere askeri eğitim, mali ve lojistik destek vermesi, İzmir’in NATO’nun aktif saldırı üssünü dönüştürülmesi, füze kalkanının kurulması bu “uyumluluğun” yansımalarıdır. Ayrıca ordunun modernizasyonunun geliştirilmesi, savaş kapasitesinin yükseltilmesi, profesyonelleşme yönündeki düzenlemeler ve mobilizasyon gücünün geliştirilmesi (hatta bu manada hizaya sokulması) sürecin parçalarıdır.

TC, savaş coğrafyasına dönüştürülmek istenen Ortadoğu’nun en militarize gücü olarak devreye giriyor.

Suriye’ye yönelik her operasyonun Ankara merkezli gerçekleşmesi, muhalif güçlerin örgütlenmesi ve lojistik olanakların sağlanması, hatta işgal anlamına gelecek tampon bölge hazırlıkları TC’nin süreçteki yerini işaretliyor. Suriye’ye yönelik emperyalist müdahalenin TC-Suriye Savaşı şeklinde gerçekleşme ihtimali yüksektir.

Suriye “pratiği” TC’nin Ortadoğu’ya ilişkin projelerinde son derece önem taşıyor. Bölgesel hegemonya yarışındaki yerini ortaya koyuyor.

AKP, son seçimde elde ettiği oy ve kitle desteğinin kibriyle Ortadoğu cehennemine koşuyor. TC, ABD’nin yeni jeopolitik yönelimiyle Ortadoğu’da doğabilecek “boşluğu” diğer bölgesel güç odaklarıyla doldurmaya çalışıyor. Bu süreç, son derece sert iç gerilimlere, çelişiklere ve hegemonya çatışmalarına gebe bir süreçtir. Ortadoğu’da güçler dengesi yeniden kuruluyor.

Suriye, bölgesel hegemonya yarışında Türkiye, İsrail, Suudi Arabistan, Mısır ve Katar arasında bir rekabet alanı olarak öne çıkıyor. Önümüzdeki aylarda gerilimin şiddetlenmesi olasıdır.

Suriye’de Esad rejiminin olası yıkılışı TC’ye önemli bir nüfuz alanı yaratacaktır. Böylesi bir gelişme diğer bölgesel güçleri rahatsız ediyor.

İran’ın en önemli ön cephesinin bertaraf olması, arkasından Lübnan ve Hizbullah’ın blokajı, İran savaşına giden sürecin başlangıcıdır.

TC İran’a yönelik hamlesini zaten füze kalkanının kurulmasıyla yaptı. TC İran savaşına bugünden müdahil oldu. ABD ve NATO’nun İran’a yönelik projelerine bütünüyle angaje olduğunu attığı adımlarla ortaya koydu.

Ne var ki, arkasında AB ve ABD’nin olduğu bu “güç yansıma” hamleleri TC’yi Ortadoğu bataklığında yıkımlara ve katastrofa sürükleyebilir. İran çıkacak bir savaşta öncelikle Türkiye’yi vuracağını açıkladı. Füze kalkanını bombalayacağını ilan etti. İran’ın bu hamleleri aynı zamanda İsrail’in savunmasını da zaafa düşürecek içeriktedir. Yani Türkiye savaşın ateşini ilk hissedecek ülkelerden biri olarak öne çıkıyor.

Bunun yanında TC bugünden bazı defanslar yapıyor. Suriye operasyonunun, içinde taşıdığı kontrolsüz dinamikler TC’yi defansa zorluyor. İran ve Suriye’nin Kürt bölgesindeki aktüel gelişmeler dikkat çekiyor. Kürt hareketinin Suriye kolu PVD ve İran kolu PJAK konjonktürün de etkisiyle inisiyatif kazandı. PVD liderinin Suriye’ye dönüşüne izin verildi. PJAK da İran içindeki silahlı faaliyetlerini askıya aldığı bildirildi. PVD Suriye’de toplumsal inisiyatifini arttıran adımlar atıyor. Esad rejiminin yıkılması halinde özerk Kürdistan’ın kurulacağını açıkladı. Bu gelişmeler Kürt

hareketinin yeni sürece hazırlandığını ortaya koyuyor.

Esad rejimi sonrası ya da Esad rejiminin ayakta kalmak ve muhalefeti yumuşatmak için yapabileceği revizyonlara bağlı olarak Suriye’de Kürtler’in otonomi kazanması, bir güç odağı haline gelmesi, özerklik ya da federatif gelişmeler TC’yi tedirgin ediyor. Bu durum Kürt sorununa yeni bir boyut kazandıracaktır. Böylesine bir gelişme TC’nin bütün dış ve iç siyaset parametrelerini kırarak içeriktedir. Kürt Federe Devleti’nin varlığı, Suriye’de Kürtler’in otonomi kazanması veya federatif bazı düzenlemeler artık bir Ortadoğu ve küresel bir sorun haline gelmiş Kürt sorununun yeni bir evreye ya da momente geçişinin göstergesi olacaktır. Bu evre tüm statükoları altüst edici içeriktedir.

Bugün AKP iktidarının kriminalize etme, legal mücadele olanaklarını yok etme, mobilizasyonunu engelleme ve felç etme taktikleriyle Kürt hareketine yönelik operasyonları, Kürt alt sınıflarının muazzam mücadele birikimleriyle boşa çıkarılıyor. Türkiye’deki en etkili ve örgütlü güç olan Kürt halk hareketi Suriye’de oluşabilecek yeni dinamikle beslenecek, güç kazanacak ve yenilenecektir.

Bu sürecin açacağı zeminler Kürtler’i Ortadoğu’nun en önemli aktörüne dönüştürecektir.

Bunun yanında TC bölgeye büyük agresyon ve arzıyla girmeye çalışsa da önünde reel olarak bir dizi engel bulunuyor. En başta Arap dünyasında Osmanlı-Türkiye imgesi ve imajı ciddi bir negatifliğe sahip. Esecik rüzgara bağlı olarak TC’nin hamilik ve Tayyip Erdoğan’ın ideal kimlik üzerinden kurulan imajı her an sekteye uğrayabilir. Yani Ortadoğu ülkelerine, Arap dünyasına yönelik diplomatik, kültürel, siyasi ve ekonomik hamleler boşa çıkabilir, en azından sınırlanabilir. Bugüne kadar bu yönde birçok negatif pratik yaşandı. Askeri müdahalelerde Araplar’ın TC’yi batıyla, yabancıyla özdeşleştirmesi mümkündür. Kolektif hafızalardaki Osmanlı’nın işgalci imgesi hızla TC’nin aleyhine dönebilir. Bu boyutlar bölgedeki güç odaklarının TC’ye yönelik kullanacakları veya reaksiyonları TC’ye yöneltebilecekleri avantajlardır.

Ayrıca TC, kapitalist krizin yıkıcı çemberi içindedir. Kapitalist kriz sürüyor. AB’de borç-mali kriz senkronlarının yayılması bekleniyor. Kriz AB’yi sarsıyor ve krizin tahrip edici sonuçlar yaratması büyük bir olasılık. Bu gelişmeler TC’nin AB ile entegrasyon boyutu değerlendirildiğinde yıkıcı etkiler doğurabilir. Ayrıca TC’nin spekülative sermayeye bağımlılığından kaynaklanan problemleri ele alındığında Türkiye’de Yunanistan benzeri bir devlet iflası gündeme gelebilir. Bu, TC’yi bloke edici bir durumdur. Böylesi bir aşamada petrodolarlar ve ABD’den gelecek finansal destekler ancak palyatif “çözümler” yaratabilir.

Süreç bir yanıyla da sınıfsal antagonizmayı şiddetlendirecektir. Türkiye’nin içine gireceği krizin yıkıcı sonuçları batı yakasında sınıf ve kitle hareketini tetikleyebilir. Bu ihtimaller TC’nin içe büzülmesini beraberinde getirebilir. Arşivi - <https://rantey.org>

Bu arada bölgesel güç odaklarının aldıkları pozisyonlar da dikkat çekicidir.

Suudi Arabistan’ın bölgesel hegemonya yarışında önemli avantajları bulunuyor. Suudi Arabistan bölgede ciddi bir ekonomik ve ideolojik güce sahip. Sunni İslam’ın merkezi olması ona önemli olanaklar sağlıyor. ABD’nin bölgedeki askeri üssü konumunda. Bu yön aynı zamanda Arap dünyası tarafından reaksiyonla karşılanıyor. Suudi Arabistan son dönemde Yemen’de ve Libya’da atak davrandı. Suriye’nin Arap dünyası içinde izole edilmesinin mimarlığını yaptı. Suudi Arabistan Ortadoğu’nun temel kutuplarından biri olmayı hedefliyor.

Mısır tarihsel olarak Arap dünyasının merkezi olma işlevini gördü. Mısır’ın bugün içinde bulunduğu durum bu misyonu gerçekleştirmesine olanak vermiyor. Yine de FKÖ-Hamas anlaşması rolüyle iddiasını koruyor. Mısır’da devrimci sürecin gelişimi ve restorasyonların etkisi Mısır’ın Ortadoğu’da yeni dönemdeki rolünü belirleyecektir.

İsrail Ortadoğu’nun gerçek bir savaş makinesidir ve sömürgeci gücüdür. Savaş kapasitesi yüksek bir orduya sahip ve nükleer silahları bulunmaktadır. İsrail kendi varlığını sürekli savaş üzerinden kurmuş bir devlettir. Ortadoğu’nun gireceği sürekli savaş hali, İsrail’in sömürgeci emellerine son derece uygun bir durumdur. Siyonizm, savaştan beslenerek varlığını sürdüren bir sömürgecilik tarzıdır. Alt emperyalist bir ülke olan İsrail, ABD’nin bölgedeki savaş aygıtıdır. İsrail’in çıkarları bir anlamda ABD’nin çıkarlarını ifade eder. Arap dünyasının İsrail ve siyonist politikalara karşı kolektif reaksiyonları İsrail’in Ortadoğu’daki inisiyatifini daraltıcı en temel engellerden biridir. TC ile İsrail’in partnerliği bu anlamda önem taşımaktadır. TC’nin açacağı zeminlerde İsrail bir savaş makinesi olarak devreye girecektir. Fakat bu ilişki işin doğası itibarıyla içinde şiddetli gerilimleri, çatışkılar ve çelişkileri barındırıyor.

ABD tüm bu faktörleri görerek Ortadoğu’nun bir savaş coğrafyasına dönüşmesini istiyor. Bu manada İran savaşı bir anafor işlevi görecektir. Bu anafor coğrafyayı katastrofa çevirerek, TC dahil bütün bölgesel güç odaklarını savaşın tarafı haline getirmesi muhtemeldir. İran savaşı aynı zamanda “herkesin herkesle savaşı” ve mezhepsel iç savaşlar dalgası anlamına geliyor.

Coğrafyanın ateşi ve yıkımı ABD’ye Asya kapılarını açacaktır. Bu yıkım bir anlamda emperyalizm için “yaratıcı kaos”tur. Asya’ya giden yolun “stabilizasyonu”dur.

Ortadoğu, tarihinin en kritik dönemine giriyor. Ortadoğu büyük altüst oluşlara, emperyalist savaşlara, yıkım ve talanlara gebe.

Bu katastrof dalgasına karşı umut halkların direncinde saklıdır.

Arap halklarının direnci, Mısır ve Tunus’ta devrimci sürecin sürekliliği, Kürt özgürlük hareketinin yeni dinamiklerle yükselişi ve “batı yakasındaki” olası sınıf ve kitle hareketleri Ortadoğu’nun kaderini belirleyecektir.

Emperyalist saldırganlık ve gerici boğazlaşma turmandırılıyor...

Yanıt; “işçilerin birliği, halkların kardeşliği” olmalı!

AKP hükümeti eliyle emperyalizmin bölgedeki savaş ve saldırganlık politikalarına aktif taşeronluk rolü üstlenen Türk sermaye devleti, bir yandan kardeş halkları emperyalist namluların hedefi yapmaya, diğer yandan ise ülke topraklarını gerici savaş ve boğazlaşmaların merkezi haline getirmeye devam ediyor.

NATO’nun ABD patentli savaş ve saldırganlık projesi olan “füze kalkanı” kapsamında Kürecik’i radar üsleri için tahsis eden Türk devleti, “İran’ı hedef almayacağız, İsrail’le istihbarat paylaşmayacağız” yalanlarına rağmen İran rejiminin tehditleriyle karşı karşıya kalıyor.

Esad rejiminin zorbalığını fırsat bilen emperyalist rakiplerinin Suriye’ye dönük müdahale çabalarına kendi gerici çıkarları gereği karşı duran Rusya yönetimi ise, ABD merkezli füze kalkanı projesinden duyduğu hoşnutsuzluğa “alternatif hava savunma sistemi” açıklaması ile yeni bir boyut katmış durumda.

Suriye tezgahında gerilim tırmanıyor

Başını ABD’nin çektiği emperyalistlerin Suriye’ye dönük müdahalenin yolunu düzleme çabaları sürerken, Türk devleti AKP hükümeti eliyle bu tezgaha maşalık yapıyor.

Son olarak BM Güvenlik Konseyi geçtiğimiz günlerde Suriye ile ilgili karar taslağında değişikliği gitti. Rusya’nın itirazı üzerine, Güvenlik Konseyi’ne sunulan Suriye taslağında, Esad’ın 15 gün içinde görevini bırakmaması halinde silah ambargosu ve başka yaptırımlar öngören ifade karar tasarısından çıkarıldı.

BM oylamasının ardından Suriye’ye yönelik tehditler sürdü. ABD Dışişleri Bakanı Hillary Clinton, “Suriye dostlarını Esad’a karşı birleşmeye” çağırırken, İsrail Başbakan Yardımcısı Moşe Yalon “Esad giderse Ortadoğu’daki şer eksenini zayıflar” açıklamasında bulundu.

Bu gelişmelere paralel olarak, Suriye’den ‘kanlı katliam’ haberleri gelmeye devam etti. Türkiye’de ve dünya genelinde medya “Suriye’de yüzlerce kişi öldürüldü” haberleri geçerken, Suriye resmi haber ajansı bu gelişmeleri yalanladı.

AKP şefleri işbirlikçilik ve ikiyüzlülükte sınır tanımıyor

İşbirlikçilikte ve ikiyüzlülükte sınır tanımayan AKP hükümeti şefleri, kendi zorba yüzlerini bir kenara iterek, gelişmeler üzerinden “demokrasi nutukları” çekmeyi ve tehditler savurmayı da sürdürdüler.

Suriye’deki gelişmelere ilişkin konuşan Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç, “Suriye’deki olaylarla ilgili ne gerekiyorsa yapacağız” açıklamasında bulundu. Uludere için “katliam” ifadesi dahi kullanmayan dinci partinin sözcüsü Arınç, Suriye’deki olayları “yüzyılın en büyük katliamı” olarak nitelendirdi. Arınç, “yeri geliyor tehdit ediyoruz, yeri geliyor

‘yapmayın, etmeyin, halkın taleplerini dinleyin, seçime gidin, belki siz seçilirsiniz ama demokrasiyle bu işten kurtulacaksınız, vatandaşla karşı karşıya gelip ona zulmetmek sizi abat etmez’ diyoruz. Onlar bize kızıyorlar” şeklinde konuştu.

İran’dan bir kez daha “vururuz” tehdidi

Kürecik’e kurulan “füze kalkanı radarları” İran rejiminin tehditlerine konu olmaya da devam ediyor.

Füze kalkanı projesini ve daha özelinde Kürecik’e kurulan radarları kendisine yönelik bir tehdit olarak gören İran, kendisine saldırmak için hazırlık yapan düşmanlara ve topraklarını kullandıran ülkelere misillemede bulunacağını duyurdu.

Konuya ilişkin açıklama yapan İran Devrim Muhafızları’nın ikinci ismi Orgeneral Hüseyin Salami, “İran’a karşı operasyon düzenlemek için düşmanlarımızca kullanılan bütün mevziler, ordu güçlerimizin misilleme saldırılarına maruz kalacaktır” ifadelerini kullandı.

Daha önce de İran Hava-Uzay Kuvvetleri Komutanı Tuğgeneral Emir Ali Hacizade, İran’a karşı olası saldırıda ilk önce Türkiye’deki NATO füze kalkanı sistemini hedef alacaklarını açıklamıştı.

Rusya kendi füze sistemini kuruyor

Emperyalistler ile başını Türk devletinin çektiği işbirlikçilerin Suriye ve İran üzerinden dillendirdikleri sonu gelmeyen savaş çıkırtkanlıklarına Putin yönetimi de kendi cephesinden katılarak bölgedeki gerilimin tırmanmasını sürdürüyor. Arşivi - <https://rantey.org>

Geçtiğimiz ay Suriye’nin Rus yapımı SCUD füzelerini Türkiye istikametine çevirdiği yönündeki haberlerin ardından, şimdi de Rusya, NATO füze kalkanı sistemine karşı kendi hava savunma sistemini inşa edeceğini açıkladı.

Münih’te düzenlenen Güvenlik Konferansı’nda, Avrupa’da yeni bir füze kalkanı sistemi oluşturulması noktasında uzlaşma sağlanmadığını belirten Rusya Başbakan Yardımcısı Dmitry Rogozin, NATO’nun füze tehdidine karşı etkili bir hava savunma sistemi kuracaklarını duyurdu.

NATO Genel Sekreteri Anders Fog Rasmussen’in, “NATO üyesi ülkelerin halklarını muhtemel bir füze tehdidinden korumakla yükümlü oldukları” şeklindeki açıklamasına değinen Rogozin, “Biz de kendi halkımızı sizin füze tehdidinize karşı korumakla yükümlüyüz. Güvenilir bir hava ve uzay savunma sistemi oluşturacağız” şeklinde konuştu.

“İşçilerin birliği, halkların kardeşliği”

Açık ki, emperyalistler ve işbirlikçi rejimler Ortadoğu’da kirli savaşların ve gerici boğazlaşmaların yolunu iyiden iyiye düzlüyorlar. Türk devleti de bu savaş ve saldırganlık yarışında, “emperyalizmin aktif taşeronu olma” misyonunun gereği olarak, bölge halklarını birbirine kırdırarak uğursuz bir rol oynama ısrarını sürdürüyor.

Sözkonusu tablo karşısında, kardeş halklara karşı işlenecek cinayetlere taşeronluk etmeyi reddetmek, emperyalist saldırganlık ve savaş politikaları karşısında “İşçilerin birliği, halkların kardeşliği!” şiarını yükseltmek, günün yakıcı görevlerinin başında geliyor.

Bir-Kar: Faşizm bir düşünce değil, suçtur!

Almanya'nın Essen kentinde ırkçı-faşist saldırganlığa karşı çalışmalar yoğunlaşarak devam ediyor. Bir-Kar tarafından merkezi olarak, "Faşizm bir düşünce değil suçtur, tüm faşist örgütler derhal yasaklanmalıdır" talebiyle başlatılan kampanya değişik araçlarla sokağa taşınarak emekçi kitlelere götürülüyor.

Başta Almanya olmak üzere, Avrupa ülkelerinin tümünde, bizzat kapitalist tekeller ve onların hizmetindeki devletler eliyle işçi ve emekçilere yönelik saldırılar başlamıştır. Bu saldırılar ağırlaşarak sürmektedir. Bu aynı dönemdeki bir başka gelişme ise, şimdiden sokaklara taşırılan ırkçı-faşist saldırganlıktır.

Hiç kuşkusuz bu gelişme tesadüfi bir gelişme değildir. Tam tersine, bu faşist çeteler, işsizliğe ve yoksulluğa itilen, ağır sömürü şartlarında geleceği yok edilen emekçilerin biriken ve sokağa taşma potansiyeli taşıyan olası mücadelelerine karşı kullanılmak amacıyla bizzat devlet eliyle örgütlenmektedirler. Adına "neo-nazi" denilen bu çetelerin oluşturduğu tehdit öyle küçümsenecek gibi değil. Bu tehdit gitgide büyümektedir. Hemen tüm ülkelerdeki seçimlerde elde ettikleri oy oranları dahi öğreticidir. Her şey bir yana son 9-10 yıl zarfında peşpeşe ve acımasız biçimde işlenen neo-nazi cinayetleri, geline yerde faşizmin gitgide bir tehdit olmaktan çıkıp, yakın bir tehlike haline geldiğini göstermektedir.

Her zaman benzer şeyler yapılmıştır. Faşizm, Türkiye ve benzer ülkelerde olduğu gibi ya yükselen ve düzeni tehdit eden işçi ve emekçi hareketlerini ezmek üzere devletin militarist güçleri tarafından kullanılarak yukarıdan aşağıya iktidara getirilmiştir, ya da emekçilerin örgütsüz, sınıfın bilincinin zayıf, devrimci önderlikten yoksunluğun yaşandığı koşullarda, hoşnutsuz geniş kitleler yalan ve demagojilerle faşizmin kitle tabanı haline getirilerek aşağıdan yukarı işbaşına getirilmiştir.

İçinden geçilen dönemde de, Avrupa ülkelerinde bu her iki duruma tanıklık eden öğretici örnekler tanık olmaktadır. Sınıf hareketinin belli ölçülerde örgütlü, haliyle düzenin icazet sınırlarını zorladığı ve militan bir karakter kazandığı Yunanistan gibi ülkelerde geniş emekçi hareketlerini ezebilmek amacıyla, geçmişte olduğu gibi bugün de çıplak zordan medet umulmaktadır. Dolayısıyla gerektiğinde, geçmişte yaptıkları gibi, askeri faşist darbelerle başvuracaklardır. Kitle hareketlerinin zayıf, devrimci örgütlenmelerin güçsüz olduğu Almanya gibi ülkelerde ise sermaye devleti, sokağa saldırdığı faşist çeteler eliyle yaşamından hoşnutsuz, geleceğinden kaygılı kitleleri, özellikle de gençliği örgütleyerek düzenin hizmetine sokmaya çalışmaktadır.

İrkçı-faşist çetelerin anti-kapitalist söylemlerle kitleleri aldatmak ve etkilemek amacıyla yürüttükleri çalışmalar da bunun ifadesidir. Belirtmek gerekir ki, bu sermayenin döneme ilişkin bilinçli bir tutumdur. 1929 krizi sonrasında olduğu gibi, hoşnutsuz kitleler çok yönlü çabalarla faşizmin kitle tabanı haline getirilmek istenmektedir. Gerçek budur.

Tam da bu nedenlerden dolayı BİR-KAR'ın, Avrupa ülkelerinde hızla güçlenen ırkçı-faşist saldırganlığa karşı başlattığı kampanya oldukça anlamlıdır. Bu düşünceden hareketle, bir süredir yerli ve göçmen en geniş emekçi kitlelere ulaşabilmek için yoğun bir faaliyet yürütülmekte. Bu amaçla kentin özellikle yoksul ve göçmen emekçilerin yoğun biçimde oturduğu semtlerde birkaç kez bilgilendirme masaları açıldı. Bu masalar üzerinden neo-nazi saldırganlığını teşhir eden ve emekçileri bu insanlık düşmanı tehlike karşısında uyaran çalışmalar yürütüldü. Somut olarak, konuyla ilgili materyaller yaygın bir biçimde dağıtılıyor. Bilgilendirme çabaları yoğun bir ilgi ile karşılanıyor. BİR-KAR da, bu olanaktan yararlanarak emekçilerle birebir tartışmalar yürütüyor ve düşüncelerini anlatıyor.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://www.kizilbayrak.org/>

5 Şubat 2012 / Essen

Essen'de '38 Dersim katliamı lanetlendi

İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu (BİR-KAR) çalışanlarının Almanya'nın Essen şehrinde uzunca bir süredir hazırlıklarını yürüttüğü "Dersim 38'i unutma, unutturma!" etkinliğini 5 Şubat günü gerçekleştirdi. İki aylık bir zaman dilimine yayılan ve yoğun bir emeğin ürünü olan çalışmalar, hem katılım olarak hem de etkinlik süresi boyunca, işçi ve emekçi kitlelerine verilen politik mesajlar bütünlüğü içerisinde düşünüldüğünde asgari bir başarıyla gerçekleştirildi.

Kısa bir açılış konuşması ve tüm dünyada devrim ve sosyalizm davası için şehit düşmüş devrimciler ve komünistler adına yapılan saygı duruşunun ardından etkinlik programı, katılımcıların ilgi ile izlediği Dersim katliamını anlatan sinevizyon gösterimi ile devam etti.

Kısa bir aradan sonra etkinlik, BİR-KAR ve YEK-KOM temsilcileri ile araştırmacı yazar Mehmet Bayrak'ın konuşmacı olarak katıldığı panel ile devam etti. YEK-KOM temsilcisi, Dersim katliamı ile birlikte Seyit Rıza'nın düşman karşısında baş eğmez tutumunu, ihanetleri ve bugüne miras kalan direniş geleneğini anlattıktan sonra Alişer ve eşini katleden işbirlikçi ihanetçilerin dün olduğu gibi bugün de Kürt hareketine karşı soysuzca ihanetlerde bulunduğunu belirtti.

BİR-KAR temsilcisi ise konuşmasında, Dersim katliamının tarihsel olarak ele alan giriş yaptıktan sonra sorunun güncel boyutlarını anlattı. Bugün piyasada her yelpazeden liberal solcuların açıklamalarını ve Kürt halkının azılı düşmanı sermaye iktidarını demokrasi havarisi ilan eden tutumlarının başta Kürt halkı olmak üzere işçi ve emekçilerin mücadelesine karşı iki yüzlü ihanetçi bir tutum olduğunu belirtti. Sınıf devrimcilerinin ise sorunu ve çözümünü bir devrim sorunu olarak kavradıklarını, her türlü kötülüğün kaynağı olan sermaye iktidarının bir bütün olarak ortadan kaldırılmadığı bir durumda ne Kürt sorununun ne de işçi ve emekçilerin gerçek kurtuluşlarının mümkün olduğunu belirterek işçilerin birliğine ve halkların kardeşliğine vurgu yaptı.

Araştırmacı-yazar Mehmet Bayrak ise Dersim katliamını slayt gösterisi ve belgeler eşliğinde anlattı. Etkinlik, Kürtçe ezgilerden oluşan bir müzik dinletisiyle sona erdi. Politik içeriği açısından güçlü geçen ve büyük bir ilgi ile izlenen etkinliğe yaklaşık 200 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Essen

Sermaye ve düzeninden bağımsız, bürokratik yozlaşmadan arınmış devrimci bir DİSK için...

Fabrikalara, devrimci sınıf kavgasına!

Saldırıları azgın, DİSK takatsiz!

DİSK 14. Genel Kurulu son derece zorlu bir mücadele döneminde toplanıyor. Gündemde sermaye hükümeti tarafından hazırlanan ağır kölelik yasaları var. İşçi sınıfı ve toplumsal muhalefetin belini kırmaya yönelik faşist saldırganlık ile emperyalist savaş tehdidi büyüyor. DİSK'e bağlı tüm sendikaların yetkisini düşürmeye yönelik yasa da bu yöndeki hamlelerden biridir. Düne kadar işçi sınıfının tepesinde sallandırılan bu kılıcın bugün indirilmesinin nedeni de budur. Amaç işçi sınıfının elini kolunu bağlamak ve toptan örgütsüzleştirmektir. Ya da bunu bir tehdit olarak öne sürüp, pazarlık masalarında kölelik yasalarının yolunu açmak, toplumsal muhalefetin belini kırmaktır.

Hesap ne olursa olsun, yapılan saldırı özünde 15-16 Haziran Büyük Direnişimize neden oluşturan saldırıyla benzerdir. İşçi sınıfı, özellikle DİSK'te örgütlü bölükleri o zaman saldırıya büyük direnişle yanıt vermişti. Bugün ise ancak birkaç ilde yapılan göstermelik basın açıklamalarıyla güya tepki veriliyor.

İşte bugünkü DİSK'in düşürüldüğü nokta budur. İşçi sınıfına güven vermeyen, mücadelede ağırlığı ve gücü olmayan, takatsiz ve devrimci ruhundan arındırılmış bir DİSK! Bunun içindir ki, canını almaya yönelik bir saldırıya karşı dahi bir güç gösteremiyor!

İşte böylesine özel bir dönemde toplanan DİSK Genel Kurulu'nun odaklanması ve yanıt araması gereken temel sorun budur. Görev bellidir: Takatsizliğe son vermek, yeni 15-16 Haziranlar için işçi sınıfını ve DİSK'i ayağa kaldırmak!

Genel kurullar bürokratik yozlaşmanın aynası!

Genel kurul süreci bu yönde adım atmak için gerçek bir fırsattır. Çünkü genel kurullar muhasebe zeminleridir. Bu temelde örgüt iradesinin pekiştirilip güçlendirilmesine olanak tanır. Geçmiş mücadele döneminin zayıflıklarını, sorunlarını ve engellerini çok yönlü biçimde sorgulayabilmek örgütü güçlendirip iç birliğini pekiştirir, bu zeminde mücadelenin ihtiyaçlarına yanıt verebilen bir mücadele programı ve eylem hattı oluşturulabilir.

Ancak bu fırsat ne kadar değerlendirilmiş, genel kurullar ne ölçüde mücadeleye etkin bir hazırlık sürecine dönüştürülmüştür?

Soruların yanıtı olumsuzdur. Dahası üye sendikaların genel kurullarıyla birlikte ele alındığında, umut kırıcıdır. Genel kurullar bu sürecin devrimci sonuçlar doğurmasını daha baştan sakatlamıştır.

Genel kurulların sınıftan yana sonuçlar doğurabilmesinin temel koşullarından biri, işçilerin ve sınıf mücadelesinin diğer güçlerinin özgürce katılabildiği şartların oluşturulmasına bağlıdır. Bu da genel kurulların, DİSK'i DİSK yapan temel ilkelerden biri olan "söz, yetki, karar işçilere" ilkesinin hayat bulduğu tartışma ve karar zeminleri olarak işletilmesi demektir. Genel kurulların tek oturumluk salon toplantıları olmaktan çıkartılıp, fabrika zemininde gerçekleştirilecek özgür tartışma

Genel kurul süreci sadece DİSK gerçekliğine tutulan bir ayna olmuştur. Genel kurul süreçlerine sinen bürokratik yozlaşma tablosu, DİSK ve DİSK üyesi sendikaların hemen tümünün olağan bir gerçeğidir.

süreçlerinin birikimlerinin taşınacağı en ileri organlar haline getirilmesi demektir.

Oysa yaşanan bunun tam tersidir. İşçiler ne ön süreçlere ne de genel kurullara aktif biçimde katılabilmişlerdir. Hiçbir yönetim bu yönde ne çaba harcamış, ne de bunun yolunu açmıştır. Dahası, her şeye rağmen bu süreçlere katılmaya çalışan ileri-öncü ve devrimci işçiler bastırılmaya çalışılmış, keyfi yasaklar uydurulmuş, genel kurul salonlarının önüne barikatlar kurulmuştur. Devrimcilere kürsüler yasaklanmaya kalkılmış, "genel kurula dışarıdan müdahale ediliyor" bahanesiyle sesleri boğulmak istenmiştir. Öyle ki DİSK'in 45 yıllık tarihinde görülmeyen örnekler yaratılmıştır. İşçilerin katılmadığı, dahası dışlandığı genel kurullar, sendika yöneticilerinin koltuk yarışının sahnesi olmuştur. Bu durumda, ne geçmişe dönük ciddi bir muhasebe, ne de mücadelenin ihtiyaçlarını karşılayabilecek bir mücadele programı ve iradesi ortaya çıkmıştır.

Renksiz, coşkusuz ve kapalı kapılar ardında gerçekleşen genel kurullarda DİSK'in değerleri adına edilen onca sözün bir değeri yoktur. Böyle davrananların DİSK'i "ayağa kaldırma" ve "devrimcileştirme" iddiaları ciddiye alınamaz. Çünkü DİSK'in ruhu sözlerde değil, fabrikalarda yatmaktadır. 15-16 Haziran'ı ve nice eylemleri yaratan da fabrikalardaki o büyük güçtür. İşçi sınıfının fabrikalarından ve sokaklarından devrimci

inisiyatifidir. Bu inisiyatiften korkanların, onu bürokratik mekanizmalarla yok etmeye kalkanların DİSK'i ayağa kaldırma iddialarının altı boşdur!

Sorunun parçası olanlar onu çözemezler!

Genel kurul süreci sadece DİSK gerçekliğine tutulan bir ayna olmuştur. Genel kurul süreçlerine sinen bürokratik yozlaşma tablosu, DİSK ve DİSK üyesi sendikaların hemen tümünün olağan bir gerçeğidir. Bu da DİSK'in ruhunu kemiren ve onu takatsiz bırakan nedenlerin başında gelmektedir. Bu bakımdan sayısız örnek, olay ve durum vardır. Sermayenin saldırılarına karşı örgütlenen, başını kaldıran ve mücadeleciler bir inisiyatif gösteren işçilerin enerjisi yaratılan bürokratik mekanizmalar içerisinde öldürülmektedir.

İşte bu sorunun üstesinden gelinmeden DİSK'i ayağa kaldırmak mümkün değildir. Sorunun parçası olanların, varoluşları bürokratik mekanizmalara bağlı olanların onun üstesinden gelmesi zaten mümkün değildir. Bürokratik yozlaşmanın hakkından ancak fabrikalardan yükselecek örgütlü militan sınıf inisiyatifleri gelebilir. O nedenle DİSK demek, her şeyden önce militan sınıf inisiyatiflerinin ürünü Paşabahçe grevi, kolluk güçlerine meydan okuyan maden direnişleri, zamanın DİSK yöneticilerine

rağmen yaratılan 15-16 Haziran Direnişi'dir. Devrimci bir DİSK için, bu büyük direniş geleneğine yeni halkalar eklemek, bürokratik yozlaşma başta olmak üzere işçi sınıfının önündeki tüm engelleri yıkıp geçmek gerekir. Bu ise fabrikalardan, sanayi havzalarından militan işçi inisiyatiflerinin önünü açmak ve onun enerjisine yaslanmak demektir. Yani TEKEL'leri, Çel-Mer'leri çoğaltmak, militanca savunmak ve geleceğe taşımak demektir.

Ayağa kalkmak için devrimci sınıf çizgisi!

Bu inisiyatifleri hiçbir sınır koymadan geliştirecek olanlar sınıf devrimcileridir. Devrim ve sosyalizm bayrağını dalgalandıran, bundan başka bir çıkarı olmayanlardır. Bu aynı zamanda DİSK'in devrimci bir mücadele çizgisinde ilerlemesi demektir. Bu da iktisadi ve demokratik hak mücadelesini işçi sınıfın devrimci iktidar hedefine tabi kılmak demektir. Sermayeden, onun partilerinden, ideoloji ve politikalarından bağımsızlaşmak, "sınıfa karşı sınıf!" şiarıyla kavgayı büyütmek demektir.

Unutulmamalıdır ki, DİSK'i bugünkü duruma getirenler onu düzen partilerinin arka bahçesi yapanlardır. Sermayenin icazetinde, pazarlıkları,

sosyal diyalogcu sendikacılığı pazarlayanlardır. Sınıfın militan mücadelesine değil, masa başı görüşmelere bel bağlayanlar, örgütlenme adına düzen partilerinden medet umanlar ve ilk fırsatta onun eteğinde düzen parlamentosunda soluğu alanlar, kırıntılarla yetinmeyi sendikacılık sananlardır. İşte böyleleri, lafta ne olursa olsun gerçekte sermayeden ve onun düzeninden bağımsız değillerdir. Bunun için işçi sınıfının militan mücadelesini bürokratik mekanizmalarla ezmekten geri durmamaktadırlar. Öyleyse ileriye çıkmak için bu çizgiyle hesaplaşmak şarttır.

En yakın örnek, Maltepe Belediyesi'nde taşeronlaştırmaya karşı direnen işçilere karşı Genel-İş'in yetkili şubesinin tutumudur. Direnişçi işçilere sırtını dönen, belediye yönetimiyle birlikte direnişe kara çalmaya soyunan bu şube yöneticilerinin imza attığı ihanet ve işbirlikçilik çizgisi bugüne kadar DİSK'e egemen olan çizgidir. Bu çizgiyi mahkum etmeyenlerin, DİSK'in devrimci değerleri ve geleceği konusunda ettikleri hiçbir sözün ciddiyeti olmaz-olamaz!

DİSK'i devrimcileştirmek, düzenle kurulan tüm köprüleri atmak, düzene köprü olanlarla hesaplaşmak, yönünü devrime ve sosyalizme dönmek demektir.

Devrimci işçiler görev başına!

Devrimci bir DİSK için "sınıfa karşı sınıf" ekseninde devrimci mücadele programı şarttır. Böyle bir program ise ancak, işçi sınıfının militan inisiyatifiyle buluşabildiği, onun önünü açtığı ve bu inisiyatifi hiçbir bürokratik engel tanımadan DİSK'in aşağıdan yukarıya tüm mekanizmalarında hakim kılabilirdiği müddetçe uygulanabilir. Bu ise ancak bu hedeflerle omuz omuza vermiş ileri-öncü ve devrimci işçiler tarafından hayata geçirilebilir.

İşte bu temel yaklaşımla hareket eden **Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP)**, tüm ileri-öncü ve devrimci sınıf güçlerini elbirliği yapmaya, DİSK'teki bürokratik yozlaşmaya ve sınıf işbirlikçisi anlayışlara karşı mücadele etmeye çağırıyor. Sermayeden ve düzeninden bağımsız devrimci bir DİSK'i fabrikalardan, sanayi havzalarından örgütlemek için omuz omuza kavgaya çağırıyor!

Kahrolsun işbirlikçilik, uzlaşmacılık ve bürokratik çürümüşlük!

Kahrolsun sermaye ve işbirlikçileri!

Yaşasın DİSK, yaşasın işçilerin devrimci birliği!

Yaşasın devrim ve sosyalizm!

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP)

09.02.2012

DİSK pazarlığı sordu

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK) Yönetim Kurulu, "Toplu İş İlişkileri Kanunu" tasarısıyla ilgili hükümetle kapalı kapılar ardında baraj pazarlığına tutuşan Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu'na (Türk-İş) tepki gösterdi.

Başta Türk-İş üyesi sendikalar olmak üzere, tüm işçi sınıfını uyanık olmaya, bu pazarlığın açığa çıkartılması için mücadele etmeye çağırarak DİSK, "Türk-İş yönetimi başbakan ile neyin pazarlığını yaptığını açıklamalıdır!" dedi.

Türk-İş yönetimine sorular

Darbe günlerinde 12 Eylül'ün faşist generalleri ve Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu TİSK ile işbirliği yapan ve 12 Eylül cunta hükümetine genel sekreterini bakan veren TÜRK-İŞ'in, bir kez daha kapalı kapılar ardında, işçi sınıfının örgütlenme özgürlüğünü pazarlık konusu yaparak bir ihanete daha imza attığını belirten DİSK, Türk-İş yönetimine sorular yöneltti.

İstatistiksel oyunlarla DİSK'e ve işçilerin örgütlenme iradesine yönelik bir saldırının gündemde olduğunu belirten DİSK Yönetim Kurulu, Türk-İş yönetiminin Başbakan Erdoğan'la yaptığı görüşmeye ilişkin yanıtlaması üzerine şu soruları yöneltti:

Sağlıkta süresiz grev hazırlığı

Sağlık emekçileri, sağlıkta dönüşüm adı altında hayata geçirilen yıkım politikalarına karşı süresiz grevi gündemlerine aldı. Türk Tabipleri Birliği Başkanı Eriş Bilaloğlu'nun katılımıyla iki gün boyunca İzmir'de dört büyük hastanede yapılan "Sağlıkçılar Meclisi" toplantılarının ardından emekçiler, taleplerinin karşılanmaması durumunda süresiz iş bırakma kararı aldı.

Dokuz Eylül Üniversitesi (DEÜ) Tıp Fakültesi Hastanesi Sağlık Çalışanları Platformu tarafından hastane önünde her cuma günü 663 sayılı kanun hükmünde kararnamenin kaldırılmasına yönelik gerçekleştirilen "Saat 10.30" eyleminde sağlıkçıların mesleki bağımsızlıklarının verilmesi istendi.

İzmir Tabip Odası Başkanı Prof. Dr. Erdener Özer, "2 gün boyunca kentimizde Türk Tabipler Birliği Başkanı Eriş Bilaloğlu'nun katılımıyla Tepecik, Atatürk Eğitim Araştırma hastaneleriyle Dokuz Eylül ve Ege üniversiteleri tıp fakültelerinde Sağlık Meclisleri toplantılarını gerçekleştirdik. İsteğimiz çok açık ve net.

663 sayılı kanun hükmünde kararnamenin kaldırılmasını istiyoruz. Güvenceli iş hakkımız gerçekleştirilmeli ve performans sisteminin son bulmalıdır. Bu isteklerimizin sonuç bulmaması durumunda süresiz grev kararlılığımız var" dedi.

Eylemde platform adına açıklamada bulunan SES İzmir Şubesi DEÜ Hastanesi İşyeri Temsilcisi Günseli Uğur da, Bakanlar Kurulu'nda imzalanan 4688 sayılı kamu görevlileri sendikaları yasası değişiklik tasarısıyla kamu çalışanlarının sendikasılaştırılmasının hedeflendiğini söyledi.

Yerel işçi bültenleri: Değiş, değiştir!

Yerel işçi bültenlerinin Şubat ayı sayıları başta 8 Mart olmak üzere bahar sürecinin yoğunluğunu taşıyor. 8 Mart'tan 1 Mayıs'a uzanan süreci kazanma çağrısı yapan yerel bültenlerde sağlıktaki yıkımdan kölelik saldırılarına, işçi direnişlerinden fabrikalarda yaşanan sorunlara kadar bir dizi gündem güçlü biçimde işleniyor. Yerel işçi bültenleri, “değişme ve değiştirme” çağrısında bulunuyor.

Şubat ayı sayısında bölge işçilerine değişme ve değiştirme çağrısında bulunan **Gebze İşçi Bülteni**, örgütlenme ve sendikal haklara sahip çıkmanın önemine vurgu yapıyor.

Sefalet ücretine, esnek çalışma ve kölelik saldırılarına, sağlıktaki yıkıma ve devlet terörüne karşı mücadeleye çağırın yazıların yer bulduğu bültende farklı sektörlerden erkek ve kadın işçilerin yazıları göze çarpıyor. 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde alanlarda olma çağrısının yer bulduğu bültende Gebze'de emek sömürüsüne uğrayan liselilerin yazıları da dikkat çekiyor. Gebze İşçi Bülteni, “2012, 2011'e ve öncekilere benzemeyecek benim için” diyelim önce ve kendimize güvenerek başlayalım. Yanımızdakine güvenmeyi öğrenelim. Bugüne kadar tüm yalnız kalmalarımıza, tüm ihanetlere rağmen ısrarla güvenelim. Sonra değiştirmenin yolunun kendimizden, bir olmamızdan, örgütlülüğümüzden geçtiğinin bir kez daha farkına varalım.” çağrısı yapıyor.

Emeğin baharını örgütlenme çağrısı yapan tersane işçilerinin sesi **ROTA**'nın Şubat sayısında düşük ücretlere ve güvencesiz çalışmaya karşı mücadele çağrısı yükseltiliyor. Havzada yakın süreçte yaşanan ELTA direnişinin kazanımlarının da işlendiği bültende çeşitli sanayi havzalarında süren işçi direnişleri de yansıtılıyor.

Bültenin kapak yazısında “Saldırıların böylesine yoğun ve kapsamlı olduğu bir süreçte yaşanan tüm bu kuralsızlıklara ve hak gasplarına karşı Rota olarak bütün tersane işçilerini Tersane İşçileri Birliği'ni güçlendirmeye, Tersane İşçileri Birliği Derneği çatısı altında mücadeleyi yükseltme” çağrısı yapılıyor.

Kapitalist sömürüye, eşitsizliğe, gericiliğe ve şiddete karşı 8 Mart'ta mücadele alanlarına çağırın

OSB-İMES İçerisi Bülteni 8 Mart'ın tarihsel ve sınıfsal özünü güçlü biçimde işliyor. Farklı işkollarında çalışan kadın işçilerin kaleminden çıkan yazılar ise 8 Mart gündeminin canlı bir şekilde işlenmesini sağlıyor. Yanısıra bültende başta metal sektörü olmak üzere sendikalı-sendikası bir dizi işçi yazısı da göze çarpıyor. Bültenin arka kapağı ise 26 Şubat günü OSİM-DER tarafından düzenlenecek 8 Mart etkinliğinin çağrısına ayrılmış. Bültenin kapak yazısında “Yüz yıldır mücadele alanlarında kuyladığımız 8 Mart'ta daha güçlü bir şekilde kadın, erkek emekçiler omuz omuza, sermaye tarafından yönelttilen toplumsal yıkım saldırılarına, ücretli kölelik düzenine, paylaşım savaşlarına karşı taleplerimiz ve mücadele şiarlarımızla, örgütlülüğümüzü güçlendirerek alanları dolduralım.” çağrısı yapılıyor.

Adana İşçi Bülteni'nin son sayısında ise bölgedeki kapitalist sömürü ve kölelik koşulları mercek altına alınıyor. “Köle değil işçiyiz, örgütlüysek güçlüyüz” şiarlı kapağıyla Adanalı işçilere seslenen bültende bir sömürü cehennemi olan Adana Büyüksaat Ayakkabıcılar Çarşısı'ndaki işçi isyanına yer veriliyor. İşçilerin anlatımlarıyla zenginleşen bültende saya işçilerinin isyanını tetikleyen kölelik koşulları çarpıcı biçimde ele alınıyor. Bültende işçi yazıları da göze çarpıyor.

Bültenin kapak yazısında “Yakın zamanda kıdem tazminatı, bölgesel asgari ücret vb. ile katmerleşecek saldırıların kapıda olduğunu düşündüğümüzde, özel istihdam bürolarına karşı verilecek mücadele önemlidir. İşçi sınıfının bütünü etkileyen, sermayenin bu kapsamlı saldırısına karşı, birleşik bir tepki örgütlenmelidir.” deniliyor.

Fabrikalarda örgütlenmeye, mücadele etmeye ve direnmeye çağırın **Esenyurt İşçi Bülteni** emperyalistlerin Ortadoğu halklarına yönelik işgal ve saldırganlık planlarına dikkat çekiyor. Uludere'de 34 köylünün yaşamını yitirdiği katliamı arka kapağına taşıyan bültende işçi yazıları da yer alıyor.

Bültenin kapak yazısında “Kölelik dayatmalarına karşı tek kurtuluşumuz haklarımız ve geleceğimiz için sermayeye karşı birleşmektir. İşçi ve emekçiler ancak örgütlü ve eylemli gücü sayesinde insanca çalışma ve yaşama koşullarına sahip olabilir.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://irantey.org>

Emeğimizin sömürüsüne karşı örgütlenmeliyiz. Bunun için fabrikalarımızda taban örgütlenmeleri, komiteler kurarak örgütlü gücümüzü açığa çıkarmalıyız. Haklarımızı ancak bu şekilde söke söke alabiliriz.” hatırlatmasında bulunuluyor.

Kayseri İşçi Bülteni de, sermaye örgütleri ve hükümetin gündemindeki kıdem tazminatı hakkının gaspı planına kapak sayfasından yer vererek dikkat çekiyor. Karayolları'ndaki özelleştirme saldırısının işçi yazılarıyla desteklenerek geniş biçimde işlendiği bültende bölgedeki çeşitli fabrikalara ilişkin süreçler de yansıtılıyor.

Karayollarındaki özelleştirme saldırısına ilişkin yazıda şu ifadelerle yer veriliyor: “Bu özelleştirme kaskacını parçalamak karayolu işçilerinin en önemli sorumluluğudur. Sendika ağalarını mücadeleye zorlayacak olan güç karayolu işçileridir. Karayolu işçileri bağırarak saplanmak istenen hançeri çıkarmak için harekete geçmeli, mücadeleyi büyütmeli, sendika ağaları üzerindeki baskıları artırmalıdır. Daha şimdiden özelleştirme karşıtı mücadeleyi omuzlayacak taban örgütlerini bütün iş yerlerinde oluşturmak için harekete geçmelidirler.”

AKAN-SEL işçilerinden eylem

TÜMTİS üyesi AKAN-SEL işçileri 2009 yılında ayları bulan kararlı bir direniş sonucunda TİS imzalamışlardı. 1 Aralık 2011 tarihinde başlayan ikinci dönem TİS görüşmelerinde bir sonuç çıkmayınca işçiler 7 Şubat günü eylem gerçekleştirdiler.

Mersin Limanı A kapısı önüne yürüyen işçiler limanda mesaide olan AKAN-SEL işçileri ile buluştular. Coşkulu sloganlar ve kitlesel bir yürüyüşle kapıda buluşan işçiler öfke ve kararlılıklarını haykırdılar.

Bekleyiş sırasında liman içerisindeki tren yolundan geçmekte olan tren, rayların üzerinde bekleyen işçilere doğru gelirken işçiler raylardan çekilmeyerek treni durdurup beklettiler.

Eylemde konuşan TÜMTİS Mersin Şube Başkanı Savaş Gürkan, işçilerin çalışma koşullarını ve yaşadıkları süreci aktardı. Gürkan “TÜMTİS sendikası olarak başta örgütlü olduğumuz işyerleri olmak üzere limandaki tüm olumsuzluklara karşı mücadele etmekte kararlıyız. Buradan tüm emek örgütlerini, sendikaları, demokratik kitle örgütlerini anayasal haklarının yerine getirilmesi için mücadele eden üyelerimiz ve sendikamız ile dayanışma içerisinde olmaya çağırıyoruz” dedi.

Açıklamada 210 gündür liman A kapısında direnişte olan Uğursan taşeron işçilerinin mücadelesiyle dayanışma vurgusu yaptı ve “Onların mücadelesi tüm liman işçilerinin mücadelesidir” dedi.

Eylemin ardından içerideki işçiler sloganlarla tekrar işbaşı yaptılar ve tır şoförü olarak görev yapan işçiler korna çalarak bir süre liman içinde dolaştılar. Dışarıdaki işçiler ve sendikacılar direniş çadırına giderek Uğursan işçilerine ziyaret gerçekleştirdiler.

Yaklaşık 200 işçinin katıldığı eyleme direnişçi Uğursan işçileri de katılarak destek verdiler.

Kızıl Bayrak / Mersin

Esenyurt'ta program seminerleri

Esenyurt BDSP, “Bağımsızlık ve devrim” ile “Ulusal sorun ve devrim” başlıklı iki seminer gerçekleştirdi.

Bağımsızlık ve devrim

“Bağımsızlık ve Devrim” başlıklı ilk seminer 30 Ocak günü gerçekleştirildi.

Seminer anti-emperyalist mücadelenin önemi ve kapsamı üzerine bir sunuşla başladı. Ardından Türkiye'nin iktisadi, siyasi, sosyal ve kültürel tahlili yapılarak, emperyalizme olan bağlılığına değinildi.

Emperyalizme karşı “ulusal kurtuluş savaşı” veren bir ülkenin, kısa bir süre sonra yeniden emperyalizme bağlandığı ifade edildi. Bu bağlılığın kapitalizmin kaçınılmaz bir sonucu olduğu vurgulanarak, emperyalist köleliğin dışına çıkmanın tek koşulunun anti-kapitalist bir mücadele olduğu belirtildi. Bu mücadelede başarıya ulaşmanın tek yolunun da burjuva demokratizmiyle değil bir proleter devrimle olacağı ifade edildi.

Tartışma siyasal bağımsızlığın anlamı ve önemi ile anti-emperyalist mücadelede orta burjuvazinin yeri üzerinden sürdürüldü. Bu kısımda siyasal bağımsızlığı korumanın tek yolunun sosyalist bir içeriğe sahip olunması gerekliliği vurgulandı. Ardından orta burjuvazinin emperyalizme olan bağlılığı tartışıldı. Sonuç olarak kurtuluşun demokrasi mücadelesiyle değil, proleter bir devrimle sağlanacağı ifade edildi.

Ulusal sorun ve devrim

6 Şubat günü gerçekleştirilen ikinci seminerde ise ulusal sorunun genel kapsamı ve çeşitli tarihsel dönemlerde ulusal kurtuluş hareketlerinin gelişim seyrinin anlatılması ile başladı. Özelinde Kürt sorununun kökleri ve Kürt ulusal hareketinin gelişim seyri üzerinde duruldu.

Sınıf hareketi ve Kürt ulusunun özgürleşme mücadelesinin karşılıklı ilişkisi çok yönlü olarak ele alındı. Komünistlerin ulusal sorun üzerine yaklaşımı üzerinde duruldu. Kürt ulusunun özgürleşmesine, kendi kaderini ellerine alabilmesine işçi sınıfının devrimci programı ve onun önderliğindeki bir toplumsal devrimin yanıt verebileceği ortaya konuldu. “Siyasal çözüm” hayali ile devletten beklentilerin anlamsızlığına, devletle ve düzenle barışın olamayacağına değinildi. Kürt halkının haklı ve meşru ulusal taleplerinin de ancak devrimle elde edilip kalıcılaştırılabileceği ifade edildi.

Ortadoğu'daki güncel siyasal gelişmeler analiz edildi ve bu çerçevede Suriye, Irak ve Türkiye üzerinden Kürdistan coğrafyasını bekleyen sürece ilişkin öngörüler ve değerlendirmeler yapıldı. Emperyalizmin ve Türk burjuvazisinin yaklaşım ve politikaları konuşuldu. Demokratik açılım aldatmacası, referandum vb. süreçler üzerinden Kürt emekçilerinin ve alt sınıflarının devrimci dinamizmi ve bunun gerek emperyalizmin ve devletin, gerekse ulusal hareketin öngörülerini sarsan bir faktör olduğu dile getirildi.

Kızıl Bayrak / Esenyurt

Esenyurt'ta “Devrim Okulu” tamamlandı

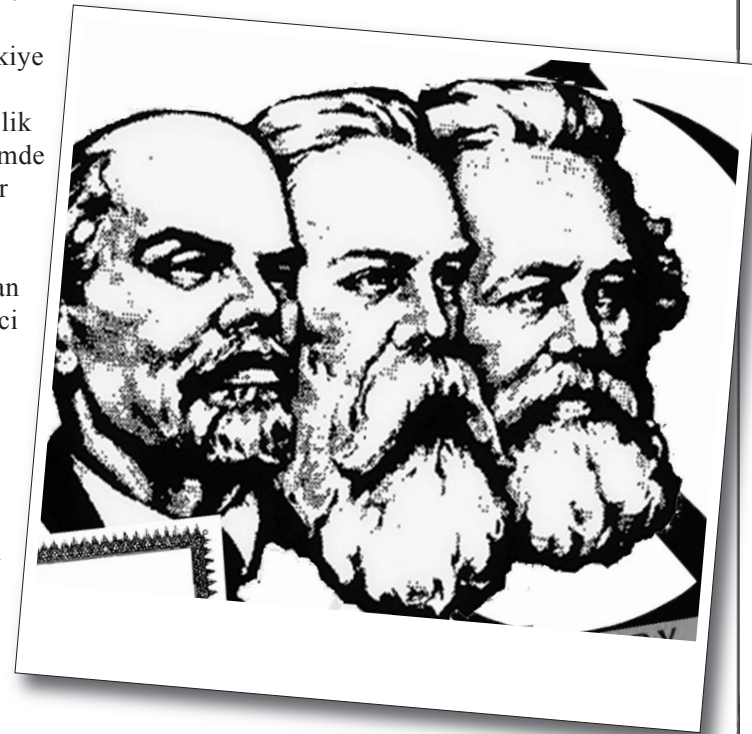
Esenyurt DLB Devrim Okulu'nu tamamladı. 4 Şubat'ta yapılan ikinci gün programı iki ders halinde gerçekleştirildi. İlk dersin konusu Türkiye devrimci gençlik hareketinin tarihi oldu. Osmanlı'nın son dönemlerindeki burjuva gençlik hareketinden başlanarak, 1960'a kadarki dönemde hareketin seyrine değinildi. 60'lı ve 70'li yıllar uzunca irdelendi. Bu kapsamda TİP ve MDD hareketinin düzen içi çizgileri karşısında gençliğin devrimci arayışlarının bir sonucu olan '71 devrimciliği üzerinde duruldu. '71 devrimci kopuşunun anlamı ve sınırları değerlendirildi. '80 sonrasında gençlik hareketinin durumu ve yüz yüze kaldığı baskılar konuşuldu.

Devrimci gençlik mücadelesi tarihi ile beraber dönemin devrimci gençlik önderleri şahsında devrimci kimlik konusu üzerinde duruldu. Devrimci kimliğin örgütsel ve politik zeminleri tartışılarak hayatın her alanının devrimcileştirilmesine ve her durumda devrimci mücadelenin ihtiyaçlarını gözetmenin önemine vurgu yapıldı.

İkinci bölüm ise liseli gençlik çalışmasının sorunları üzerine yapılan bir sohbet biçiminde geçti. Liseli gençliğe hangi gündemlerle gitmek gerektiği üzerine oldukça katılımcı bir tartışma yürütüldü. Sınavlardan paralı eğitime, gençliğin devrim özlemi ve devrimci değerlere olan yakınlığı gibi başlıklar üzerinde duruldu. Şifre skandalı ve liseli gençliğin harekete geçme dinamikleri ile bahar süreci değerlendirildi. Devrimci Liseliler Birliği'nin liseli gençlik hareketi içindeki misyonu üzerine konuşuldu.

Devrim Okulu etkinliği mücadeleyi yükseltme kararlılığı ve yeni dönemde liselerde DLB'yi

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://taney.org>

güçlendirme çağrısı ile sonlandırıldı.

Film gösterimleri ile hazırlık

Devrim Okulu hazırlıkları bir aydır yapılan haftalık film gösterimleri ile gerçekleştirildi. “V for Vendetta” ile başlayan film gösterimleri, işçi filmleri olan “Demiryolu” ve “Çark” filmlerinin gösterimi ile devam etti.

DLB / Esenyurt

Kuyrukta 500 bin kişi var

Kapitalist sömürü düzeninin yarattığı işsizlik tablosu, Türkiye’de işsizlik ödeneği için yapılan başvuruların sayısındaki artışla bir kez daha gözler önüne serildi.

AKP hükümetinin şefleri, her fırsatta ekonomiye övgüler düzerken AKP’nin hükümete geldiği 2002 yılında 93 bin olan işsizlik ödeneği başvurusu 2011 yılında 500 bine dayandı. 10 yılda 2 milyon 965 bin kişiye, 2 milyar 387 bin TL ödeme yapıldı. Bu kişilerin yalnızca belirli bir süre çalıştıktan sonra işsiz kalanlardan oluşması dikkat çekiyor. Son 10 yılda işsizlik ödeneği için başvuranlara ayrılan kaynağın İşsizlik Sigortası Fonu’nda biriken parayla karşılaştırıldığında azlığı bu fonun AKP hükümeti eliyle sermayeye aktarıldığını gösteriyor.

Bir milletvekilinin işsizlik ödeneği istatistiklerine ilişkin sorularını yanıtlayan Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik, çarpıcı rakamlar açıkladı. Buna göre, 30 Kasım 2011 itibariyle işsizlik sigortası fonunda toplam 52 milyar 789 milyon 961 bin TL toplandı.

AKP hükümetinin ilk yılında işsizlik ödeneği

alabilmek için toplam 93 bin 435 kişi bakanlığa başvururken bunların 82 bin 886’sına ödeme yapıldı. İzleyen yıllarda başvuru sayısı hızla katlanırken, devletin kasasından çıkan para da arttı. 2009 yılında başvuru sayısı rekor kırarak 597 bin 379’a yükseldi. Başvuranların 472 bin 569’una ödenek verildi.

Geçen yıl ise yalnızca ilk 11 ayda 450 bin 61 kişi, bakanlığın kapısını çaldı. Bu kişilerden 285 bin 918’i devletten ödenek almaya hak kazandı.

Ürküten tablo

10 yıllık bir dönem değerlendirildiğinde ise ortaya “ürkütücü” bir tablo çıktı. Türkiye’de toplam 2 milyon 965 bin 265 kişi, işsizlik maaşı için devlete başvururken, ödenek almaya hak kazanan 2 milyon 387 bin 550 kişiye toplam 4 milyar 470 milyon TL’lik bir kaynak aktarıldı.

Günlük işsizlik ödeneği, sigortalının son dört aylık prime esas kazançları dikkate alınarak hesaplanan günlük ortalama brüt kazancın yüzde 40’ından oluşuyor.

Taksim’i insansızlaştırma projesi

Sermaye hükümeti AKP ve İstanbul Büyükşehir Belediyesi işbirliğiyle kapitalist metropol İstanbul’un kalbi Taksim Meydanı yağmaya açılacak. ‘Taksim Meydanı’nı yayalaştırma projesi’ adı altında daha fazla rant için meydanın her köşesinden sınırsız biçimde yararlanılacak.

Bu kapsamda, Taksim’de bulunan tarihi binalar da ‘yayalaştırma projesi’ne kurban edilecek.

Belediye Meclisi’nin oybirliğiyle kabul ettiği, Anıtlar Kurulu’nun aynen onayladığı Taksim Meydanı’nı yayalaştırma projesine göre, Tarlabaşı Bulvarı, yayalaştırılan Talimhane ve Taksim Meydanı’yla birleştirilecek. Meydandaki otobüs durakları, otobüs bekleme peronları ve yanındaki yol kaldırılacak. Mc Donald’s önündeki otobüs durakları da yer altına alınıp, alt geçitten meydana yaya çıkışları verilecek. Metro çıkışları ise İstiklal Caddesi kenarlarına çekilecek. Bölgedeki binalar da “aslına uygun” restore edilecek.

Tarihi binalar ranta kurban

Taksim Topçu Kışlası oturma alanı 3 katlı projelendirilecek.

Rus-Hint tarzı karışımı kışla, kültür merkezi ve sanat galerisi olarak hizmet verecek. Kışlanın, yıkılmadan önce içinde futbol maçları yapılan ve İnönü Stadı yapıldıktan sonra, Taksim Gezi Parkı olarak düzenlenen bahçesi yeşil alan olarak korunacak. Yeşil alanın altında ise birkaç katlı otopark yer alacak.

Alibeyköy’de tapu eylemi

2009 yılında kentsel dönüşüm projelerine karşı verdikleri mücadele sonucunda tapularını almaya hak kazanan Eyüp halkı, tapularının gasp edilmesine karşı 6 Şubat günü Şah Sultan Türbesi önünden Eyüp Belediyesi’ne yürüdü.

Eyüp Belediye Başkanı İsmail Kavuncu, belediye önüne gelen halkın görüşme talebini kabul etmeyerek birçok durumun kendisini aştığını ve cuma günü komisyonla görüşeceğini söyleyerek Alibeyköy halkını oyaladı. Komisyon üyesi İsmail Seyrek ise cuma günü yapılacak görüşmeyle sürecin tekrar ele alınacağını ve sonuna kadar işin takipçisi olacaklarını söyledi.

“İşgalci değiliz hak sahibiz” pankartı arkasında Eyüp Belediyesi’ne yürüyen Eyüp/Alibeyköy halkı oyalamaya karşı tepkisini sloganlar ve alkışlarla dile getirdi.

Ardından bir açıklama yapıldı. Alibeyköy Gecekondu ve Tapu Mağdurları Dayanışma Komisyonu adına Derya Dursun Kaplan’ın yaptığı açıklamada “Mağdur olmuş mahalle sakinleri ve halk olarak bir an önce, yeşil alanların ifraz ve parselasyon çalışmalarının yapılarak konut alanları olarak belirlenmesini, rayiç bedellerinin emlak satış bedelleri üzerinden belirlenmesini, 31.12.2000’den sonra yapılan binaların tapularının verilmesini, taksatların yükselmesini istiyoruz” denildi.

Açıklama ve yürüyüş sırasında “AKP şaşırma sabrımızı taşıma!”, “Barınma hakkımız satılık değildir!” sloganları atan halk AKP’ye ve Belediye Başkanı İsmail Kavuncu’ya karşı tepkisini dile getirdi.

Haydarpaşa otel olacak

‘Yüksek Hızlı Tren Projesi’nin çalışmaları gerekçe gösterilerek tarihi Haydarpaşa Garı’nın 2 yıl süreyle kapanmasının arkasındaki rant planını İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Kadir Topbaş açıkladı.

Topbaş, Haydarpaşa Garı’nın yerine ne yapılacağı sorusuna, “Hızlı tren ve hatların rehabilitasyonu için bir çalışma başlatıldı. Bu tabii ki mevcut banliyö hatlarını da etkiliyor ve Haydarpaşa, Marmaray’dan sonra gar fonksiyonunu bir miktar yitirmiş oluyor. Artık trenler mevcut Marmaray’ı kullanmak suretiyle kesintisiz geçecekler. Yani bir gar ihtiyacı kalmayacak. İnsanlar istedikleri herhangi bir istasyondan inip binebilecekler” sözleriyle yanıt verdi.

Topbaş açıklamasının devamında tarihi garı sermayenin yağmasına açma planını ise şu sözlerle anlattı: “İstanbul için önemli bir eser kabul ettiğimiz önemli yapının çevresiyle ilgili nazım plan çalışmaları yapıldı. Bu çalışmalar belediye meclisimizden geçti. 1 / 5000’lik koruma amaçlı imar planı hazırlandı. Haydarpaşa tren garını burada verilen fonksiyon sanatsal kültürel aktiviteler kısmen belki bir konaklama fırsatı verebilecek şekilde

değerlendirilebileceğiz. İtirazlar olmazsa değişmezse ki itirazlara da açıktır biliyorsunuz bu planlar, ona göre verilmiş olan plan düzenine göre fonksiyonunu alacaktır. Daha çok kültürel sanatsal aktiviteler merkezi ve konaklama ihtiyacını karşılayacak bir değerlendirme yapıldı”

Katliam emri Ankara'dan!

Uludere katliamının araştırılması yönünde çalışmaya başlayan TBMM İnsan Hakları İnceleme Alt Komisyonu, konuyla ilgili mülki ve idari amirleri dinledi. Anlatılanlardan saçılan ise katliam emrinin Ankara'dan verildiği oldu.

Olayla ilgili olarak konuşması istenen Gülyazı Jandarma Karakol Komutanı Astsubay Kıdemli Başçavuş Vehbi Göçmen, “Hava harekâtında bizimle koordineli bir iletişim kurulmadı. Bana sorsalardı, bunların kaçakçı olduklarını söylerdim” dedi.

Tümgeneral İlhan Bölük ise istihbarat paylaşımı ve hava harekâtının Ankara'dan yönetildiğini belirtti ve “Ankara'dan bize sadece unsurlarınızı çekin. Sınır uçuşa yasak bölge ilan edildi, sınır ötesi harekât yapılacak denildi” dedi.

“Bize ve askerlere haber verilmedi”

Şırnak Valisi Vahdettin Özkan sınır ötesi operasyonların kendilerine ve bölgedeki askeri makamlara bilgi verilmeden yapıldığını belirterek “Harekât Şırnak dışında gerçekleşti. Olay sonrası mahalli yetkili olarak vatandaşların büyük tepkisine maruz kaldık. Yükümüzü hafifleteceksiniz, gelişiniz memnun etti” dedi.

Uludere Kaymakamı Naif Yavuz “Uludere'nin Şenoba beldesindeki 2 asker, Heron görüntülerini canlı izledi. Bu iki askerin dinlenmesi gerekir. Şu ana kadar ilçenin mülki amiri olarak bana iletilmiş bir bilgi yok. Sadece şahsi temaslarımdan edindiğim bilgiler var. Olayla ilgili askerler bana bilgi vermedi. Sınır birliklerinden de bana intikal edilen bir şey yok, zaten bana bağlı değiller” dedi.

Şırnak Valisi Özkan'ın talebiyle katliamın ardından görevden alınan Gülyazı Tugay Komutan Yardımcısı Albay Hüseyin Onur Güney de “Vali gelen tepkileri gidermek için benim oradan alınmamı istedi. Suçlu olduğum için görev yerim değiştirilmedi. Benim bu olayda özel bir rolüm yok. Operasyonla ilgili yerel askeri birimlerin bir sorumluluğu da yok” dedi.

Katliamda köylülere yönelik yapılan top atışıyla ilgili olarak da talimatın Ankara'nın bilgisi dahilinde Van Kolordu Komutanlığı'ndan verildiği belirtildi. Komisyon bunun üzerine Van, Malatya ve Ankara'da görevli, ilgili komutanları dinleme ve Heron görüntülerini izleme kararı aldı.

“Heron görüntüleri elbette izlenecek”

Komisyon Başkanı Ayhan Sefer Üstün, “Artık Türkiye’de hiçbir şey gizli kapaklı kalmaz. Bu olay aydınlanmalı ki vatandaşlarımızın kafalarında herhangi bir soru işareti kalmasın. Olayın tamamını görmeden, resmin tamamını göremeden fikir beyan etmek kamuoyu açısından yanıltıcı olabilir. İhsası reyde bulunmuş olabiliriz. O bakımdan bence sabırla vatandaşlarımız ve kamuoyu bu soruşturmanın sonunu beklemeli” dedi. Heron görüntülerini izleyip izlemeyeceği sorusunu da “Elbette ki görüntüleri izlemek istiyoruz. Bugün buna zamanımız yetmeyecek” diye yanıtladı.

Konuyla ilgili açıklama yapan BDP Milletvekili Ertuğrul Kürkçü ise “Askeri yetkililer bize verdiği brifingte, ‘olaydan bir saat önce, Ankara'dan arayan askeri yetkililerin talimatlar verdiğini aktardı. Durum çok vahim, olayla ilgisi bulunan herkesi dinlemeye devam edeceğiz” dedi.

HDK'den “Sen de bir ses çıkar” eylemleri

Halkların Demokratik Kongresi (HDK), 4 Şubat Cumartesi günü “Sen de bir ses çıkar” kampanyası çerçevesinde İstanbul, İzmir ve Adana'da eylemler yaptı.

İstanbul

Halkların Demokratik Kongresi İstanbul 2. Bölge tarafından Taksim Tramvay Durağı'nda basın açıklaması gerçekleştirildi.

AKP'nin Kürt halkına karşı topyekün bir savaş yürüttüğüne vurgu yapılan açıklamada, bu savaşın vardığı son noktanın Roboski katliamı olduğu dile getirildi. Roboski katliamının sorumlusunun AKP hükümeti ve devlet olduğu ifade edildi.

“KCK operasyonları” adı altında gözaltı ve tutuklamaların sürdüğüne de dikkat çekilen açıklamada, HDK delegesi ve ESP Genel Başkan Yardımcısı Hülya Gerçek'in tutuklanmasına tepki gösterildi.

Açıklamada “Eğer bu topraklara demokrasi gelecekse ve bunun için bir bedel ödemek gerekiyorsa biz Halkların Demokratik Kongresi olarak bu bedeli sonuna kadar ödemeye hazırız” ifadelerine yer verildi.

Eylemde HDK Meclis Divanı Dönem Sözcüsü ve Mersin Milletvekili Ertuğrul Kürkçü de bir konuşma yaptı.

İzmir

Kemeraltı girişinde toplanan HDK bileşenleri, “Halkların Demokratik Kongresi” ve “Barış için adalet için sen de bir ses çıkar / HDK” pankartları açarak basın açıklaması gerçekleştirdi.

Açıklamada, Uludere katliamının hemen ardından, Diyarbakır İç Kale'de 24 insana ait kemiklerin bulunduğu hatırlatılarak, kirli savaşın kirli yüzünün bir kez daha görüldüğü vurgulandı.

“Yaşasın halkların kardeşliği!”, “Biji bratiya gelan!”, “Kahrolsun MİT, CİA, kontrgerilla!”, “Gün gelecek devran dönecek katiller halka hesap verecek!” sloganlarının atıldığı eylem basın açıklamasının ardından son buldu.

Adana

HDK bileşenleri İnönü Parkı'nda basın açıklaması gerçekleştirdi.

Kontrgerilla katliamlarına ve son olarak Diyarbakır'da çıkan insan kemiklerine değinilen açıklamada şu ifadelerle yer verildi:

“Tüm emekçileri katliamlara, tutuklamalara, verilen cezalara karşı çıkmaya, barış çalışmalarına katkı sunmaya, barışın tarafı olmaya, tarihsel ve kültürel gerçeklerle yüzleşmeye, hakikatleri araştırma cesareti göstermeye ve destek olmaya çağırıyoruz”

4 Şubat 2012 | İzmir

Gazi'de çete saldırısına karşı ortak tutum

İstanbul Gazi Mahallesi'nde çetelerin devrimcilere ve Gazili emekçilere silah ve bıçaklarla saldırması karşısında Gazi Mahallesi'nde faaliyet yürüten birçok kurum bir araya gelerek “çeteleşmeye ve yozlaşmaya” karşı birlikte mücadele etme kararı aldılar.

İlk olarak ortak bir açıklama yayınlayacak olan kurumlar, Pazar günü de çeteleşmeye ve yozlaşmaya karşı yürüyüş gerçekleştirecekler. Devrimcilere ve emekçilere yönelik çete saldırısının teşhir edileceği yürüyüşte Gazili emekçilere, çetelere ve yozlaşmaya karşı ortak mücadele çağrısı yapılacaktır.

12 Şubat Pazar günü saat 13.00'te Eski Karakol'da toplanacak kitle Gazi Muhtarlığı'na kadar yürüyüş gerçekleştirecek.

Tepeli'nin sağlık durumu iyileşiyor

Gazi Mahallesi'nde DHF'nin çağrısı ile gerçekleşen yürüyüşe çetecilerin saldırması sonucu kafasından 2 kurşunla yaralanan Battal Tepeli'nin sağlık durumu iyiye gidiyor.

Ailesinin ve doktorlarının verdiği bilgiye göre, Okmeydanı SSK Hastanesi'nde tedavi gören Battal Tepeli'nin sağlık durumu iyiye gidiyor. Battal Tepeli'nin gözlerini açtığı ifade ediliyor. Kafasına sıkılan kurşunların kafatasının üst kısmını parçaladığı ifade edilen Battal Tepeli'nin beyninde kalan kurşun yok. Sağlık durumu iyiye gittiği için ameliyat olmadan düzelme ihtimalinin olduğu söyleniyor.

Kızıl Bayrak / Gaziosmanpaşa

'Dersim'in Kayıp Kızları' etkinliği

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Sincan Şubesi 4 Şubat Cumartesi günü Sincan Belediyesi Konferans Salonu'nda 'İki Tutam Saç-Dersim'in Kayıp Kızları' etkinliği gerçekleştirdi.

Etkinlik PSAKD Sincan Şube Başkanı Ali Başak'ın konuşması ile başladı. Başak, Dersim'de geçmişte yaşanan katliamları hatırlatarak gerçeklerin gün ışığına çıkarılmasını istediklerini belirtti. Dersim'de köylerin boşaltıldığını, ormanların ve tarlaların yakıldığını belirten konuşmasında kirli savaş politikalarına da değinen Başak, eşit yurttaşlık hakkı istediklerini ve Cem Evleri'nin yasal statüye kavuşturulması için mücadele ettiklerini ifade etti.

Daha sonra Devrim Savaş Aktepe'nin seslendirdiği türkülerle etkinlik devam etti. Müzik dinletisinin ardından PSAKD Sincan Şube Semah Ekibi sahnedeki yerini aldı.

Etkinlik İki Tutam Saç-Dersim'in Kayıp Kızları belgeselinin gösterimi ile devam etti. Dersim katliamının ardından asker kökenli ailelerin yanlarına asimile edilmek üzere verilmiş Kürt kızlarını anlatan belgesel ilgi ile izlendi. Daha sonra ise belgeselin yapımcısı Kazım Gündoğan belgesele ve Dersim katliamına ilişkin bir konuşma yaptı. Soru cevap bölümünün ardından etkinlik sona erdi.

Etkinliğin çıkışında BDSP'liler sosyal yıkım saldırılarına karşı imza toplayarak emekçilerle sohbet ettiler.

Kızıl Bayrak / Sincan

Ersanlı ve Zarakolu için eylem

Eğitim Sen İstanbul 6 No'lu Üniversiteler Şubesi 'KCK operasyonları' adı altında düzenlenen operasyonlarda gözaltına alınan ve ardından tutuklanan Eğitim Sen üyesi Prof. Dr. Büşra Ersanlı ile Yayıncı-yazar Ragıp Zarakolu'nun tutuklanışının 100. günü olan 8 Şubat'ta adalet ve özgürlük talebiyle Beşiktaş'taki adliye binası önünde eylem yaptı.

Açıklamada “Büşra hoca onurumuzdur!”, “Gözaltılar, tutuklamalar, baskılar bizi yıldırılmaz!” sloganları atıldı. Açıklamayı okuyan **Eğitim Sen 6 Nolu Şube Başkanı İsmet Akça**, Ersanlı ve Zarakolu'nun, AKP iktidarından farklı düşüncelere sahip olduğu için 100 gündür tutuklu olduklarını belirterek, “AKP iktidarı ve onun ideolojik cilaları 12 Eylül 1980 rejiminden çıkış ve ileri demokrasi nidaları atadursun, AKP iktidarının her bir icraatı yepyeni ve hatta daha rafine bir otoriter rejimin tesis edildiğini ayan beyan ortaya koyuyor” dedi.

Akça, verilmek istenen mesajın kendilerini korkutmadığını söyleyerek “Türkiye'nin eğitim emekçileri, bilim insanları ve aydınları başta olmak

8 Şubat 2012 / Beşiktaş

üzere tüm demokrasi ve özgürlük yanlıları dün 12 Eylülcülerine boyun eğmediğimiz gibi bugün de AKP'nin otoriter rejimine boyun eğmeyeceğiz” diye konuştu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Uludere protestosuna soruşturma

28 Aralık 2011 akşamı Şırnak'ın Uludere ilçesi Roboski Köyü'nde 34 kişinin yaşamını yitirdiği katliamı protesto edenler hakkında soruşturma açıldı.

Devletin Uludere'de gerçekleştirdiği katliamı protesto için Çorlu'da 30 Aralık günü ileri, devrimci güçlerle kitle örgütlerinin katıldığı basın açıklaması yapıldı. Barış ve Demokrasi Partisi (BDP), Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP), Ezilenlerin Sosyalist Partisi (ESP), Halk Cephesi, Gençlik Muhalefeti, EMEP ve TKP'nin yer aldığı eylem öncesi yürüyüş gerçekleştirildi. Çorlu Emniyeti daha öncesinde de, “KCK için futbol maçı yapıldığı” gerekçesiyle keyfi bir şekilde tutuklama terörüne başvurmuştu.

Çorlu'da alanlara çıkılmasına alışkın olmayan ve her terörü uygulayan Çorlu Emniyeti şimdi bunu Uludere protestosunda göstermeye çalışıyor. Çorlu Emniyeti suç duyurusunda bulunarak savcılık kanalıyla eylemden 40 gün sonra, eyleme katılan 85 kişiden 35'ine soruşturma açıldı. Gelmeyenleri de zorla getirme üzerinden karar çıkartılmış durumda. Her siyasetten kişilerin olduğu soruşturmayı protesto için basın açıklaması yapılacaktır.

Kızıl Bayrak / Çorlu

ESP’lilere ceza yağdı

Aralarında İzmir ve İstanbul il başkanlarının da bulunduğu Ezilenlerin Sosyalist Partisi (ESP) üye ve yöneticilerine ceza yağdı.

ESP yöneticilerinin de içinde olduğu 11 kişinin, “MLKP üye ve yöneticisi olmak” iddiasıyla yargılandıkları davada karar çıktı. ESP’lilere toplam 80 yıl hapis cezası verildi.

İzmir 10. Ağır Ceza Mahkemesi’nde görülen duruşmada, tutuksuz yargılanan Hülya Gerçek, Meliha Kayacı ve Görgü Demirpençe’ye 12’şer yıl hapis cezası verildi. Kısa bir süre önce tahliye olan Vahap Biçici ve Aydın Akyüz ise 22’şer yıl hapis cezasına çarptırıldı. Dava sonucunda 6 kişi de beraat etti.

Mahkeme heyeti, hakkında hapis cezası verdiği 5 kişi için tutuklama kararı da çıkardı. Kararın ardından ESP İstanbul İl Başkanı Gerçek, İstanbul Aksaray’da sokaktan gözaltına alındı. Gerçek, tutuklama kararı yüzüne okunduktan sonra cezaevine gönderildi.

ESP Genel Merkezi’nden açıklama

Mahkeme kararının ardından yazılı açıklama yapan ESP Genel Merkezi, cezaların hukuki değil siyasi olduğuna dikkat çekti. Açıklamada şu ifadelere yer verildi.

“(…) Mahkeme savcısının bile beraat talep ettiği parti üye ve yöneticilerine mahkemenin gözü kapalı ceza yağdırması, kararın hukuki değil siyasi olduğunu göstermektedir. Bu karar, Terörle Mücadele Yasası ve Özel Yetkili Ağır Ceza Mahkemeleri’nin tam bir devlet terörü makinası olduğunu sergilemektedir.

Bir taraftan sözde “adalet reformu”ndan bahsederken diğer taraftan devrimciler ve sosyalistlere ceza yağdıran zalim AKP hükümetinin hiçbir meşruiyeti kalmamıştır. TMY ve ACM, AKP’nin iktidarlaşmasının ve iktidarın AKP’lileşmesinin aracıdır.

Verilen cezalar, partimizin yürüttüğü mücadeleye yönelik açık bir gözdağı ve tehdittir. Parti üye ve yöneticilerimiz hakkında verilen cezaları protesto ediyor, TMY ve ACM’lerin tüm sonuçlarıyla birlikte kaldırılmasını istiyoruz.”

5 Şubat 2012 / Kartal

İzmir’de tutuklama protestosu

ESP İzmir İl Örgütü, aralarında İzmir ve İstanbul il başkanlarının da bulunduğu parti üye ve yöneticilerine verilen cezaları ve tutuklama terörünü protesto etti.

4 Şubat günü Kemeraltı girişinde toplanan ESP’liler, “Bize gücünüz yetmez! Biz kazanacağız! /ESP” şiarlı pankart açarak basın açıklaması gerçekleştirdi.

Açıklamada “Bu saldırılar amacına ulaşamayacak. İstanbul İl Başkanımız Hülya Gerçek ve TMY’den tutuklanan tüm siyasi tutuklular derhal serbest bırakılsın” denildi.

“Gözaltılar, tutuklamalar, baskılar bizi yıldırılmaz!” “Kahrolsun faşizm yaşasın mücadelemiz!” “Yaşasın halkları kardeşliği!” ve “Yaşasın devrimci dayanışma!” sloganlarının atıldığı eyleme HDK, BDSP, Halk Cephesi, Alınteri destek verdi.

ESP İzmir İl Başkanı Meliha Kayacı ve ESP üyesi Hüseyin Ünlü ile Aydın Akyüz 8 Şubat günü gözaltına alındı. Ünlü savcılık tarafından serbest bırakıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir

5 Şubat 2012 / Kartal

Partizan’dan anma etkinliği

Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri 5 Şubat akşamı Kartal Hasan Ali Yücel Kültür Merkezi’nde “Sınırlı yaşamlarını sınırsız bir davaya adanarlara ölüm yok” şiarıyla anma etkinliği düzenledi.

Geceye şehit ve tutsak yakınlarının yanı sıra BDP milletvekili Sebahat Tuncel, YAKAYDER, Barış Anneleri, Yeni Demokrasi Aileleri Birliği, ESP temsilcileri de katıldı. Gecenin sunuculuğunu ise Şair Mehmet Özer yaptı.

“Adlarını yazdık avuçlarımıza, yumruklaştı ellerimiz, dövüleceğiz...” diyen Mehmet Özer’in sunumunun ardından Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri adına yapılan konuşmada 40 yıldır verilen mücadelede şehit düşenlerin bıraktığı bayrağın bugünlere kadar elden ele taşındığı ve bundan sonra da onlardan boşalan mevzilerin doldurularak daha ileri taşınacağı söylendi. Son süreçte KCK operasyonları adı altında estirilen imha ve inkar politikası ve T. Kürdistanı’nda nerdeyse her taşın altından insan kemikleri çıktığı vurgulanan konuşmada Kürt halkının mücadelesinin yanında olma çağrısı yapıldı. Hapishanelerdeki tecrit koşullarına da değinilen konuşmada tutsakların seslerini dışarıya ulaştırmada ailelerin örgütlü hareket etmesinin önemine vurgu yapıldı.

Kavgada ölümsüzleşenlerin anlatıldığı “Tırnağımızla kazıyor, kanımızla yazıyor, canımızla kazanıyoruz” başlıklı sinevizyon gösterisi sırasında sloganlar, alkışlar ve zılgıtlar hiç susmadı.

“Güzel annelerimizle birlikte olmak sözlerle anlatılmayacak bir duygu. İnsanın insanlaşması için hayatını adanmış tüm yoldaşların anıları önünde saygıyla eğiliyorum” diyen İlkay Akkaya’nın söylediği türkü ve ağıtlardan sonra Partizan adına bir konuşma yapıldı. Konuşmada; “Anlattığımız 40 yıllık manifestodur. Yürüyeceğimiz yol uzun. Bugüne kadar ödediğimiz bedelin daha fazlasını ödeyeceğiz. Ama yarınları özgürlüğü, eşitliği, kardeşliği getirmek için asla vazgeçmeyeceğiz” denildi.

Daha sonra Yeni Demokrat Kadın’ın, geçtiğimiz yılın 2 Şubat’ında güneşe uğurlanan Beşler ve Çiğdem Yılmaz’ın yaşamlarından kesitler sundukları tiyatro gösterimi sloganlar ve alkışlar eşliğinde izlendi.

Yeni Demokrat Gençlik adına yapılan konuşmada ise gençlere örgütlenme çağrısı yapıldı.

Tutukluluğun 500. gününde eylem

“Devrimci Karargah” operasyonları ile tutuklanan Sosyalist Demokrasi Partisi (SDP) ve Toplumsal Özgürlük Parti Girişimi (TÖPG) üyeleri 6 Şubat günü 4. kez hakim karşısına çıkarıldı. Beşiktaş Adliyesi’nde görülen duruşma öncesinde açıklama yapan Sıra Kimde İnisiyatifi, “Sosyalistlere özgürlük” dedi.

İnisiyatif adına açıklama yapan Reha Keskin, bir komplo olarak tanımladığı davanın gelişimini hatırlatarak “Çok açıktır ki bu davada ve benzeri davalarda olduğu gibi bugün Türkiye’de yürütülen tutuklama terörü demokratik ve meşru zeminde faaliyet yürüten siyasi parti, platform ve kişileri, demokratik kitle örgütlerini susturma ve marjinalize etme çabasının bir parçasıdır. 500 gündür tutuklu bulunan arkadaşlarımız ve benzeri komplolar sonucu tutuklanmış binlerce devrimci, demokrat, yurtsever serbest bırakılınca dek komploları boşa düşürmek için var gücümüzle mücadele etmeye devam edeceğiz” dedi.

Eylemde konuşma yapan BDP İstanbul Milletvekili Sebahat Tuncel davanın siyasi bir dava olduğunu söyleyerek “Beşiktaş Özel Yetkili Mahkemesi, devletin yansımasıdır. Yargının bağımsız olmadığını, siyasi elitin kararlarının alındığını biliyoruz. AKP demokratik anayasa yapma iddiasındaysa, ACM’leri kapatsın, ÖYM’leri kaldırsın. HDK olarak özgürlük mücadelemizi sürdüreceğiz” dedi.

Operasyonlar çerçevesinde tutuklanan ve ikinci duruşmada tahliye edilen SDP Genel Başkanı Rıdvan Turan da bir konuşma yaptı. Türkiye’nin insanların kardeşlik sofrası olacağını, bu mücadelenin varması gereken yere varacağını ve kimsenin bunu engelleyemeyeceğini belirten Turan “Demokrasi paketlerinden bahsederken terör faaliyeti sebebiyle tutuklanan tüm devrimcileri, demokratları serbest bırakın” dedi.

Eylemde ESP Genel Başkan Danışmanı İbrahim Çiçek ve EHP Genel Başkanı Sibel Uzun da birer konuşma yaptı. İsviçre Komünist Partisi’nden bir heyetin de katıldığı eylemde “500. gününde keyfi tutukluluğa son. Sosyalistlere özgürlük” pankartının açıldı.

Hrant’a ve devlete dair...

Cellat bir kez öldürür, umutsa hep taşınır!

Kevok* uçuyor gökyüzünde. Bir parça simit görüp konuyor Arnavut kaldırımına sokağa. Sokak sessiz. Susamı almak için her eğilişte bir ürperti kaplıyor. Kevok biliyor bu ürperti rüzgardan değil. Uçarken ona dost olan rüzgar değil bu. Bu bir ölüm ürpertisi. Dışarıdan gelecek tehlike için değil bizzat yürekte taşınan bir korkunun yarattığı. Sessizliği kanat çırpışları bozuyor. Gelen bir tehlikeden öteye kendi içindeki korkuyu yenemediği için yemekten uzaklaşıyor. Böyle başlıyor bir 19 Ocak günü. Böyle bir sokak sessizliğinde başka bir güvercin yere düşüyor. Taşdığı güvercin ürkekliği gerçeğe dönüşüp ölüm oluyor.

Akşam saatlerinde devletin kurumlarından birinde; Hrant’ı öldüren kurşun çıkarıldığında bakıldı üzerine. Kanın verdiği koyu kırmızı kaplı metal bir tabaktaydı şimdi. Kurşunu çıkaran Adli Tıp doktoru baktı kurşuna ve gururlandı: “Mermi hakkını verdi haine!” diye iç geçirdi. Koridorda yürürken gördü karanlık yüzü bir emniyet müdürünü. Gülererek “bu o kurşun!” dedi. Karanlık yüzde gördüğü tebessüm bir terfi haberi idi. Mermi balistik incelemeden sonra delil odasına götürüldü. Kayıtları tutan memur belgeleri doldururken gözü köşedeki televizyona takıldı. Haberlerde elinde tuttuğu kurşunun yere serdiği bir vücut yatıyordu. Sonrasında karakolda kahramanla Türk bayrağı tutarak fotoğraf çektirenleri gördü. Düşündü burada ne işim var, kime hizmet etmekteyim? Aynada yüzünün yarısını göremedi sonra kendinden ve ışıktan korktu. Ve aynayı kırdı. Böyle saçma düşünceleri aklına getiren televizyonu kapatıp işine devam etti. Hrant’ı vuran katillerin, koruyan kolluk kuvvetlerinin, aklayan mahkemelerin parçası olan insan artığı her mahlukat gibi.

Aynı anda bir gazeteci köşe yazısını yazmaktaydı. Çerçevesi devlet büyükleriyle çektiği hatıra fotoğraflarına bakarak ilk cümlesini yazdı. Kapkara haykıran Kalın puntolar bu sefer Hrant’ı yargıladı. Vatan hainliğine devam ediyor hala! Bir de kalemlerle katledildi insanlık. Ermeni olması sırtından vurulmuş yatan insanlıktan daha öncelikliydi. Sonuçta Ermeni!

Trabzon’da 13 yaşında bir ortaokul öğrencisi harçlığını biriktirdi. Sırf o beyaz bereden giyebilmek için. Oğün abisinin simgesiyle bir Türk genci olma gururuyla caddede iki tur atabilmek için.

Hrant Dink katledildi. Aradan geçen zaman, ölümü unutturmak şöyle dursun acımızı deşerek geçiyor. Kanayan yaradan dökülen gerçeklerse karanlıkta büyüyenleri korkutuyor. Gölgele saklanarak yaşayan bu cellatlar mahkeme sonucuyla da katlediyor. Dönüp bakılırsa görülür ki Hrant Dink’in katledilmesi olayı devletin politik platformuyla kendini bir kez daha ifadelendirmesidir.

Önce Hrant’a açılan 301 davasıyla başlayan süreç sıkılan kurşunun mahkemesiyle bitirildi. Hrant Dink’e “Türklüğe hakaret” davasını açan savcıyla onu öldüren katilleri örgütsüz olarak bu fiili gerçekleştirdiğini söyleyen aynı savcıdır. Şahıs olarak aynı isim ve vücuda sahip olmayabilir. Fakat zihniyeti ve bilinci aynı devlete aittir. Aynı savcı sistemidir cübbesini giyip 12 yaşındaki kızın kendi rızasıyla kaç kişiyle birlikte olabileceğini söyleyenler. Adalet sistemi son dönemde o kadar açık bir tutum içindedir ki ne tereddüt ne de tartışmaya yer bırakır. Burjuva ufku televizyonlarda adalet sisteminin gediklerinin nasıl doldurulacağını düşünsün. İstanbul Baro Başkanı çıkıp

hukuk sistemi üzerine konuşsun. Ortada duran hukuksuzluğu nereye kaldırmamızı istersiniz? Ölen kızının fotoğrafını taşımak örgüt üyeliği için yeterli görülürken neyi düzelteceksiniz. Bu düzenin adaleti kendi bekasını korurken kimin değişikliğe ihtiyacı var ki!

Tüm insanlık tarihinin tekrarıdır 19 Ocak günü yaşanan. Katil cinayet mahallini asla terketmemektedir. Oğün Samast olup tetik çekenler 1 Mayıs’ta aynı sokakta çevik kuvvet olup panzeriyle, biber gazıyla saldıranlardır. Can Yücel’in mezarına dahi tahammül gösteremeyenlerdir. Özneleri gizli kalsa da yaptıkları hep alenen göz önündedir. “Bir bebekten katil yaratmak” demişti Rakel Dink. Bir bebekten katil yaratanlar özel yetkili savcılardan neler yaratır bugün görüyoruz. Bir davada “poşi takmak” delil olurken diğer davada McDonald’s’ı bombalayıp bu eylemi örgütleyen, JİTEM muhbiri olan, Hrant’ı öldürmesi için 17 yaşında iki genci görevlendiren Alperen Ocakları Başkanı ve diğerleri arasında örgüt yok denebilir. Uğur Kaymaz için de benzer iddianameler okumuştuk. 13 yaşında kol altında tüy olmasıyla terörist olduğunu kanıtlayan savcılar, bu olayda “örgüt yok” diyen savcılar arasında benzerlik yok mu? Aynı kitabı okuyup karar veren aynı devletin piyonları tabanca tutan bir gençten daha çok insan katlederler. Katletmek sadece hayatlarını sonlandırmak üzerinden de değil! Yıllarca sürecek hapis cezaları da aynı keyfiyetle bu cübbelerin giyindiği vücutlardan çıkar. Yazım hatası yok, cübbeleri giyenler değil cübbelerin giyindiği vücutlar!

Bugün bu mahkeme sonucunda açıklama yapan tüm devlet erkani aynı kelimeleri tekrarlamıştır. “Kamu vicdanı rahatsız ama yargı süreci tükenmiş değil. Temyiz süreci işledikten sonra konuşmak gerek!” Onlar oynamaları gereken rolü oynayadursun biz konuşmak için beklemeyeceğiz! Beklemek tükenmek demektir. Bekledikçe düzenin yargı adlı

tiyatro salonu yeni oyunu temyizle bize bir kez daha trajikomik bir oyun sahneleyecektir. Ya hâkim ve savcıların çuvalardan dağıtacağı adaleti bekleriz ya da adalet olup kinimizi bileyleriz.

Düne kadar katliamların üstünden tüm pervazsızlıkları ve aymazlıkları ile çıkan düzen şimdi “kamu vicdanından” bahsediyor. Mahkemelerin er ya da geç doğru kararı vereceğini ifade ediyor. Devletin temsil edildiği politika üç günlük değilse bu durumu iki kez okumak gerekir. Satır aralarında açığa çıkan Hrant’ın cenazesini sahiplenen yüzbinlerden duyulan tedirginliktir. “Hepimiz Hrant’ız, Hepimiz Ermeniyiz!” sloganı bu tedirginliğin nedenidir. Düzen için, insanların düşmanlaştırılmak istenen yerden birleşmesi kadar tehlikeli bir şey olamaz. Bugün yüzbinlerin öfkesini üstüne çekmek kendi çöküşünü hızlandırmaktır. Bu durumun etkisi ancak “aynı duyguları paylaştığını” göstererek, demokrasi havariliği ile sağlanabilir. Timsah gözyaşlarına sığınanlar dişlerinin arasındaki et parçalarını gizlemeye çalışıyorlar.

Hrant Dink geliyor denilen katli öncesi bir yazısında “Güvercin ürkekliği taşıyorum” der. Hrant’ın taşıdığı korku milyonlarca insana taşınıyor. Güvercinler gibi ürkek ve her an uzaklaşabilecek bir hayat yaşamamızı istiyorlar. Başımızda dolaşan akbalarla birlikte korkup sinmemizi izlemek istiyorlar. Cellatlar bir kez öldürebilir bizi ama umudumuz yürekte yüreğe taşınıp gidiyor. Hrant’ı unutmayacaksak eğer bundan dolayıdır. Onu unutmak kendi insanlığımıza sığmayacağı içindir. 19 Ocak diyoruz. Yılı önemli değil çünkü. Kaç yıl geçerse geçsin 19 Ocak günü aynı duyguyla uyanacak aynı duyguyla sokakta olacağız.

Her dökülen kanda bir kez daha tekrarlanıyor kurtuluş ancak kavgadadır.

* Kevok: Güvercin

T. Kor

...Karanlığa küfretmek

Emekçi dostlar!

Türkiye'nin dört bir yanında çalışan, alinteri döken, emek harcayan arkadaşlara selam olsun.

Ben 210 gündür direnişte olan 35 Mersin liman işçisinden sadece biriyim. Şimdi şu geçen 210 günde, neler gördüğümü, nelerin değiştiğini, direnişimizin nerede olduğunu aktarmak isterim.

Emekçi arkadaşlarım, bizler bu yola çıkmadan evvel işimizde gücümüzdeydik. Yani patronun her dediğine evet deyip çalışmaya devam ediyorduk. Çünkü ölüm gösterilip sıtmaya razı ediliyorduk.

Bir işyerinin temel taşı işçiler, yani bizler günlerce durmaksızın çalışıyor, hayati tehlikenin fazlaca olduğu, hiçbir güvencemizin olmadığı işleri, deyim yerindeyse birer makine gibi yapıyorduk. Ve maalesef bu emeğimizin karşılığını da göremiyorduk. Kendimize bakıp “biz de insanız” dediğimizde, haklarımızı aramayı istediğimizde, bunun birilerinin işine gelmediğini, birilerinin çıkarlarını zedelediğini, hak arama hakkımızın olmadığını işten çıkartılarak gördük. Bizler hakkını aradıkları için işten çıkartılan 35 işçiyiz kardeşlerim. Şimdi içinizden kendi çalışma şartlarınızın ne kadar ağır ne kadar çetin olduğu geçiyor belki de. Belki şu an çalıştığınız için sizde işten çıkartılma korkusuyla haklarınızı arayamıyorsunuzdur. Belki de siz de şu an bizler gibi, haklarınızı aradığınız için direnmek zorundasınızdır.

Sevgili kardeşlerim, bu 210 gün şunu gösterdi ki direnişimiz ve hak arama bilincimiz hızla gelişmesine rağmen patron yine aynı patron olarak kaldı. Yine aynı çıkar aynı hırs. Daha çok çalıştırıp daha çok sömürme isteği ile karşısında ölümden korktuğu için sıtmaya dünden razı işçiler yaratmaya çalışıyordu. Fakat şunu da biliyoruz ki bizler tüm işçiler bilinçlenerek patronların bu sömürü düzenini yıkacağız. Karanlığa küfür edeceğimize her birimiz sadece birer mum yakarak bu kara düzenin emek ışıyla aydınlanmasını sağlayabiliriz.

Artık sıtmaya razı olan değil, emeğinin değerini bilen, gücünün farkına varan olacağız. Gün gelecek patronları da dize getireceğiz. Şu ana kadar direnişimizdeki kazanımlarımız da bunu gösteriyor. Bizler bu 210 günde 7 işçi arkadaşımızın işe geri girişini sağladık. Bunun yanında önümüzdeki birkaç gün içinde içimizden 8 kişi daha işe geri dönecek. Bu 210 günde hiçbir şekilde işçileri işe geri almayacağını söyleyen patron 15 işçiyi geri almış olacak. Bizler tehditlere, baskılara, terkedilmişliğe boyun eğmedik. Hem hukuki olarak mahkemede hem de işyerinde mücadelemizi sürdürüyoruz. Bu direnişin öğrettikleriyle şimdi bizler 35 işçinin tamamının işe geri dönmesi noktasında karar kıldık.

Kararımızdan dönmeyeceğiz. Bu kararlılığımızın tüm emekçi dostlarımıza ilham kaynağı olması dileğiyle...

Direnisteki Mersin limanı Uğursan işçisi

Tecrite karşı 'F' eylemi

İHD İstanbul Şubesi Cezaevi Komisyonu “Tecrit öldürüyor, F tipi hapishaneler kapatılsın!” kampanyası kapsamında düzenlediği ‘F oturmaları’ eyleminin 4.’sünü 4 Şubat günü Bakırköy Özgürlük Meydanı’nda gerçekleştirdi.

Eylemde kefeni simgeleyen siyah örtü giyip, F şekli oluşacak şekilde yere oturan İHD üyeleri, karanlığa karşı aydınlığı simgelemesi amacı ile el feneri taşıdılar.

İHD adına açıklama yapan Gönül Sonbahar, ağırlaştırılmış müebbet hapis hükmü alan tutsakların, mevzuat ve hapishane idareleri tarafından gerçekleştirilen uygulamalar sonucu tecrit içinde tecrit yaşadığının altını çizdi. Ölene kadar hapishanede kalma anlamına gelen ‘ağırlaştırılmış müebbet’ cezası alan tutsakların, insan dışındaki canlılara yakıştırılmayan, kabul edilmeyen ‘kafes’ uygulamasına maruz bırakılmasını, insanlık dışı olduğunu vurguladı.

Sonbahar, insanlık dışı uygulamanın kaldırılması, insanlık suçunun sona erdirilmesi için tüm kamuoyuna mücadele çağırısı yaparak açıklamayı sonlandırdı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Gözaltılar protesto edildi

4 Şubat sabahı Muş, İzmir, Batman, Bitlis’te yaşanan gözaltı terörü, Ankara Tabip Odası, DİSK Ankara Bölge Temsilciliği, KESK Ankara Şubeler Platformu ve TMMOB Ankara İl Koordinasyon Kurulu tarafından protesto edildi.

Açıklamada, Türkiye coğrafyasında bulunan herkes faşizme ‘dur’ demeye çağırılırken, ileri düzeyde baskıcı bir dönemden geçildiğine dikkat çekildi.

“Emeğe düşman, sermayeyle dost”

AKP’nin sermayeyle yakın ilişkisine de değinilen açıklamada, süreç içerisinde işçilere yönelik saldırılar da hatırlatıldı.

Piyasa faşizminin uygulandığına dikkat çekilmesinin ardından, Erdoğan’a sembolik bir apoletli mektup gönderilmesiyle eylem sonlandırıldı.

Eylemde sık sık, “Baskılar bizi yıldırılmaz!”, “Faşizme karşı omuz omuza!” sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / Ankara

**Sömürüye, eşitsizliğe,
gericiliğe,
şiddete karşı**

**8 Mart'ta
Alınla! Alınla!**

**Bağımsız Devrimci
Sınıf Platformu**